

1923

INSIDE

WORST CASE, BEST CASE FOR TÜRKİYE'S FOREIGN AND SECURITY POLICY CONUNDRUM

TÜRKİYE'NİN DIŞ İLİŞKİLER VE GÜVENLİK POLİTİKALARINDAKİ AÇMAZLAR: EN İYİ VE EN KÖTÜ DURUM

Deniz Kutluk

THE CYPRUS PROBLEM & THE ECONOMY COMPLEX: "IT'S THE ECONOMY STUPID!"

KIBRIS SORUNU VE EKONOMİ KOMPLEKSİ: "İŞİN ASLI EKONOMİ!"

Georgios Stavri

JOURNALIST OR "WOMAN" JOURNALIST?

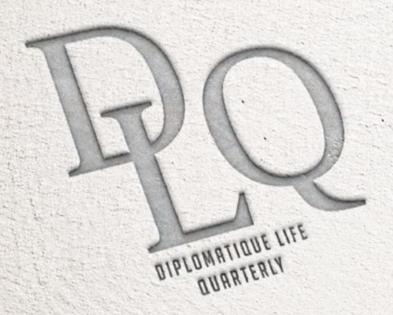
GAZETECÍ MÍ, "KADIN" GAZETECÍ MÍ?

Tülin Daloğlu

INTERVIEW WITH THE COLONEL (GS) THOMAS RAPATZ MA

ALBAY (GS) THOMAS RAPATZ MA İLE SÖYLEŞİ

100. YILINDA GÜÇLÜ TÜRKİYE

IMTIYAZ SAHİBİ:

Deniz Doğan

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:

Ahmet Doğan

DAĞITIM VE REKLAM:

BBY Medya Ajans Organizasyon Ltd. Şti.

REKLAM, SOSYAL MEDYA VE DİJİTAL HİZMETLER MÜDÜRÜ:

Batuhan Berk Yaşar

HUKUK MÜŞAVİRİ:

Av. Serdar Balkanlı

GRAFIK TASARIM:

Jobs Studio

ADRES:

Sançak Mah. 530. Sokak No: 12/9 06550 Yıldız - Çankaya, ANKARA

a diplomatiquelifequarterly

in dlq-magazine

INSIDE IÇINDEKİLER

04	Editorial / Editörder Ahmet Doğan

Worst case, best case for Türkiye's foreign and security policy conundrum / Türkiye'nin dış ilişkiler ve güvenlik politikalarındaki açmazlar: En iyi ve en kötü durum

Ph.D, Rear Admiral (R) Deniz Kutluk

A look at Germany's foreign policy in the first year of the Russia-Ukraine war / Rusya-Ukrayna Savaşı'nın birinci yılında Almanya'nın dış politikasına bir bakış

Prof. Dr. Hüseyin Bağcı

16 Interview with the colonel (GS) Thomas Rapatz MA Albay (GS) Thomas RAPATZ MA İle Söyleşi

20 Interview with Ismail Safi / İsmail Safi ile söyleşi

The Slovak Republic — An economic snapshot Slovak Cumhuriyeti - Ekonomik bir genel bakış **Jozef Viktorin & Viliam Ostrozlik**

Türkiye-Greece conflict serves neither side's interests
Türkiye-Yunanistan ihtilafi iki tarafın da çıkarına hizmet etmez
Semih İdiz

The enduring bond between Macedonia and Türkiye: A rich cultural heritage and a strong partnership / Makedonya ve Türkiye arasındaki sarsılmaz bağ: Zengin kültürel miras ve güçlü ortaklık

Hristijan Stojanovski

The responders / Sesimizi duyanlar Almila İlhan

Journalist or "woman" journalist? / Gazeteci mi, "kadın" gazeteci mi? Tülin Daloğlu

Women of the republic, the republic of women Cumhuriyetin kadınları, kadınların cumhuriyeti Almila İlhan

The Middle East and Maghreb, challenges, and opportunities Ali Serdar Erdurmaz

Global economic trends and the Turkish economy Gülsüm Akbulut

Power and ideology of Eurasianism in Turkish foreign policy özgür Tüfekçi

Ankawa: A hidden gem of the Middle East in Iraq
Ankava: Irak'ta Orta Doğu'nun parçası olan gizli bir mücevher
Ahmet Doğan

"Peace at home, peace in the world" in an age of foreign policy paradoxes / Dış politika paradoksları çağında "Yurtta sulh, cihanda sulh"

Ahmet Doğan

Eastern Europe and the Balkans: Lessons learned Zoran Ivanov

The Cyprus problem & the economy complex: "It's the economy stupid!" / Kibris sorunu ve ekonomi kompleksi: "İşin aslı ekonomi!" Georgios Stavri

Bilkent International 2023 Festival commences Bilkent Uluslararası 2023 Festivali başladı

Traditional spring reception held at the German Embassy in Ankara Ankara'da Almanya Büyükelçiliği geleneksel bahar resepsiyonu düzenlendi

Defense industry cooperation between Türkiye and Uganda Savunma sanayiinde Türkiye - Uganda iş birliği

232nd anniversary of the adoption of the constitution of May 3, 1791 celebrated in Ankara / 3 Mayıs 1791 Anayasası'nın kabulünün 232. yıl dönümü Ankara'da kutlandı

Italian Design Day: "Sustaın-It 2nd Edition: Enlightening Quality" conference and exhibition / İtalyan Tasarım Günü "Sustaın-It 2. Baskı: Aydınlatan Kalite" konferans ve sergisi

Turkish-Japanese Foundation Turkish music choir friendship concert Türk Japon Vakfi Türk müziği korosu dostluk konseri

Azerbaijan Independence and Armed Forces Day celebrated in Ankara
Azerbaycan Bağımsızlık ve Silahlı Kuvvetler Günü Ankara'da kutlandı

Pisco event held at the Embassy of Peru
Peru Büyükelçiliği'nde "Pisco" etkinliği düzenlendi

Republic of Croatia National and Armed Forces Day celebrated in Ankara / Hirvatistan Cumhuriyeti Ulusal ve Silahlı Kuvvetler Günü Ankara'da kutlandı

Interview with Tarkan Ozvardar: About dog training Tarkan Özvardar'la söyleşi: Köpek eğitimine dair

About orthodontic treatment
Ortodontik tedavi üzerine
Exp. Dt. Nisa Ildız Çelebioğlu

Over the seas for 10 years: Marinbase 10 yıldır denizlerin üzerinde: Marinbase

Ahmet Doğan

TURBULENT GEOGRAPHY AND INTERESTING TIMES ÇALKANTILI COĞRAFYA VE İLGİNÇ ZAMANLAR

EDITORIAL

Many diplomats and employees of international organizations don't quite know what to expect on their way to Türkiye for their assignment. On their way away, though, I believe many more would agree that there is never a dull moment and no boring days in Türkiye!

In the past few months in and around Türkiye, we have had an extraordinary whirlwind of international events, conflicts, state visits, Türkiye's denial of Sweden and Finland's application to join NATO, which latter has joined and by the looks of it Sweden too eventually will; heightened tensions in the Aegean Sea with not only Greece but for some time also with the United States in Syria and Iraq too; elections in the Republic of Cyprus are over with Christodoulides winning but the island still not quite; domestic affairs are all geared for the upcoming May 14 Presidential and parliamentary general elections which we all hope does not happen as turbulent as they have been in other Countries of our region. Interesting times.

Russia's invasion of Ukraine since 24 February of last year has changed life in Europe as much as it has done in Türkiye with many Russians and Ukrainians either fleeing or choosing to move to Türkiye. This has triggered a sharp rise in property prices and rent which were already increasing over the past few years with AKP designed golden visa and citizenship programs. Türkiye is already overstretched in every way with westbound migration from Syria, Afghanistan, Pakistan, Iran, the Middle East nd Africa and now we have ourselves a very large Slavic community in Antalya, residence buildings with many or only Russians or Iranian inhabitants in Istanbul. Let's allow time some time to see how these migration flows will affect our society.

And then there is the earthquake of February 6! A historic tragedy with catastrophic consequences! The people of this land are resilient and we will recover. But, I would like to thank all countries for their help and support in the early days and their continuing solidarity. These are the fine hours of humanity when we all pull together. In solidarity, all national day and other celebrations have been canceled and no loud parties happened on embassy grounds. Despite all, we hope and wish for solidarity to continue and celebrate peace prevailing!

Yours wishfully,

Pek çok diplomat ve uluslararası kuruluş çalışanı, görev için Türkiye'ye gelirken neyle karşılaşacaklarını tam olarak bilmiyor. Dönemin son demlerinde olsak da Türkiye'de geçirdiğimiz her günün ve her anın heyecan dolu geçtiği konusunda çoğu kişinin hemfikir olduğunu düşünüyorum!

Geçtiğimiz üç ay içinde Türkiye ve çevresinde uluslararası olaylar, çatışmalar, devlet ziyaretleri, Türkiye'nin İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya katılma başvurusunu reddetmesi, Finlandiya'nın NATO'ya katılması ve görünüşe göre İsveç'in de katılacak olması, Ege Denizi'nde sadece Yunanistan ile değil, bir süredir Suriye ve Irak'ta ABD ile de artan gerilim, Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki seçimlerin Christodoulides'in kazanmasıyla sona ermesi ancak adanın hala tam olarak kazanılamaması, hepimizin bölgemizdeki diğer ülkelerde olduğu gibi çalkantılı geçmemesini umduğumuz 14 Mayıs Cumhurbaşkanlığı ve parlamento genel seçimleri için tüm hazırlıklarını tamamlanmış olması gibi olağanüstü meselelere şahitlik ettik. İlginç zamanlar gerçekten.

Rusya'nın 24 Şubat 2022 tarihinden bu yana Ukrayna'yı işgal etmesi, Türkiye'de olduğu kadar Avrupa'daki hayatı da kökünden değiştirdi ve çok sayıda Rus ve Ukraynalı ya Türkiye'den kaçtı ya da Türkiye'ye taşınmayı tercih etti. Bu durum, AKP tarafından tasarlanan altın vize ve vatandaşlık programları ile son birkaç yıldır zaten artmakta olan emlak fiyatları ve kiralarda keskin bir yükselişi tetikledi. Türkiye halihazırda Suriye, Afganistan, Pakistan, İran, Orta Doğu ve Afrika'dan batıya doğru gerçekleşen göç akımları ile dört köşeden gerilmiş bir durumda; şimdi ise Antalya'da ikamet eden oldukça büyük bir Slav topluluğumuz, İstanbul'da çok sayıda veya sadece Rus veya İranlıların yaşadığı rezidanslarımız var. Bu göç akımlarının toplumumuzu nasıl etkileyeceğini görmek için biraz zaman tanıyalım.

Tabii bir de 6 Şubat depremi var! Feci sonuçları olan tarihi bir trajedi! Bu toprakların insanları dirençlidir ve toparlanacağız. Bununla birlikte, tüm ülkelere ilk günlerde sundukları yardım ve destekleri ve devam eden dayanışmaları için teşekkür etmek isterim. Bu zamanlar, insanlığın tek yumruk olduğu nadide anlardır. Dayanışma amacıyla tüm ulusal gün kutlamaları ve diğer kutlamalar iptal edilmiş ve elçilik binalarında gürültülü partiler düzenlenmemiştir. Her şeye rağmen dayanışmanın devam etmesini umuyor ve diliyor, barışın galip gelmesini kutluyoruz!

Saygılarımla,

EDİTÖRDEN

DIPLOMPTIQUE LIFE DURRTERLY

Deniz Kutluk

WORST CASE, BEST CASE FOR TÜRKİYE'S FOREIGN AND

SECURITY POLICY CONUNDRUM TÜRKİYE'NİN DIŞ İLİŞKİLER VE GÜVENLİK POLİTİKALARINDAKİ AÇMAZLAR: EN İYİ VE EN KÖTÜ DURUM

Prior to the catastrophic earthquake that struck South Eastern Anatolia on the morning of February 6th, an article had been requested on the subject. The subsequent two earthquakes, which registered a Richter scale of 7.7 and 7.6, resulted in the loss of over 20 thousand lives and affected not just the physical well-being of millions, but also their emotions, behaviors, and reactions. Despite this tragedy, life must continue, and perhaps seeking distraction can help to alleviate some of the intense feelings. In light of this, I present to you some of my perspectives on the subject.

Throughout its history, the Republic of Türkiye has maintained its position as a steadfast and benevolent neighbor at the crossroads of Europe and Asia. As a long-time, defense and security planner, I have personally witnessed its steady growth and expansion in the first century of its republic. In the meantime, with the advance of new technologies in communication and defense, Türkiye's geopolitical significance has only increased, particularly in the eyes of its neighbors who are concerned some and the global powers that shape world politics tried to pay wobbled attention.

In response to changing technology and security circumstances between East and West, Türkiye has taken steps to assert its independence in foreign and security policies and has invested in building its indigenous defense capabilities since 1982. These efforts have paid off, and today, Türkiye is in the process of transforming into a major regional power with strategic interests along its southern borders and in the Eastern Mediterranean, the Aegean, and the Black Sea. This transformation is reflected in the Blue Homeland concept, which dates back to the first confrontation over disputed exploration rights in the Aegean high seas in 1973.

The Aegean Sea is rife with contentious areas, with disputes stemming from differing approaches to the governance of international law in the sphere of interest between coastal states. Issues are so

6 Şubat sabahı Güneydoğu Anadolu'yu vuran yıkıcı depremden evvel bu konuyla ilgili bir yazı istenmişti. Richter ölçeğine göre büyüklüğü 7,7 ve 7,6 olarak kaydedilen ve peş peşe gerçekleşen iki deprem, 40 binden fazla can kaybıyla sonuçlandı ve milyonlarca insanın sadece fiziksel sağlığını değil, duygularını, davranışlarını ve tepkilerini de etkiledi. Yaşanan trajediye rağmen hayat devam ediyor ve belki dikkati başka yöne odaklamak yoğun duyguların bir kısmını hafifletmeye yardımcı olabilir. Bu bağlamda, size konuyla ilgili farklı bakış açıları sunmak istiyorum.

Avrupa ve Asya'nın kavşak noktasında yer alan Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca istikrarlı ve yardımsever bir komşu olma konumunu korumuştur. Uzun zaman sürdürdüğüm savunma ve güvenlik plancısı görevim esnasında, cumhuriyetin ilk yüzyılında gerçekleşen istikrarlı büyüme ve genişlemeye bizzat tanık oldum. Bu sırada iletişim ve savunma alanında vuku bulan yeni teknolojik gelişmeler Türkiye'nin jeopolitik önemini bilhassa komşuları nezdinde artırdı. Bahse konu durum, bazılarını endişelendirirken dünya siyasetini şekillendiren küresel güçlerin de yalpalayarak dikkat çekmesine yol açtı.

Teknolojik gelişmeler ve Doğu-Batı arasında değişen güvenlik koşullarına cevaben Türkiye, 1982 yılından itibaren yerli savunma yeteneklerini geliştirmeye yatırım yaparak dışişleri ve güvenlik politikalarında bağımsızlığını ilan etmek için adımlar attı. Meyvesini veren bu çabalar bugün Türkiye'yi güney sınırları, Doğu Akdeniz, Ege ve Karadeniz'de stratejik çıkarları olan büyük bir bölgesel güce dönüşme sürecine soktu. Bu dönüşüm, öncesi 1973 yılında Ege açık denizinde yaşanan ihtilaflı (hidrokarbon) arama hakları konusundaki uzlaşmazlıklara kadar uzanan "mavi vatan" söyleminde de yansıtılmaktadır.

44

Avrupa ve Asya'nın kavşak noktasında yer alan Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca istikrarlı ve yardımsever bir komşu olma konumunu korumuştur.

Ege Denizi, kıyı devletleri arasında uluslararası hukukun işletimine yönelik farklı yaklaşımlardan kaynaklanan birçok ihtilaflı alana sahiptir. Son derece karmaşık ve iç içe geçmiş sorunlara BM ilkelerine dayalı barışçıl bir çözümün bulunması güç göründüğü gibi bunlar politik olarak da kabul edilemez olabilir. Kara suları genişlikleri, kıta sahanlığı sınırlaması, Münhasır Ekonomik Bölge (MEB) hakları, adalar üzerinden uçuş hakları ve deniz yan sınırının belirlenmesi gibi konular bölgenin istikrarını derinden etkilemektedir. Bu konulardan Ege'de tek taraflı olarak karasularının 6 deniz milinin üzerine çıkarılması Türkiye tarafından hayati bir çıkar kaybı olarak algılanmış ve potansiyel bir savaş nedeni görülmesine sebep olmuştur. Bu husus, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 1995'te Ege Denizi'nde kara sularının artmasıyla sonuçlanacak herhangi bir emrivaki yaklaşımın "savaş nedeni-casus belli" oluşturacağına ilişkin bildirisinde de açıktır.

Türkiye 1923 tarihli Lozan Barış Antlaşması'nda da öngörüldüğü şeklinin ötesinde evrensel kara suları haklarının genişletilmesine başından bu yana ısrarla karşı çıkmıştır.

complicated and intermingled that a peaceful solution based on the UN principles seems to be unviable and that may well be politically unacceptable as well . That Issues such as the width of territorial waters, delimitations of the continental shelf, Exclusive Economic Zone (EEZ) rights, overflight rights over islands, and the delimitation of lateral borders have a profound impact on the region and have resulted in Türkiye considering the unilateral increase of territorial widths over 6 nautical miles in the Aegean as a matter of vital interest and a potential cause for war, which was well reflected in the Turkish Grand Assembly's 1995 proclamation that any faith a comply resulting increase in territorial width in this sea would form Casus Belli.

Türkiye has consistently objected to the enlargement of universal territorial rights, as outlined in the Lausanne Peace Treaty of 1923. Any deviation from the Lausanne Peace Treaty established order could result in serious consequences and violate Türkiye's rights and more importantly 'vital' interests. That is simply because of the fact that territorial width increase, with its overarching effect, could impact the balance of all other contentious issues of the Aegean. With leaders of coastal states frequently addressing these issues in public for political gains, the risk of war looms large. Engaging in war to solve some of the Aegean disputes would have catastrophic consequences for sure, would also cause a lose-lose situation and the Alliance would be hit, if not collapses, as a result of clashing two of NATO's member states.

However, there is a potential solution that can freeze these disputes and provide a path toward peace. A Joint Exploration/ Exploitation of resources in the Aegean by third parties for 50 years can extract and share resources equally, potentially resolving the core issue of ownership of potential resources. Additionally, if the importance

Throughout its history, the Republic of Türkiye has maintained its position as a steadfast and benevolent neighbor at the crossroads of Europe and Asia.

of hydrocarbons decreases in the next half century, as fusion and renewable energy become more prominent, this core dispute may be resolved without conflict.

During this period of 50 years, there could also be renewed efforts to-wards rapprochement between political sides, and negativities could be erased from the public mindset. As we grapple with the aftermath of a devastating earthquake in Türkiye, we should consider this proposed peaceful solution for the disputes in the Aegean more thoroughly. After all, as Martin Luther King Jr. once said, "We must learn to live together as brothers, or we will all perish together as fools."

The Eastern Mediterranean and the Black Sea are both crucial regions in terms of security and stability, with their geopolitical significance heightened by the recent discovery of rich hydrocarbon deposits. This has led to a surge of interest from various actors, resulting in tense and entrenched positions, as well as a tendency towards assertive language in dialogue, or a lack thereof.

While the Aegean also finds itself in a similar state of unpredictability, it is the Black Sea that is of particular concern for Türkiye and its allies and is becoming a central arena for strategic competition. These themes will be further explored in a subsequent edition of this analysis in Diplomatique Life Quarterly.

Bu bağlamda Ege'de Lozan Antlaşması ile kurulmuş yerleşik düzenden herhangi bir sapma ciddi sonuçlara yol açabilir ve Türkiye'nin haklarını ve daha da önemlisi "hayati" çıkarlarını ihlal edebilir. Bunun nedeni, kara suları genişletilmesinin yansıttığı kapsayıcı etkinin Ege'nin diğer ihtilaflı

meselelerinin dengesini etkileyebilme gücüdür. Seçmenleri üzerinden siyasi kazanımlar elde etmek
uğruna kıyı devletlerinin liderlerinin bu konuları kamuoyu önünde tartışmaları da
ne yazık ki savaş riskini artırmaktadır.
Ege ihtilaflarını çözmek için savaşa
girmek şüphesiz yıkıcı sonuçlara
ve kaybet-kaybet durumuna yol
açacak ve iki NATO üyesi devletin çatışması ittifakı belki çö-

Ancak, söz konusu ihtilafları dondurup barışa yol açabilecek potansiyel bir çözüm

kertmese de siki darbe almasina

neden olacaktır.

mevcuttur: Ege'deki kaynakların 50 yıl boyunca, üçüncü şahıslar tarafından ortak keşif/işletimi yapılabilir, kaynaklar çıkarılıp eşit olarak paylaştırılabilir ve böylece, potansiyel kaynakların mülkiyet sorunu çözümlenebilir. Ayrıca, önümüzdeki yarım yüzyılda füzyon ve yenilenebilir enerji ön plana çıkarsa, hidrokarbonların önemi zaten azalır, böylece bu temel ihtilaf konusu çatışma olmadan çözüme ulaştırılır.

Önümüzdeki bu dondurulmuş 50 yıllık süreçte taraflar arasında politik yakınlaşma çabaları da olumlu sonuçlar verebilir, kamuoylarındaki karşılıklı olumsuz algılar silinebilir. Türkiye yaşadığı büyük depremlerin yıkıcı sonuçlarıyla uğraşırken, Ege'deki ihtilaflara yönelik bu barışçıl çözüm önerisini kanaatimce daha etraflıca ele almalıyız.

Neticede, Martin Luther King Jr.'ın dediği gibi "Birlikte kardeşçe yaşamayı öğrenmezsek hepimiz aptallar gibi yok olup gideriz."

Son yıllarda keşfedilen zengin hidrokarbon yataklarıyla beraber Doğu Akdeniz ve Karadeniz'in artmış jeopolitik önemi ile birlikte bu bölgeler güvenlik ve istikrar açısından daha da önem kazanmışlardır. Bu durum, çeşitli aktörlerin de bölgeye karşı ilgisini artırarak ortamın gerginleşmesine ve tarafların katılaşmış pozisyonlara veya diyaloglarında sert söylemlere yönelmesine yol açmıştır.

Ege'deki ihtilaflar belirsizlik ve istikrarsızlık yaratma yolunda devam ederken, Türkiye ve müttefikleri için benzer bir öngörülemezlik ve endişe stratejik rekabet anlamında merkez haline gelen Karadeniz'dedir. Bu konular, Diplomatique Life Quarterly'nin takip eden sayısında daha ayrıntılı olarak incelenecektir.

Prof. Dr. Hüseyin Bağcı

A LOOK AT GERMANY'S FOREIGN POLICY IN THE FIRST YEAR OF THE RUSSIA-UKRAINE WAR

RUSYA-UKRAYNA SAVAŞI'NIN BİRİNCİ YILINDA ALMANYA'NIN DIŞ POLİTİKASINA BİR BAKIŞ

One of the most discussed issues in the Russia-Ukraine war, which is in its first year, was Germany's foreign policy. In general, the USA and England supported Ukraine from the very beginning. This war, which the Germans faced 5 months after coming to power in the coalition government consisting of Social Democrats, Greens, and Free Democrats for the first time since 1949, within the framework of the principles of "discuss a lot, but make the right decision", has undoubtedly been a turning point in German politics. Chancellor Olaf Scholz's historic speech, Zeitenwende, delivered a few days after Russia's attack, not only changed German policy but also bore the signs of a development that once again brought the balances in Europe into question.

While the public in Germany, in particular, accepts the arrival of hundreds of thousands of Ukrainians as refugees as a natural process, on the other hand, the German Government's cautious approach to military aid to Ukraine and the SPD Secretary General's statement that if they want, we will send "5000 steel warheads", he ridiculed the job a little. His statement infuriated the Ukrainian Ambassador to Berlin. As a matter of fact, when Ambassador Melnik, who is the Deputy Minister of Foreign Affairs today, started his intensive public diplomacy studies to persuade the German public, he tried to explain the gravity of the business, especially to the German society, by using the media and other channels that attract the attention of the public, by using the language that an Ambassador should not use. Although Ambassador Melnik was not declared persona non grata, he had to leave his post in the Autumn.

It took a long time for Germany to adapt to the policy of "There is no limit to all kinds of aid to Ukraine", which has evolved over time with the USA and NATO. While a video statement made by the previous German Defence Minister on New Year's Eve led to his resignation, the Coalition Government was experiencing its first cabinet reshuffle.

Birinci yılını dolduran Rusya-Ukrayna Savaşı'nda en fazla tartışılan konulardan biri Almanya'nın dış politika tutumu ile ilgili oldu. Genelde ABD ile İngiltere'nin en baştan itibaren büyük destek verdikleri Ukrayna'ya Almanya, Alman kamuoyunda çok uzun tartışmalardan sonra tutumunda değişiklik yapma yoluna gitti. Almanların "Çok tartış ama doğru karar ver." prensipleri çerçevesinde Sosyal Demokrat, Yeşiller ve Hür Demokratlardan oluşan ve 1949'dan beri ilk defa üç partiden oluşan koalisyon hükûmetin iktidara gelmelerinden 5 ay sonra karşılaştığı bu savaş Alman siyasetinde şüphesiz bir dönüm noktası olmuştur. Şansölye Olaf Scholz'un Zeitenwende isimli Rusya'nın saldırısından birkaç gün sonra yaptığı tarihi önemdeki konuşması bir yandan Alman siyasetini değiştirirken, diğer yandan da Avrupa'daki dengeleri yeniden tartışma konusu eden bir gelişmenin işaretlerini tasıyordu.

Almanya'da özellikle kamuoyunun yüzbinlerce Ukraynalının mülteci olarak gelmelerini bir yandan doğal bir sürec olarak kabul ederken, diğer taraftan Alman hükûmetinin Ukrayna'ya askerî yardım konusunda temkinli davranması ve SPD Genel Sekreteri'nin "İsterlerse 5000 çelik başlık göndeririz." şeklinde, işi biraz da alaya alan açıklaması Ukrayna'nın Berlin Büyükelçisi'ni çileden çıkartıyordu. Nitekim bugün dışişleri bakan yardımcısı olan Büyükelçi Melnik, Alman kamuoyunu ikna etme konusunda yoğun kamu diplomasisi çalışmalarına başlarken bir büyükelçinin kullanmaması gereken dili kullanarak işin vahametini özellikle Alman toplumuna basın yayın ve diğer kamuoyunun ilgisini çeken tüm kanalları kullanarak anlatmaya çalıştı. Büyükelçi Melnik "istenmeyen kişi" ilan

Almanya'nın ABD ve NATO ile zaman içerisinde evrilen "Ukrayna'ya her çeşit yardımda sınır yok." politikasına uyum sağlaması oldukça zaman aldı. Bir önceki Almanya Savunma Bakanı'nın yılbaşı gecesi yaptığı bir video açıklaması istifasına yol açarken, Koalisyon Hükûmeti ilk kabine değişikliğini yaşıyordu.

edilmese de sonbaharda görevini bırakmak zorunda kalmıştı.

Yeni **Savunma Bakanı Boris Pistorius,** geçen hafta içinde Almanya'da çok izlenen tartışma programlarından biri Markus Lanz Talk'ta Almanya'nın savunma politikalarını anlattı. Özellikle Ukrayna'ya gönderilmesi söz konusu olan Leopard tankları ile ilgili olarak Almanya'nın tank gönderme kararının NATO ittifakının ortak bir kararı olduğunu söyledi. Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısının hür dünyaya yönelik bir saldırı olduğunu ve bunun Almanya için kabul edilemez olduğunu vurguladı. Bununla beraber **Almanya'nın "savaşın taraflarından biri olmayacağının"** altını özellikle çizerek, Ukrayna'ya desteğin yine de askerî ve mali

anlamda devam etmesi gerektiğini söyledi. Bunun anlamı biz bu konuda tem-kinliyiz demektir. Fakat koalisyonun Yeşiller Partisi'nden olan **Dışişleri Baka-nı Baerbock** ise önceden "Biz savaşın tarafıyız." demişti, Kiev'e yaptığı ziyaret sonrasında. Burada kelimelerin kullanım biçimleri çok önemlidir. "Savaşın parçası olmak" (kriegsbeteiligung) ile "savaşmak" (kriegführen) Alman dilinde iki ayrı anlama işaret eder. Savunma Bakanı Pistorius, ''Biz yalnız hareket etmiyoruz, NATO ile birlikte hareket ediyoruz." derken, Rusya ile doğrudan bir çatışmaya girme niyetinde olmadıklarını anlatıyordu. Özellikle Ukrayna'nın talep ettiği fosfor bombaları ve savaş uçakları konusunda Almanya'nın pek istekli olmadığı bilinmektedir. Savunma Bakanı Pistorius, Almanya'nın fosfor bombası üretmediği için vermeyeceğini ama panzer ve hava savunma sistemlerini verme konusunda zorluk olmadığını söyledi. Uçak konusunda ise Almanya'nın uçağı olmadığı için vere-

meyeceklerini vurguladı. Fakat bir açık kapı bırakarak diğer ittifak üyelerini tutumlarına göre kararlarını gözden

> geçirebileceklerini söyledi. Özellikle Rusya'nın Ukrayna saldırısının "güçlünün hukukunun, hukuku ortadan kaldırmaması gerektiğini

> > (Das Recht des Starken darf nicht das Recht brechen)" vurguladı. Bunun siyasi tercümesi, Rusya'nın bu saldırısının bir uluslararası norm haline dönüşmemesi gerektiğidir.

Amerikan Kongresi'ndeki Cumhuriyetçi üyelerin Rusya ile savaşmayacaklarını beyan eden açıklamaları ile ilgili olarak ise Pistorius, Biden sonrasında da gelecek olan yeni başkanın NATO'yu terk edemeyeceği görüşünde olup, eski Başkan Donald Trump'ın NATO ile ilgili açıklamalarına ise, "Trump

mız gerekmiyor." derken aslında Amerikan askerlerinin olmadiği bir savaş alanına giden ilk ABD Başkanı olan Biden'a büyük saygı duyduğunu ifade etti. Biden'in Kiev ve Polonya'da yaptığı açıklamalar ise ABD'nin bu bölgede kalıcı olmaya niyetli olduğunu gösterdi. Rusya'nın Ukrayna'da T-72 tankları vardır ve bunlar eski model tanklardır. Bu anlamda toplam 300 panzer isteyen Ukrayna'ya bu kadar tankın en kısa sürede gönderilmesi beklenmektedir. Şüphesiz Ukrayna'nın dayanma gücü bununla daha fazla artacaktır.

çok şeyi, üstünde fazla düşünmeden söylediği için ciddiye alma-

Almanya'da Rusya ile Ukrayna arasındaki savaşın bitmesini öneren die Linke Partisi'nin Alman televizyonlarındaki en sert tartışmaların vazgeçilmez ismi olan Sarah Wagenknecht'in başını çektiği bir grup entelektüelin başlattığı hareketin pek fazla rağbet görmediği öneriler dizisi, Rusya'nın Alman toplumunun gözünde güven kaybına devam ettiği görülmektedir. Bu arada Çin Devlet Başkanı Xi Pin'den sonraki en güçlü ikinci adamı

The new Minister of Defence, Boris Pistorius, talked about Germany's defence policies in Markus Lanz Talk, one of the most watched discussion programs in Germany last week. He said that Germany's decision to send tanks was a joint decision of the NATO alliance, especially regarding the Leopard tanks, which are in question to be sent to Ukraine. He stressed that Russia's attack on Ukraine is an attack on the Free World and this is unacceptable for Germany. However, he emphasized that **Germany "will not be one of the parties to the war"** and said that support to Ukraine should still continue in military and financial terms. This means that we are cautious about it. But Foreign Minister Baerbock, a member of the Coalition's Green Party, had previously said, "We are on the side of the war," after a visit to Kiev. The usage of words is very important here. "Being part of the war" (Kriegsbeteiligung) and Fighting (Kriegführen) refer to two different meanings in the German language. When Defence Minister Pistorius said, "We are not acting alone, we are acting together with NATO," he was saying that they do not intend to enter into a direct conflict with Russia. It is known that Germany is not very enthusiastic about the phosphorus bombs and warplanes demanded by Ukraine. Defence Minister Pistorius said that Germany would not give it because it did not produce phosphorus bombs, but that there was no difficulty in giving panzer and air defence systems. As for the plane, he emphasized that they could not give it because Germany did not have a plane. But he left an open door and said that other Alliance members could review their decisions according to their

stances. He especially emphasized that Russia's attack on Ukraine should not abolish the "Law of the Strong, the Law" (Das Recht des Starken darf nicht das Recht brechen). The political translation of this is that this attack by Russia should not become an International Norm.

Regarding the statements of the Republican members of the American Congress declaring that they will not go to war with Russia, Pistorius is of the opinion that the next President will not be able to leave NATO, even after Biden. When he said, "We don't need to take it seriously because he said it without thinking too much, he expressed great respect for Biden, who was actually the first US President to go to a battlefield without American soldiers. Biden's statements in Kyiv and Poland suggest that "the US is trying to stay in this region" showed his intention. Russia has T-72 tanks in Ukraine and they are old model tanks. In this sense, it is expected that so many tanks will be sent to Ukraine, which wants a total of 300 Panzers, as soon as possible. Undoubtedly, Ukraine's stamina will increase further with this.

The series of suggestions, which was started by a group of intellectuals led by Sarah Wagenknecht, the indispensable name of the die Linke Party, the indispensable name of the fiercest debates on German television, suggesting the end of the war between Russia and Ukraine in Germany, the series of suggestions that did not attract much attention, it is seen that Russia continues to lose confidence in the eyes of the German society. Meanwhile, **the peace plan proposal proposed by Wan Yi**,

Wan Yi'nin geçen hafta Münih Güvenlik Konferansı'nda önerdiği barıs planı önerisi dün Kremlin'den yapılan açıklama ile reddedilmiştir.

Rusya ile Ukrayna arasında bir barış müzakeresi bugün için söz konusu değildir. Almanya Savunma Bakanı olmanın hiç de kolay olmadığını "scheiss job (iki ucu pisli değnek)" olarak niteleyen Pistorius, Almanya'nın kendini savunabileceğini ama NATO içinde olmanın doğal olarak bir güvenlik şemsiyesi sunduğunu vurguladı Markus Lanz'ın çok izlenen programında. Rusya Devlet başkanı Vladimir Putin'in geçen hafta yaptığı konuşmasında savaşı uzatmak isteği kanısına kapılan Savunma Bakanı, Çin Rusya'ya silah verir mi sorusuna ise şimdilik cevap vermemeyi tercih etti.

Almanya'nın Şansölyesi olarak Olaf Scholz'un 23 Şubat tarihinde Maybrit Illner'in ZDF televizyonundaki programında misafir olduğu röportaj ise Almanya'nın politi-kalarının ne olduğunu ve olacağını Rusya—Ukrayna Savaşı'nın birinci yılı biterken anlattıklarının siyasi analizini söyle yapabiliriz.

Scholz'a göre, AB'nin en büyük ve dünyanın beşinci büyük ekonomisi olarak Almanya bu savaştan güçlenerek çıkacaktır. Almanya'nın NATO üyesi ülkeler ile birlikte hareket ederek Ukrayna'nın desteklenmesinin ve Rusya'nın bu savaşı kazanmaması gerektiği yaklaşımına büyük katkı sunmuştur. Özellikle ABD ile birlikte hareket etmenin Almanya'nın çıkarlarına uygun olduğunu ve Almanya'nın hiçbir zaman tek başına (alleingang) hareket etmeyeceğinin altını çizerken doğu ülkelerinin, başta Polonya olmak üzere, Almanya'nın Rusya politikalarını eleştirdiklerini ama bu eleştiriyi yaparlarken unuttukları noktanın, Almanya'nın ABD ve İngiltere ile birlikte hareket ettiğini görmezden gelmeleridir dediğini vurgulamak gerekir.

Çin'in hiçbir şekilde Rusya'ya silah vermemesi görüşünde olan Scholz Pekin'e yaptığı ziyarette buna özellikle vurgu yaptığını belirtti. Çünkü Çin de biliyor ki diye devam eden Şansölye Scholz, "Rusya'nın bu saldırısı özgürlüğe karşı yapılan bir saldırıdır ve sınırları değiştirmek bu kadar kolay olmamalıdır." görüşündedir. Şansölye Scholz ayrıca "herkesin uluslararası düzene uyması" gerektiği kanısında olup Rusya'nın bu konuda uluslararası düzeni ihlal ettiğini savunmaktadır. Bir süre önce Foreign Affairs Dergisi'nde yayınlanan Zeitenwende isimli makalesinin yarattığı etkinin bilincinde olarak Olaf Scholz, Avrupa'da ve dünyada artık her şeyin 24 Şubat 2022 öncesinden farklı olacağını, Maybrit Illner'in sorusuna cevap olarak vererek,

Rusya'nın tek taraflı olarak müzakereleri kabul edeceğini, yani Kırım, Donbass gibi bölgelerden çekilmeyeceğini söyledi. Almanya'nın Rusya'nın bu tutumunu ise hiçbir şekilde kabul etmeyeceğinin altını çizdi. Bir başka ifade ile Putin'in geçen haftaki konuşmasında Batı ile "topyekûn" savaş yaklaşımında Batı'nın yanında yer alacağını beyan ediyordu.

Almanya'nın başta enerji olmak üzere bu kışı geçirmek için 300 milyar avro ayırdığını, bunun 200 milyarının harcandığını ama aynı zamanda Almanya savunma bütçesine özel olarak 100 milyar avro ek bütçe kattıklarını söylerken Scholz, aslında Almanya'nın nasıl ve niçin bu savaştan güçlü çıkacağını tam olarak anlatmadı.

Sonuç olarak İngiliz akademisyen Timoth Garton Ash'ın literatüre kazandırdığı "Scholzen" kelimesi, (Scholz usülü politika yapımı) şimdi sık kullanılan bir kavram oldu. Özellikle Almanya'nın dış ve güvenlik politikalarında bazen Savunma ve Dışişleri Bakanlarının farklı yorumlara neden olacak ve bir uyumsuzluk olarak görülebilecek açıklamalarına sakin bir şekilde "Son kararı Şansölye verir." cevabı, Scholz'un Alman Anayasası'ndaki "İcraatın başı Şansölye'dir." prensibinin geçerli olduğunu hatırlatması bakımından önemlidir.

Şansölye Olaf Scholz'un Zeitenwende isimli Rusya'nın saldırısından birkaç gün sonra yaptığı tarihi önemdeki konuşması bir yandan Alman siyasetini değiştirirken, diğer yandan da Avrupa'daki dengeleri yeniden tartışma konusu eden bir gelişmenin işaretlerini taşıyordu.

Savasın birinci yılında Almanya diğer AB ülkelerinden farklı olarak ilk başlarda Rusya ile dengeyi korumaya çalışmasına rağmen bugün için ABD ile "siyam ikizi" gibi hareket etmektedir. Bu politika da şüphesiz en çok ABD Başkanı Biden'ın hoşuna gitmektedir. Almanya Avrupa'nın ortasındaki jeopolitik konumunun yanı sıra, ekonomik gücünü koruyan ve Rusya ile tüm yaşanan gerginliklere rağmen, Rusya'nın bir Avrupa devleti olduğunu söylemektedir. Ukrayna'nın Almanya'nın desteğini alması Münih Güvenlik Konferansı'na çevrim içi bağlanan Ukrayna Devlet başkanı Zelensky'nin "Olaf özellikle sana çok teşekkür ediyorum." cümlelerini söylerken, Almanya'nın ilk başlardaki tereddütlü politikasının sona erdiğinin de bir kanıtı idi. Savaşın birinci yılında Almanya tarafını seçmekte beis görmemiş görünmektedir. Maybritt Illner'in bir yıl sonra yine burada "Bitmemiş bir savaşı mı, yoksa bir barış sürecini mi konuşacağız?" sorusuna gülümseyerek "Göreceğiz!" demesi, Rusya'nın politikalarına bağlı olacaktır. Günün sonunda Almanya Rusya ile bir şekilde ilişkilerine devam edecektir. Fakat bir yıl sonra daha güçlü bir Zelensky beklentisi Almanya kamuoyunda daha fazladır. Her durumda Almanya özgür dünyanın özgürlüğünü koruması için Ukrayna'ya yardımcı olmanın olmazsa olmaz koşulu olduğunun bilincinde bir politika yapmaktadır. Bu konuda tereddüt yoktur.

the second most powerful man after Chinese President Xi Pin, at the Munich Security Conference last week, **was rejected by the Kremlin's statement** yesterday. A peace negotiation between Russia and Ukraine is out of the question today.

Describing it as a "Scheiss job" (a dirty stick with two ends) that being German Defence Minister is not easy at all, Pistorius emphasized that Germany can defend itself, but being in NATO naturally offers a security umbrella, in Markus Lanz's popular program. Convinced that Russian President Vladimir Putin wanted to prolong the war in his speech last week, the Defence Minister preferred not to answer the question of whether China would give Russia weapons for now.

As the Chancellor of Germany, Olaf Scholz's interview on Maybrit Illner's program on ZDF television on February 23, we can analyze the political analysis of what Germany's policies are and will be as the first year of the Russia-Ukraine war ends.

According to Scholz, Germany, as the largest economy in the EU and the fifth largest in the world, will emerge stronger from this

war. By acting together with the NATO member countries, Germany made a great contribution to the approach that Ukraine should be supported and Russia should not win this war. (Alleingang) Germany will not act alone. It should be emphasized that the Eastern countries, especially Poland, criticize the Russian policies of Germany, but the point they forgot while making this criticism is that they ignore the fact that Germany acts together with the USA and England.

Scholz, who is of the opinion that China should not give arms to Russia in any way, stated that he especially emphasized this during his visit to Beijing. Because China also knows, Chancellor Scholz continues, that Russia's attack is an attack against freedom and that "changing borders should not be this easy". Chancellor Scholz also believes that "everyone should abide by the international order" and argues that Russia violated the international order in this regard. Being aware of the impact of his article named ZEITENWENDE, which was published in the Foreign Affairs magazine a while ago, Olaf Scholz said that everything will be different in Europe and the world now than before February 24, 2022, in answer to Maybrit Illner's question, that Russia will unilaterally accept negotiations. He said that he would not withdraw from regions such as Crimea and Donbas. He underlined that Germany would not accept this stance of Russia in any way. In other words, in Putin's speech last week, he declared that he would side with the West in his "total" war approach with the West.

While saying that Germany has allocated 300 billion Euros to spend this winter, especially energy, 200 billion of this has been spent, but at the same time they have added an additional 100 billion Euros to the German Defence budget, Scholz actually explained exactly how and why Germany will come out of this war stronger. he didn't tell.

Chancellor Olaf Scholz's historic speech, Zeitenwende, delivered a few days after Russia's attack, not only changed German policy but also bore the signs of a development that once again brought the balances in Europe into question.

As a result, the word "Scholzen" (Scholz-style policy-making), introduced by British academic Timothy Garton Ash, has now become a frequently used concept. Especially in Germany's foreign and security policies, the calm answer of "the Chancellor makes the final decision" to the statements of the Ministers of Defence and Foreign Affairs, which can sometimes cause different interpretations and can be seen as a mismatch, is important in terms of reminding Scholz that the principle of the Chancellor is the head of execution in the German Constitution is valid.

In the first year of the war, Germany, unlike other EU countries, initially tried to maintain the balance with Russia, but today it acts like a "Siamese twin" with the USA. Undoubtedly, US President Biden likes this policy the most. In addition to its geopolitical position in the middle of Europe, Germany maintains its economic power and says that despite all the tensions with Russia, Russia is a European state. Ukraine's support of Germany was proof that Germany's initially hesitant policy was over when the President of Ukraine Zelensky, who was linked online to the Munich Security Conference, uttered the words "I especially thank you very much, Olaf".

In the first year of the war, it seems that he did not see any harm in choosing the side of Germany. Maybritt Illner's statement that we will see here a year later with a smile to the question "Will we talk about an unfinished war or a peace process" will depend on Russia's policies. At the end of the day, Germany will somehow continue its relations with Russia. But the expectation of a stronger Zelensky a year later is higher in the German public. In any case, Germany is making a policy that is aware of the indispensable condition of helping Ukraine to protect the freedom of the free world. There is no doubt about this.

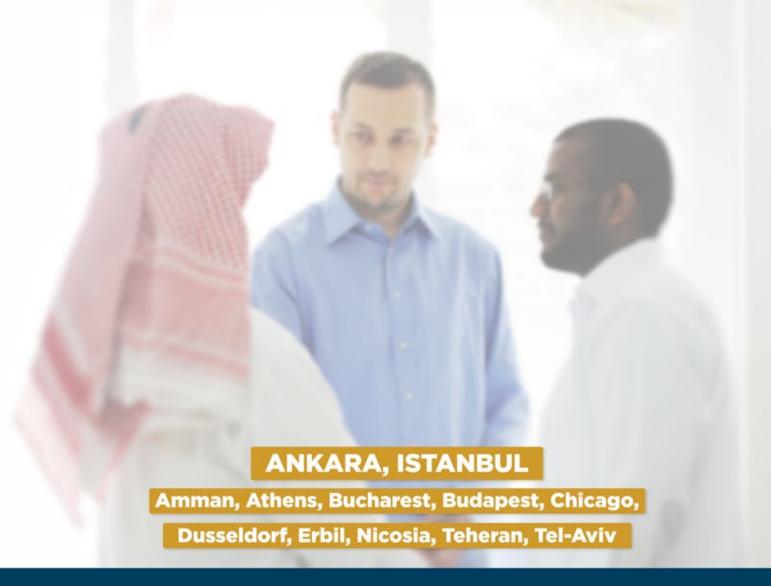

YOUR SOLUTION PARTNER IN TÜRKİYE

With offices in Ankara and Istanbul, partner and liaison offices in strategic locations our bespoke services for international companies, organizations and diplomatic corps include:

- Comprehensive legal services for international companies and organizations
 - Political and Security Risk management for global operations
 - Strategic investment consulting for global ventures
- Business development and market entry support for international expansion

Defence Attaché of Austria and Dean of Mil. Dipl. Corps AMAC / Avusturya Savunma Atașesi ve AMAC Askerî Diplomasi Birliği Dekanı

Thomas RAPATZ MA

INTERVIEW WITH THE COLONEL (GS) THOMAS RAPATZ MA

ALBAY (GS) THOMAS RAPATZ MA İLE SÖYLEŞI

How long have you been in Türkiye?

I am accredited as Defence Attaché to Türkiye since April 2019 and I did arrive in Ankara at the beginning of July 2019.

What is your personal experience in Türkiye?

Türkiye is a country full of history with a nice landscape and a geographical bridge function in connecting Europe and Asia. During my time I could share a lot of nice moments during diplomatic receptions, conferences, and military visits to units and exercises, but we all had also a tough period during Corona in the previous two years. So, the past four years have been interesting, sometimes surprising but always very busy, both in the office at the Embassy and on memorable duty trips in various places of this beautiful country.

Can you elaborate on your role as a Defence Attaché?

The Defence Attaché in Foreign Missions has to provide the leadership back home with relevant information on security policy at an early stage. **Regarding the Vienna Diplomatic Convention, the Defence Attaché represents his defense minister and his national Armed Forces in the host country.**

At the same time, he is the Ambassador's advisor on all matters related to military and defense policy, the state of development of the armed forces and the armaments industry of the host country, and issues related to these areas. He carries out analyses and assessments of the situation, takes part in conferences and troop visits, and inspections, and is the single contact person for the own armed forces on site.

What are the qualifications and qualities necessary?

Normally the Defence Attaché is a General Staff officer educated and qualified for Military Diplomatic duties abroad. He is an experienced officer in a senior rank. We as Military Diplomats are trained and able to transmit and deal with first-hand classified information.

I am now serving 3rd time as Military- or Defence Attaché for the Austrian Ministry of Defence abroad. I was accredited as Military Attaché to Bosnia and Herzegovina from 1999 to 2004, then as Defence Attaché to Ukraine from 2005 until 2010. And since 2019 I am accredited as an Austrian DA to Türkiye.

Ne kadar zamandır Türkiye'desiniz?

2019 yılının nisan ayında Türkiye'de savunma ataşesi olarak akredite edildim ve aynı yılın temmuz ayının basında Ankara'ya geldim.

Türkiye'de bireysel olarak neler deneyimlediniz?

Güzel manzaraları olan ve Avrupa ve Asya arasında coğrafi bir köprü görevi gören Türkiye'nin dolu bir tarihi vardır. Görev yaptığım süre boyunca diplomatik resepsiyonlar, konferanslar ve askerî birlik ziyaretleri ve tatbikatlar sırasında pek çok güzel anım oldu; ancak önceki iki

yılda korona döneminde hepimiz zor bir dönem geçirdik. Geçirdiğim dört sene ilginç deneyimlerle ve sürprizlerle dolu fakat gerek Büyükelçilik'te gerekse bu güzel ülkenin birbirinden güzel yerlerine gerçekleştirdiğim iş gezilerinde hep yoğun geçen bir dönem oldu.

Savunma ataşesi olarak görevinizi detaylandırabilir misiniz?

Dış temsilciliklerdeki savunma ataşeleri, ülkedeki liderlere güvenlik politikası ile ilgili bilgileri erken bir aşamada sağlamalıdır. Viyana Diplomatik Sözleşmesi uyarınca, savunma ataşesi ev sahibi ülkede savunma bakanını ve ulusal silahlı kuvvetlerini temsil eder.

Tüm bunlarla birlikte savunma ataşesi, askerî ve savunma politikası, ev sahibi ülkenin silahlı kuvvetlerinin ve silah sanayisinin gelişim durumu ve bu alanlarla ilgili tüm konularda büyükelçinin danışmanı görevindedir. Durum analizleri ve değerlendirmeleri yapar; konferanslara, birlik ziyaretlerine ve teftişlere katılır ve sahada kendi silahlı kuvvetlerinin ulaşabileceği yegâne irtibat kisisidir.

Bu görev için gereken nitelikler ve özellikler nelerdir?

Savunma ataşesi, normalde yurt dışında askerî diplomatik görevler için eğitilmiş ve nitelikli bir genelkurmay subayıdır. Ataşe, üst rütbeli ve deneyimli bir subaydır. Askerî diplomatlar olarak bizler, birinci elden gizli bilgileri iletmek ve bu bilgilerle ilgilenmek üzere eğitildik ve bu konuda yeterlilik kazandık.

Şu anda Avusturya Savunma Bakanlığı'nın yurt dışındaki askerî veya savunma ataşesi olarak görevimi yapmaktayım. 1999-2004 yılları arasında Bosna Hersek'te askerî ataşe, 2005-2010 yılları arasında ise Ukrayna'da savunma ataşesi olarak akredite oldum. 2019'dan beri Avusturya'nın Türkiye'deki savcısı olarak akredite edildim.

Savunma ataşeliğini Türkiye'de yapmak ne kadar farklı?

Bir ataşenin öncelikle ülkesine hizmet etmesi gerektiğini düşünmeli ve ikinci olarak da askerî diplomatların ve genel olarak diplomasinin dünya barışına odaklandığı konusunda hemfikir olmalıyız. Diplomatik ilişkiler yaklaşık 200 yıl önce Viyana Sözleşmesi ile kurulmuş ve düzenlenmiştir. Askerî ve diplomatik ilişkilerde son dönemde karşılaşılan zorluklar, her şeyden önce, silahlı kuvvetleri dönüşüm süreçleri ve teknolojik gelişmelerin yol açtığı değisen ihtiyaclara uyum sağlamaya zorlayan oldukça

kompleks unsurlar olarak ve küreselleşme suretiyle kendini göstermektedir.

> Görevin yerine getirilmesi aynı zamanda manevra özgürlüğünü sürdürebilmek için vatanınızdaki silahlı güçlerin ihtiyaç duyduğu bir unsurdur.

> > Türk Savunma Bakanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetleri bizi silah arkadaşı olarak kabul etti; bu durum ülkelerimiz ile Bakanlık arasındaki iş birliğini kolaylaştırdı.

Yukarıda da belirttiğim üzere, Askerî Diplomatik Kolordu AMAC bünyesinde örgütlenmiş ataşeler olarak bizler; farkındalık yaratma, eğitimler, talimatlar ve araştırma faaliyetleri çerçevesinde askerî diplomasinin önemi

konusunda her iki yönde de bilgilendirme yapmak amacıyla Türk Millî Savunma Bakanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin akademik uzmanları, generalleri, amiralleri ve subayları ile birlikte çalışmak zorundayız. Güvenlik politikasının uygulanmasına etkili bir şekilde katkıda bulunmak amacıyla güvenlik hususlarında bilgilerin toplanmasıyla da ilgilenmek zorundayız.

AMAC nedir ve sizin AMAC bünyesindeki göreviniz nedir?

Kısaltması AMAC olan; "Ankara'daki Askerî Diplomatik Birlik", Savunma Bakanlığı'nın belirttiği üzere Türkiye'ye akredite edilen savunma ataşesi, kara ataşesi, deniz ataşesi, hava ataşesi, jandarma ataşesi, silahlı kuvvetler ataşesi rütbelerinden ataşe yardımcılarına kadar tüm askerî ataşeleri

46

Güzel manzaraları olan ve Avrupa ve Asya arasında coğrafi bir köprü görevi gören Türki-ye'nin dolu bir tarihi vardır.

66

Türkiye is a country full of history with a nice landscape and a geographical bridge function in connecting Europe and Asia.

How different is it to be a Defence Attaché in Türkiye?

We should consider that an attaché has to serve first for his country back home and second, we should understand that Military Diplomats as well as Diplomacy in general are focused on peace in the world. **Diplomatic relations have been established and regulated via the Vienna Convention almost 200 years ago.** Recent challenges of military-diplomatic relations are marked — above all — by high complexity and globalization, which compel armed forces to adapt to changing needs caused by transformation processes and technology developments.

Task fulfillment is also that pillar that is needed for the forces back home in order to maintain their Freedom of maneuver.

The Turkish Ministry of Defence and the Turkish Armed Forces received us as brothers in arms and made the cooperation between our countries and the Ministry easier.

As I have mentioned above, we, as Attachés organized in the Military Diplomatic Corps AMAC, have to work with academic Experts, Generals, Admirals, and Officers of the Turkish Ministry of National Defence and Turkish Armed Forces in order to inform both directions subjects of importance of military diplomacy within the framework of awareness building, training, instructions, and research activities. We also have to deal with information gathering on security issues, in order to create a solid contribution to the implementation of security policy.

What is AMAC and what is your role in it?

The Military Diplomatic Corps in Ankara called AMAC represents as an association all Military Attachés from the level of Defence Attaché, Army Attaché, Naval Attaché, Air Attaché, Gendarmerie Attaché, Armament Attaché to Assistant Attachés, accredited to Türkiye according to the Defence Ministry and Services from Countries abroad they represent. AMAC is therefore a huge community represented by Military Attaché members from 85 different countries and currently comprising about 130 Military Attachés.

As a senior officer in AMAC, I was elected in November last year to step in the function of the Dean of AMAC. I could realize that AMAC is a huge Military- Diplomatic Community and has an important role here in Ankara.

We all know the function of a Dean is not only an honor but also a very responsible position. The term "Dean of Military Attaché Corps" means the Attaché Corps has selected one of the senior attachés as their Dean to present the AMAC in various events. The dean pays office calls on the unit commander and makes gift exchanges, etc. He welcomes new AMAC members into his office and has the honor to bid farewell to those who are leaving.

To lead the Ankara Military Attaché Corps (AMAC) within the framework of Military Diplomacy and contribute to the AMAC goals and principles of "Building Relationships through Trust, Friendship and Mutual Understanding" in this difficult time will be a challenge also in 2023.

What are the activities of AMAC from a professional and social point of view?

The great earthquake has now massively changed the world in Türkiye. We are all with the affected families and are trying in our own way to help reduce the suffering. This will also affect some planned AMAC activities. A lot of us attachés have been involved in bringing in organizational help to the affected earthquake area in Türkiye, within the Embassies in different ways from the respective home countries.

We started this year with a troop visit in February to the Winter Exercise in Kars than followed by the AMAC Winter Conference in Kayseri where we discussed security policy topics. But there are some more events, meetings, discussions, troop visits, and distinguished visitors days at international exercises in the upcoming months not mentioned here in detail. With some new planned activities, the AMAC leadership will try to organize some events and discussions in order to learn more about the Republic of Türkiye and to get better informed about security policy issues in the entire region.

In this regard, the function of an AMAC Dean gives a great opportunity in bringing different countries, cultures, and different views on security topics within discussions, meetings, receptions, workshops, etc. together, in order to learn more from each other and to maintain peace in the world. In this context, the AMAC leadership will handle the future in this important year 2023.

The network of our AMAC community and the Turkish officials is well-developed.

Regarding the social activities of AMAC, I also would particularly like to take this opportunity to offer my heartfelt thanks to the AMAC Spouses (AMACS) for their excellent contribution to social projects and for all they did for the AMAC Community.

Any final comments?

We as Military diplomats have the privilege to serve and to live in this beautiful country. Türkiye as a bridge between Europe and Asia is full of history and different nice landscapes and will celebrate this year its 100th anniversary of the founding of the Turkish Republic.

We as **Military Diplomats are engaged to work for peace in the entire world** and we as AMAC will try to realize together with the Turkish authorities a year full of good impressions, nice events, and informative visits and discussions.

There is a meaning to diplomacy:

"Peace is not something that falls to you, there rather has to be an effort made to obtain it"

At the end let me express my sincere thanks for giving me the floor.

ve bu ataşelerin temsil ettikleri yurt dışındaki ülkelerin sağlamış olduğu hizmetleri teşekküllü olarak tek çatı altında temsil etmektedir. AMAC; 85 farklı ülkenin askerî ataşe üyeleri tarafından temsil edilen ve günümüzde yaklaşık 130 askerî ataşeden oluşan büyük bir topluluktur.

Geçen yılın kasım ayında AMAC bünyesinde kıdemli bir memur olarak AMAC dekanlığı görevine seçildim. AMAC'ın büyük bir askerî ve diplomatik topluluk olduğunu ve Ankara'da önemli bir role sahip olduğunu fark ettim.

Hepimizin bildiği üzere dekanlık görevi, onurlu bir görev olmasının yanı sıra oldukça fazla sorumluluk gerektiren bir görev. "askerî ataşe dekanı", çeşitli etkinliklerde AMAC'ı temsil etmek üzere dekan olarak seçilen ataşe birliğinin kıdemli ataşelerinden biridir. Dekan, birlik komutanına mekân ziyaretinde bulunur ve karşılıklı hediyeleşme vb. görevlerden sorumludur. Yeni AMAC üyelerini ofisinde ağırlar ve üyelikten ayrılanlara veda eder. Askerî diplomasi çerçevesinde Ankara Askerî Ataşeler Birliği'ne (AMAC) liderlik etmek ve zor zamanlarda AMAC'ın "güven, dostluk ve karşılıklı anlayış yoluyla ilişkiler kurmak" hedef ve ilkelerine katkıda bulunmak 2023 yılında da gerçekleştirmesi zor bir görev olacaktır.

AMAC'ın mesleki ve sosyal açıdan gerçekleştirdiği faaliyetler nelerdir?

Yaşanan şiddetli deprem, Türkiye'deki yaşamı büyük ölçüde değiştirdi. Hepimiz mağdur ailelerin yanındayız ve kendi yöntemlerimizle duyulan acıların azaltılmasına yardımcı olmaya çalışıyoruz. Bu durum, planlanan bazı AMAC faaliyetlerini de etkileyecektir. Pek çok ataşemiz, büyükelçilikler bünyesinde Türkiye'de depremden etkilenen bölgelere kendi ülkelerinden organizasyonel yardımların götürülmesinde farklı şekillerde görev almıştır.

Bu yıla şubat ayında Kars'taki Kış Tatbikat Merkezi'ne yaptığımız birlik zi-yareti ile başladık ve ardından Kayseri'de güvenlik politikası konularının ele alındığı AMAC Kış Konferansı'na katıldık. Ancak önümüzdeki aylarda uluslararası tatbikatlarda ayrıntılı olarak bahsedilmeyen bazı etkinlikler, toplantılar, görüşmeler, birlik ziyaretleri ve seçkin ziyaretçi günleri de var. Planlanan bazı yeni faaliyetlerle birlikte AMAC liderliği Türkiye Cumhuriyeti hakkında daha fazla bilgi edinmek ve tüm bölgedeki güvenlik politikası konuları hakkında daha iyi bilgi sahibi olmak amacıyla bazı etkinlikler ve tartışmalar düzenlemek için işe koyulmuştur.

AMAC dekanının bu bağlamdaki görevi; farklı ülkeleri, kültürleri ve güvenlik konularındaki farklı görüşleri tartışmalar, toplantılar, resepsiyonlar, çalıştaylar vb. dahilinde bir araya getirerek karşılıklı olarak çok daha fazla şey öğrenmek ve dünyada barışı korumak için büyük bir fırsat sunmaktadır. Bu bağlamda AMAC liderliği oldukça önem arz eden bu 2023 yılında geleceği ele alacaktır.

AMAC topluluğumuz ile Türk yetkililer arasındaki ağ oldukça gelişmiştir.

Bu vesileyle, AMAC eşlerine (AMACS) sosyal projelerdeki üstün çalışmaları ve AMAC'ın sosyal faaliyetleriyle ilgili olarak AMAC Topluluğu için yaptıkları her sey için içten tesekkürlerimi sunmak isterim.

Son bir yorumunuz var mı?

Askerî diplomatlar olarak bizler, bu güzel ülkede hizmet etme ve yaşama ayrıcalığına sahibiz. Avrupa ve Asya arasında bir köprü olan ve tarihiyle ve birbirinden farklı manzaralarıyla parlayan Türkiye, bu yıl Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 100. yıl dönümünü kutlayacaktır.

Bizler askerî diplomatlar olarak dünya genelinde barış için çalışıyoruz ve AMAC olarak Türk yetkililerle birlikte iyi izlenimler, güzel etkinlikler ve bilgilendirici ziyaretler ve görüşmelerle dolu bir yıl geçirmeye çalışacağız.

Diplomasinin bir anlamı vardır:

"Barış size altın tepside sunulmamaktadır, barışı elde edebilmek için çaba sarf etmeniz gerekir."

Son olarak bana söz verdiğiniz için sizlere içtenlikle teşekkür ederim.

Member of the Security and Foreign Policies Council of the Republic of Türkiye **24th term İstanbul MP** / T.C. Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu Üyesi **TBMM 24. Dönem İstanbul Milletvekili İSMAİL SAF**

INTERVIEW WITH ISMAIL SAFI

ISMAİL SAFİ İLE SÖYLESİ

Your book on conservatism in Türkiye has been published. Why did you find it necessary to write such a book? What has been the evolution of the conservatism circles within the right and left parties and its impact on politics over the years?

I was the Founder of the AK Party when I was conducting my doctoral study on political science at Ankara University, Faculty of Political Sciences. Naturally, I had the idea to write my doctoral thesis on the political identity of this newly established party. We know that **conservatism has a deep and widespread recognition in Turkish society.** It was important to be able to carry out scientific academic studies on this subject. Actually, the thesis I wrote on "The Intellectual Political Foundations of Conservatism in Türkiye" was also important in that it was the first doctoral thesis written in this field.

Although conservatism in Türkiye has some common principles with conservatism in the West, it differs from them in many areas. For example, concepts and values such as religion, tradition, family, state, and nation are important in Western conservatism as in Turkish conservatism. However, in Turkish conservatism, unlike Western conservatism, conservatism, religion,

and religiosity are very intertwined. In this sense, it becomes **difficult to separate Turkish conservatism even from political Islamism.**

Political conservatism in Türkiye has shown a development process by evolving from the Ottoman Empire to the Republic and to today. It followed as a political line opposed to the Union and Progress line that emerged in the last period of the Ottoman Empire. Freedom and Entente Party founded in the Ottoman period, the 2nd Group that emerged in the first Turkish Grand National Assembly, the Türkiye Perver Party founded in the Republican period, the Free Republican Party, the Democrat Party, the Justice Party, the Motherland Party, and finally the Justice and Development Party (AK Party) established. They always positioned themselves on the conservative side politically.

Therefore, conservatism has generally existed in right-wing politics and has not found a place in left-wing politics due to its nature. If we consider conservatism as conservatism or status quo, then it is conservatism everywhere in politics, right or left! We can talk. But I say it again, it's not called conservatism, it's conservatism or status quoism.

Türkiye'de muhafazakârlık üzerine yazdığınız kitabınız yayımlandı. Neden böyle bir kitap yazma ihtiyacı duydunuz? Sağ ve sol partiler içindeki muhafazakârlık çemberinin evrimi ve siyasete etkisi yıllar içinde nasıl şekillendi?

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde siyaset bilimi üzerine doktora çalışmamı yürütürken bir yandan da AK Parti'nin kuruluşunda yer aldım. Doğal olarak doktora tezimi yeni kurulan bu partinin siyasi kimliği üzerine yazma fikri doğdu. **Muhafazakârlığın Türk toplumunda derin ve yaygın bir karşılığı olduğunu biliyoruz.** Bu konuda bilimsel ve akademik çalışmalar yapabilmek önemliydi ve ben de bu çalışmayı yaptım. Aslında "Türkiye'de Muhafazakârlığın Entelektüel Siyasi Temelleri" üzerine yazdığım bu tez, bu alanda yazılan ilk doktora tezi olması açısından da önem arz ediyordu.

Türkiye'deki muhafazakârlık, Batı'daki muhafazakârlıkla bazı ortak ilkelere sahip olsa da birçok alanda farklılaşım göstermektedir. Örneğin; din, gelenek, aile, devlet ve millet gibi kavram ve değerler Türk muhafazakârlığında olduğu gibi Batı muhafazakârlığında da önem arz eder. Bununla birlikte Türk muhafazakârlığında, Batı muhafazakârlığından farklı olarak muhafazakârlık ile din ve dindarlık çok iç içe geçmiştir. Bu anlamda **Türk muhafazakârlığını siyasal İslamcılıktan ayırmak da oldukça zorlaşmaktadır.**

Türkiye'de siyasal muhafazakârlık, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Cumhuriyet'e ve günümüze evrilerek bir gelişim süreci göstermiştir. Osmanlı Devleti'nin son döneminde ortaya çıkan İttihat ve Terakki'ye karşı bir siyasi duruş olarak kendini göstermiştir. Osmanlı döneminde kurulan Hürriyet ve İtilaf Partisi, Birinci TBMM'de ortaya çıkan 2. grup, Cumhuriyet döneminde kurulan Terakki Perver Partisi, Serbest Cumhuriyet Fırkası, Demokrat Parti, Adalet Partisi, Anavatan Partisi ve nihayetinde Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti) kurulmuştur. Kendini siyasi olarak her daim muhafazakâr tarafta konumlandırmıştır.

Bu nedenle muhafazakârlık genel olarak sağcı siyasette var olmuş ve doğası gereği solcu siyasette kendisine yer bulamamıştır. Muhafazakârlığı muhafa-

zakârlık ya da statüko olarak ele alırsak o zaman sağcı veya solcu siyaset arasında bir fark kalmayacaktır! Konuşarak anlaşabiliriz. Tekrar belirtmem gerekirse, buna muhafazakârlık denemez; bu olsa olsa muhafazakârlık veya statükoculuk olur.

Milletvekili olduğunuz süre boyunca NATO Parlamenter Asamblesi, KEIPA gibi komitelerde görev aldınız. Buradaki çalışmalarınızda, bölge ülkelerine yaptığınız ziyaretlerde komşu ülkelerdeki ve yakın çevremizdeki hareketleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Milletvekilliğim sırasında TBMM Dış İlişkiler Komisyonu üyeliği, NATO Parlamenter Asamblesi üyeliği ve Karadeniz Ekonomik İşbirliği (KEİ) Teşkilatı Türkiye Delegasyonu Başkanlığı yaptım. Elbette çalışmalarımızla bu kurumlara katkı sağlamaya çalıştık ama itiraf etmeliyim ki bu kurumlar benim için de birer okul niteliğinde. Bu kurumların Meclis çatısı altındaki en apolitik yapılar olduğu, farklı parti ve siyasi görüşlerden milletvekillerimizle birlikte ülkemiz için güzel işler yaptığımız kanaatindeyim.

Milletvekili olduğum 2011-2015 dönemi bölgemiz için dış politika açısından oldukça çalkantılı bir dönem oldu. Özellikle Arap Baharı'nın ortaya çıkmasıyla birlikte Suriye, Libya ve Yemen'de yaşanan iç savaşlar ve bölgedeki diğer çatışmalar bölgesel istikrarsızlığı ve huzursuzluğu büyük ölçüde artırdı. Bunların sonucunda ortaya çıkan göç ve mülteciler, başta ülkemiz olmak üzere tüm dünya için ciddi sorunları beraberinde getirmiştir.

Son yıllarda küresel bir sistemik değişim hakkında birçok makale ve yayın var. Özellikle Avrasya coğrafyasında bu konudaki iddialı çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Dünyamız hiç olmadığı kadar hızlı gelişiyor. **Kuzey ve güney kutupları olan gezegenimiz, ideolojik olarak da Batı ve Doğu olarak iki kutuplu hale gelmiş,** Soğuk Savaş döneminden bu yana kısa bir süre Amerika'nın liderliğinde tek kutupluluğa evrilmiş olsa da artık bundan bahsetmek mümkün değildir.

During your time as a Member of Parliament, you took part in committees such as the NATO Parliamentary Assembly and the Black Sea Economic Cooperation Parliamentary Assembly (BSEC). How do you evaluate the movements in neighboring countries and our immediate environment in your work domestically, and during your visits to the countries of the region?

During my term as a Member of Parliament, I was a member of the Foreign Relations Committee of the Grand National Assembly of Türkiye, a member of the NATO Parliamentary Assembly, and the Head of the Turkish Delegation of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC). Of course, we tried to contribute to these institutions with our work, but I must admit that these are also educational schools for me. I am of the opinion that these institutions are the most unpoliticized structures under the roof of the Assembly and that we are doing good work for our country together with our deputies from different parties and political views.

The period of 2011-2015, when I was a deputy, was a very turbulent period for our region in terms of foreign policy. Especially with the emergence of the Arab Spring, civil wars in Syria, Libya, and Yemen and other conflicts in the region greatly increased regional instability and unrest. Migration and refugees as a result of these have brought serious problems for the whole world, especially for our country.

There have been many articles and publications on global systemic change in recent years. Can you talk about your murderous studies on this subject, especially in Eurasian geography?

Our world is changing much faster than before. **Our planet, which is geographically bipolar as North and South, has become ideologically bipolar as West and East**, and even though it has evolved into a unipolarity under the leadership of America for a short time since the Cold War period, it is not possible to talk about this anymore.

Therefore, we need to see, understand, and carefully follow the new forces and foci that have emerged in our world. In addition to cooperation with the new powers emerging in the Eurasian region, especially China, India, and Russia, close cooperation should be made, especially with the independent Turkish States. In this respect, the newly established **Organization of Turkish States is of vital importance for peace, prosperity, and stability in the wide Eurasian region** as well as for Türkiye and the Turkic Republics.

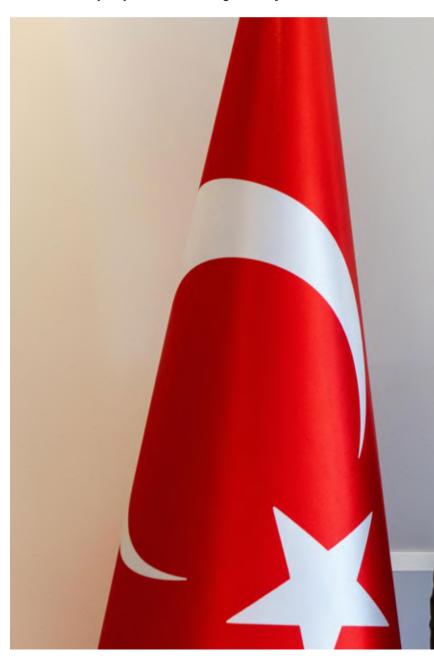
What do you think people will go to the polls for in elections in our country and our neighbors such as Bulgaria, Greece, and Georgia, what will they want to change or stay?

Türkiye has very close economic, geographical, historical, social, and cultural ties with the countries you mentioned. Therefore, they have great similarities in terms of social and administrative aspects. The answer to the question of what these countries and Turkish society expect from the elections is almost

the same: More jobs, more food, more prosperity, more democracy, more freedom. It is clear that the political parties and actors they believe they can deliver will remain, while others will leave.

Can you give a few examples in Turkish foreign policy that you also contributed to and found successful?

We have made efforts to contribute to our country's foreign policy, especially our work in the Assembly, the Foreign Affairs Committee of the Grand National Assembly of Türkiye, NATOPA, PABSEC, and Friendship Groups. As you know, these structures I have mentioned carry out their work not by a single person, but by the joint efforts of a committee. Therefore, the resulting success and contributions are also mutual. I have also been a member of the Presidential Security and Foreign Policy Board for 4 years. In other words, we are trying to contribute to the foreign policy of our country together with our valuable board members. **All our efforts and hopes are for a more prosperous and stronger Türkiye.**

Bu nedenle, dünyamızda gark eden yeni güçleri ve odak noktalarını görmemiz, anlamamız ve dikkatlice incelememiz gerekiyor. Başta Çin, Hindistan ve Rusya olmak üzere Avrasya bölgesinde ortaya çıkan yeni güçlerle iş birliğinin yanı sıra özellikle bağımsız Türk devletleri ile yakın iş birliği içerisinde bulunulmalıdır. Bu bağlamda, yeni kurulan **Türk Devletleri Teşkilatı, Türkiye ve Türk Cumhuriyetleri için olduğu kadar geniş Avrasya bölgesinde de barış, refah ve istikrar için hayati bir önem taşımaktadır.**

Sizce ülkemizdeki ve Bulgaristan, Yunanistan, Gürcistan gibi komşularımızdaki seçimlerde insanlar hangi amaçla sandığa gidecekler, neyin değişmesini ya da kalmasını isteyecekler?

Türkiye'nin bahsettiğiniz bu ülkelerle çok yakın ekonomik, coğrafi, tarihî, sos-yal ve kültürel bağları var. Bundan dolayı sosyal ve yönetim açılarından oldukça büyük benzerlikleri var. Bu ülkelerin ve Türk toplumunun seçimlerden ne beklediği sorusunun cevabı söz konusu ülkeler için hemen hemen aynı: "Daha fazla istihdam, daha fazla gıda, daha fazla refah, daha fazla demok-

rasi, daha fazla özgürlük." Bizlere bir şeyler sunabileceğine inanan siyasi partilerin ve aktörlerin kalacağı, diğerlerinin ise gideceği aşikârdır.

Türkiye'nin dış politikasında sizin de katkıda bulunduğunuz ve basarılara imza attığınız birkac örnek verebilir misiniz?

Başta Meclis, TBMM Dışişleri Komisyonu, NATOPA, KEİPA ve dostluk gruplarındaki çalışmalarımız olmak üzere ülkemizin dış politikasına katkıda bulunmak için oldukça fazla çaba sarf ettik. Bildiğiniz üzere, bahsettiğim bu oluşumlar, gerçekleştirdikleri çalışmalarını tek bir kişi tarafından değil, bir komite ve heyetin ortak çabalarıyla hayata geçiriyor. Bu yüzden, elde edilen başarı ve yapılan katkılar da ortak bir çatı altında diyebilirim. Ayrıca 4 yıldır Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Dış Politikalar Kurulu üyesiyim. Başka bir deyişle, değerli yönetim kurulu üyelerimizle birlikte ülkemizin dış politikasına katkı sağlamaya çalışıyoruz. **Tüm çaba ve umutlarımız, refah seviyesi yüksek ve daha güçlü bir Türkiye için.**

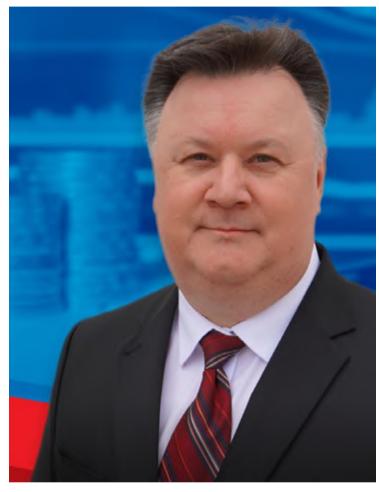
Jozef Viktorin & Viliam Ostrozlik

THE SLOVAK REPUBLIC - AN ECONOMIC SNAPSHOT

SLOVAK CUMHURİYETİ - EKONOMİK BİR GENEL BAKIŞ

A long-lasting government overspending has cumulated general government gross debt

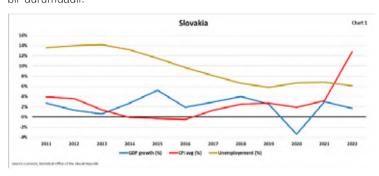
The Slovak Republic is a member country of the European Union, the Organisation for Economic Co-operation and Development and since 2009, as a country using the single european currency (euro), has been a member country of the Euro Area (or the Eurozone). **Major rating agencies have been assigning high credit quality ratings to Slovakia for more than a decade.** Currently, Fitch A, Moody's A2 and S&P A+.

Last flash estimates for 2022 show GDP of Slovakia amounted to 106.9 bn € in market prices, which is 19 614 € per capita. In 2022, the Slovak Economy grew by 1.7% (in constant prices) and was growing faster than the EU countries on average (Chart 1). The largest contribution, up to 23%, to GDP comes from a local industrial production which is dominated by an automotive industry that represents around 50% of all industrial production of the country. A construction industry contributes up to 5% and a traditional agriculture produces up to 2% of GDP. **The Slovak economy is extremely open**, total exports and imports exceed 180% of GDP and therefore it is very sensitive to price changes in international markets.

Slovak Cumhuriyeti, Avrupa Birliği, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı'na üye bir ülkedir ve 2009'dan bu yana Avrupa'da geçerli tek para birimini (euro) kullanıyor olması suretiyle Euro Ortak Para Alanı'nın (veya Euro Bölgesi) bir üyesidir. **Önde gelen derecelendirme kuruluşları, on yılı aşkın bir süredir Slovakya'nın kredi kalitesine ilişkin yüksek puanlar vermektedir.** Bu puanlandırmalar şu şekildedir; Fitch A. Moody's A2 ve S&P A+.

2022'ye ilişkin son tahminlere göre Slovakya'nın GSYH'si piyasa fiyatları cinsinden 106.9 milyar euroya, yani kişi başına 19.614 euroya ulaşmıştır. Slovak ekonomisi 2022 yılında AB ülkelerinin ortalamasına kıyasla daha hızlı olmak üzere %1,7 oranında (sabit fiyatlarla) büyümüştür (Grafik 1). %23'e kadar varan ve GSYH'ye yapılan en büyük katkı, ülkedeki tüm sanayi üretiminin yaklaşık %50'sini temsil eden otomotiv sektörünün hâkim olduğu yerel sanayi üretiminin bir sonucudur. GSYH kapsamında inşaat sektörü %5, geleneksel tarım ise %2 kadar katkıda bulunmaktadır. **Slovak ekonomisi son derece açık bir ekonomi** olmakla birlikte toplam ihracat ve ithalat hacmi GSYH'nin %180'ini aşmaktadır; bu nedenle uluslararası piyasalardaki fiyat değişikliklerine karşı oldukça hassas bir durumdadır.

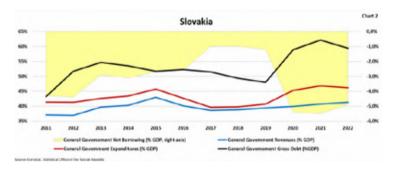
Toplam nüfus 5,4 milyon iken, iş gücü 2,7 milyon kişiyi temsil etmektedir. Yaşlanma nedeniyle iş gücü oranı giderek azalmaktadır ve önümüzdeki yıllarda nüfusun %50'sinin altına düşeceği öngörülmektedir. Son on yılda işsizlik oranı önemli ölçüde azalmış (Grafik 1) ve 2022 yılında ortalama işsizlik oranı %6,1 olarak kayıtlara geçmiştir. İşsiz bireylerin en az yarısının iki yıldan uzun süredir issiz olması olumsuz olgulardan biridir.

Slovakya'da enflasyon oranı (TÜFE) son on yılda %4'e kadar yükselmiştir. Slovak ekonomisi 2014-2016 yılları arasında fiyat seviyelerinin önemli ölçüde düştüğü ve enflasyon oranının negatif rakamlara ulaştığı bir dönemle karşı karşıya kalmıştır. 2022 yılında tüketici fiyatları ortalama %12,8 oranında artmıştır (Grafik 1). Neredeyse tamamen yurt dışı kaynaklı enflasyonist baskılara maruz kalınmıştır. Uluslararası emtia piyasalarındaki aşırı yüksek fiyatlar ulusal ekonomiye de yansımış ve yerel enerji fiyatlarını eşi benzeri görülmemiş noktalara taşımıştır.

Slovak ekonomisinde ortalama aylık maaş 2022 yılında 1.300 euroyu aşmıştır. Çalışan başına toplam işgücü maliyeti ayda ortalama 2.000 Euro'dur. 44

Hükûmetin, uzun vadeli aşırı harcamalarının sonucu olarak ulusal sınırı büyük ölçüde aşmıştır.

Hükûmetin, uzun vadeli aşırı harcamalarının sonucu olarak (son üç yılda her yıl GSYH'nin %5'inden fazlası), kümülatif genel brüt borcu neredeyse Maastricht kriteri olan GSYH'nin %60'ına ulaşmış ve ihtiyatlı mali bütçelemeye ilişkin yerel bir kanunla belirlenen GSYH'nin %50'si olan ulusal sınırı büyük ölcüde asmıstır.

Slovak Cumhuriyeti oldukça yüksek mali yeniden dağıtım uygulamakta olup, geçtiğimiz yıl genel devlet gelirleri GSYH'nin %41,3'üne, genel devlet harcamaları ise GSYH'nin %46,2'sine tekabül etmistir (Grafik 2).

Kurumlar vergisi oranı %21, bireysel gelir vergisi oranı %19 ve standart KDV oranı %20'dir. Bir lehtarın Slovakya'da mukim olması veya Slovakya ile çifte vergilendirme anlaşması olan bir ülkede mukim yabancı bir kurulus olması halinde temettüler vergilendirilmez.

AB üyesi bir ülke olarak Slovakya, gelişmiş AB ekonomilerine mümkün olan en kısa sürede adapte olabilmek adına strateji ve politikalar uygulamaktadır. AB ortalamasının %80'inin üzerinde hareket eden fiyat seviyelerinde oldukça dinamik bir yakınsama kaydedilmiştir. Kişi başına düşen GSYH, AB ortalamasının %60'ının altında sabit kalmaya devam etmektedir; bu da ülkenin daha gelişmiş diğer ülkelerin seviyelerine yaklaşamadığı anlamına gelmektedir. Bireysel gelir oranı düzgün bir şekilde artmıştır; bununla birlikte fiyatlar ve gelir arasındaki fark zaman içinde daha da açılmaktadır.

Slovakya gelecekte ciddi ekonomik zorluklarla karşılaşa-caktır. Bu zorluklardan en önemlisi yaşlı nüfustur. Ortalama yaşam süresi artacak ve 2070 yılından sonra 85 yılı aşacaktır. Bu zorluklarla başarılı bir şekilde başa çıkabilmek için ülkenin vergi, sosyal güvenlik ve sağlık sistemlerini çok daha etkin bir hale getirmesi gerekmektedir.

Out of total population 5.4 mn, a labour force represents 2.7 mn individuals. Due to an ageing a ratio of the labour force gradually declines and in next years will fall under 50% of the population. In the last decade, an unemployment rate significantly decreased (Chart 1) and the average unemployment rate in 2022 was 6.1%. A negative phenomenon is that at least half of individuals without jobs have been unemployed for more than two years.

Inflation rate (CPI) in Slovakia has ranged to 4% over last decade. From 2014 to 2016, the Slovak economy faced a period when price levels went significantly down, and the inflation rate recorded negative figures. In 2022, the consumer prices increased by 12,8% on average (Chart 1). Inflationary pressures were almost exclusively imported from abroad. Extremely high prices in international commodity markets were carried over to the national economy and pushed local energy prices to historic highs.

An average monthly salary in the Slovak economy exceeded 1,300. - € in 2022. Total labour costs per employee amounted to 2,000. - € a month on average.

A long-lasting government overspending (more than 5% of GDP a year within last three years) has cumulated general government gross debt which almost hit the Maasttricht criteria of 60% of GDP and hugely exceeded the national limit of 50% of GDP set by a local law on prudent fiscal budgeting. The Slovak Republic applies quite high fiscal redistribution, general government revenues reached 41.3% of GDP and general government expenditures 46.2% of GDP last year (Chart 2).

Corporate Income Tax rate is 21%, Individual Income Tax rate 19% and standard VAT rate is 20%. Dividends are not taxed if a beneficiary is a Slovak resident or if it is a foreign entity domiciled in a country which has a double taxation treaty with Slovakia.

As an EU member country, Slovakia implements strategies and policies to approach developed EU economies as soon as possible. A highly dynamic convergence has been recorded in the price levels that moved over 80% of EU average. GDP per capita remains stable below 60% of EU average which implies the country is not getting closer to more developed peers. An individual's income has smoothly increased, however a gap between prices and income gets wider over time.

Slovakia will face serious economic challenges in the future. The most important one is the ageing of its population. An average life expectancy will increase and exceed 85 years beyond 2070. To successfully cope with these challenges the country must make systems of taxes, social security, and healthcare much more effective.

1

Kendi söküğümüzü dikiyoruz.

1

_ jobsstudio.co _

Semih İdiz

TÜRKİYE-GREECE CONFLICT SERVES NEITHER SIDE'S INTERESTS

TÜRKİYE-YUNANİSTAN İHTİLAFI İKİ TARAFIN DA ÇIKARINA HİZMET ETMEZ

The problems are well-known and relate to disputes in the Aegean Sea over maritime borders and airspace; disagreements over the arming of Greek Islands only a stone's throw away from Türkiye; rivalry over energy exploration rights in the Aegean and Mediterranean; quarrels over minority rights in both countries, and of course Cyprus.

A new spate of "earthquake diplomacy" may help diffuse tensions and set the ground for broader cooperation.

Perennial problems that have characterized Turkish-Greek relation for decades have cast dark clouds over these ties again.

The problems are well-known and relate to disputes in the Aegean Sea over maritime borders and airspace; disagreements over the arming of Greek Islands only a stone's throw away from Türkiye; rivalry over energy exploration rights in the Aegean and Mediterranean; quarrels over minority rights in both countries, and of course Cyprus.

A historic baggage in Turkish-Greek ties that harks back to the Greek war of independence against the Ottoman Empire, and the Turkish war of independence against the Greek invasion of Anatolia at the end of World War One does not help. Looked at from their perspectives both countries have grievances against the other which surface quickly when ties take a turn for the worse.

With such a backdrop many are surprised that the two countries have not gone to war for nearly a century. Even today President Recep Tayyip Erdogan is threatening action against Greece with chilling warnings about the Turkish army "turning up unexpectedly one night to defend Türkiye's interests."

Greece in turn continues to arm its Islands while vowing to fight against Türkiye if necessary and win. Yet, despite such brinkmanship, war did not break out even during Türkiye's intervention in Cyprus in 1974.

Membership in NATO for both countries is perhaps the principal reason for this with Washington always ready to intervene and keep the sides apart.

Oluşan yeni "deprem diplomasisi" dalgası gerilimin azalmasına yardımcı olup daha geniş is birliği için zemin hazırlayabilir.

Türk — Yunan ilişkilerini şekillendiren ve on yıllardır süreklilik arz eden ihtilaflar, iliskilerin üzerinde kara bir bulut gibi dolasmaya devam ediyor.

Sorunlar tanıdık ve Ege Denizi'ndeki deniz ve hava sahası hususlarındaki anlaşmazlıklarla bağlantılı... Türkiye'den sadece bir taş atımı mesafedeki Yunan adalarının silahlandırılması, Ege ve Akdeniz'de enerji arama konusunda rekabet, her iki ülkede bulunan azınlıkların hakları ve tabii ki Kıbrıs ihtilaf konuları arasında.

Osmanlı İmparatorluğu'na karşı verilen Yunan bağımsızlık savaşıyla başlayan ve Birinci Dünya Savaşı sonunda Anadolu'nun Yunan işgaline karşı Türk bağımsızlık savaşına uzanan tarihî yük de Türk-Yunan ilişkilerine yardımcı olmuyor. İlişkiler kötüye gittiğinde, her ülkenin kendi açısından sirayet eden şikâyetleri var.

Böylesi bir zeminde, iki ülkenin yaklaşık bir asırdır savaşa girmemiş olmasını birçok kişi şaşkınlıkla karşılıyor. Bugün dâhi Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türk ordusunun "Türkiye'nin çıkarlarını savunmak için bir gece ansızın gelebileceği" gibi türler ürpertici uyarılarla Yunanistan'a karşı harekete geçme tehdidinde bulunuyor.

Buna mukabil, Yunanistan gerektiği takdirde Türkiye'ye karşı savaşma ve kazanma sözü verip adalarını silahlandırmaya devam ediyor. Mamafih, bu derece gerilim tırmandırma politikasına rağmen 1974'te Türkiye'nin Kıbrıs müdahalesi esnasında bile savaş çıkmadı.

İki ülkenin de NATO üyesi olması bunun başlıca nedeni olabilir ve Washington'un da her zaman müdahaleye hazır şekilde tarafları birbirinden uzak tutması da not edilmeli.

Örneğin, Ege'deki ıssız Kardak Adacığı (Yunanlılar için Imia) üzerinden 1966 krizini yaygınlaştıran ABD'ydi. Ana kara Türkiye'den bir taş atımı mesafede olan bu adacığın mülkiyeti üzerinden her iki ülke de silahlarını çekmişti. Washington'da Erdoğan'a karşı hissedilen antipati göz önüne alındığında; ABD, Ankara ile olan ihtilaflarında şimdilerde Atina'ya daha fazla meylediyor.

Yunanistan Başbakanı Kyriakos Miçotakis, Mayıs 2022'de ABD Kongresi'nde vekilleri Türkiye'ye karşı direnmeye çağırmasının ardından ayakta alkışlandı. İsim vermemesine rağmen herkes Türkiye'den bahsettiğinin farkındaydı. Erdoğan bu konuşmaya çok kızdı ve Miçotakis'in artık kendisi için yok hükmünde olduğunu söyledi. Bundan önce iki lider, iş ilişkisi seviyesinde çalışmayı başarmıştı.

ABD ve Avrupa'dan aldığı destekle Miçotakis kendini daha güçlü hissediyor. Buna rağmen, birçok Yunan analist, Yunanistan ile Türkiye iliş-kilerinin çıkmaza girmesi durumunda Washington'un Atina'ya kayıtsız destek vereceği hususunda şüphelerini dile getirdi. Özellikle, Rusya'nın Ukrayna'yı işgali ve bunun bölgede geleceğe yönelik be-

lirsizliklere yol açması neticesinde, Türkiye'nin ABD için devam eden stratejik öneminin bunu mümkün kılmadığını söylüyorlar. Aynı durum bir yere kadar Avrupa için de söylenebilir.

Tüm bunlara bakıldığında birçok kişi Yunanlarla Türklerin birbirine düşman kesildiği ve bunun da nihai yakınlaşmayı zorlaştırdığı sonucunu çıkarabilir.

Ancak, hakikat öyle değil...

Bazılarının düşündüğü gibi yüzyıllarca birlikte yaşama dayanan tarihî etkileşim nedeniyle halklar birbirine yabancılaşmış değildir. Kuşkusuz aralarında iki ulusun mizaç ve görünüm itibarıyla benzer olduğunu iddia edenleri yalanlayan derin farklılıklar vardır. Bütün bunlara rağmen, tamamı kötü olmayan ortak tarihî tecrübe büyük felaketler karşısında hızla iyi niyete dönüşür.

Ağustos 1999'da Türkiye'de yaşanan yıkıcı deprem akabinde yardıma gelen ilk ülkelerden biri Yunanistan'dı. Birkaç hafta sonra Yunanistan'da yaşanan depreme Türkiye de aynı şekilde karşılık verdi.

Günümüzde çok bilinmeyen başka örnekler de var. 1939 yılında Erzincan'ı yerle bir eden depremin ardından Atina'da açılan "Türkiye'deki Kardeşlerimize Yardım Edin" stantları bunlardan biri. Diğer bir örnek de İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazi işgali altında açlık çeken Yunanlılara Türkiye'nin "Kurtuluş" gemisiyle açtığı gıda hattıydı.

Sorunlar tanıdık ve Ege Denizi'ndeki deniz ve hava sahası hususlarındaki anlaşmazlıklarla bağlantılı... Türkiye'den sadece bir taş atımı mesafedeki Yunan adalarının silahlandırılması, Ege ve Akdeniz'de enerji arama konusunda rekabet, her iki ülkede bulunan azınlıkların hakları ve tabii ki Kıbrıs ihtilaf konuları arasında.

Daha sonraki yıllarda, örneğin 1967'de iktidarı ele geçiren faşist cuntadan kaçan birçok Yunan siyasetçi ve aydın Türkiye tarafından kabul edildi. Benzer bir durum, ilerleyen zamanda Türkiye'deki üç askerî darbenin akabinde de yaşandı. Bu iyi niyetin büyük bir kısmı 1974'te Türkiye'nin Kıbrıs müdahalesi sonrasında uzun süre kayboldu. Ancak, 1999 depremleriyle beraber sökün etti.

Depremlerle oluşan empati, dostluk ve iş birliğinin konuşulduğu, rekabet ve ihtilaf yerine ortak zevklerin ön plana çıktığı "deprem diplomasisi" dönemini doğurdu. Güneydoğu Anadolu'nun büyük bölümünü vuran son yıkıcı depremlerin akabinde bunun tekrarını yaşıyoruz. Tonlarca enkazın altında kalanları ilk kurtarmaya gelenler arasında Yunan arama-kurtarmacılar vardı. **Felaketten sadece saatler sonra Yunanistan Başbakanı Kyriakos Miçotakis "Mevcut tüm güçlerimizi Türkiye'ye göndermeliyiz." dedi.**

It was the U.S., for example, that diffused the 1966 crisis over the uninhabited Aegean islet of Kardak (Imia to Greeks). Both countries had guns drawn at the time over possession of the islet, which is a stone's throw away from mainland Türkiye. Given the antipathy felt for Erdogan in Washington the U.S. inclines more towards Athens today in its disputes with Ankara.

Greek Prime Minister Kyriakos Mitsotakis received a standing ovation in the U.S. Congress in May 2022 after he called on American lawmakers to resist Türkiye. Although he mentioned no names everyone was aware he was referring to Türkiye. Erdogan was incensed by this address and said Mitsotakis "no longer existed for him." The two leaders had managed to work out a semblance of a working-relationship prior to that.

The support he gets from the U.S. and Europe leaves Mitsotakis feeling more empowered.

Nevertheless, more than one Greek analyst has expressed doubt that Washington would throw its lot in with Athens unreservedly if matters came to a head between Greece and Türkiye. Türkiye's continuing strategic importance for the U.S., they argue, makes this unlikely; especially

strategic importance for the U.S., they argue, makes this unlikely; especially after the Russian invasion of Ukraine and the regional uncertainties this brings up for the future. The same can also be said up to a point for Europe too.

Looking at all of this many would conclude that there is little love lost between Greeks and Turks, which makes an ultimate rapprochement between the two countries difficult.

That, however, is far from the truth.

Due to a historic interaction based on centuries of living together the two nations are not as estranged as some may think. There are, of course, deep differences between them which belie those who claim the two nations are similar in temperament and outlook. Nevertheless, the shared historic experience, not all of which was bad, translates rapidly into goodwill in the face of major disasters.

Greece was among the first countries to respond to the devastating earthquake in Türkiye in August 1999. Türkiye responded in kind a few weeks later when Greece suffered an earthquake.

There are other historic examples which are little known today. One is the "Help our Brothers in Türkiye" stalls opened in Athens after the 1939 earthquake that devastated Erzincan. Another example was the food line opened by Türkiye during World War Two with the "Kurtulus" ship to starving Greeks under Nazi occupation.

In later years many Greek politicians and intellectuals were received by Türkiye as they escaped the fascist junta that grabbed power in 1967. The same applied the other way around later following three military coups in Türkiye. Much of that good will was lost for a long time after Türkiye's 1974 intervention in Cyprus. But it surged again with the earthquakes in 1999.

The empathy generated by those earthquakes led to a period of "earthquake diplomacy" when the talk was of friendship and cooperation, and when shared tastes rather than rivalry and conflict came to the forefront. We have a replay of that now following the devastating earthquakes that hit much of southeastern Anatolia recently. Greek rescuers were among the first to rush in and start saving those caught under tons of rubble. "We must make all our forces available to Türkiye" Greek Prime Minister Kyriakos Mitsotakis said hours after the disaster. "Greeks and Turks are fighting side by side, together to save lives" he tweeted a day later. He also held a phone conversation with Erdogan, who thanked Greece for its help despite having vowed previously that Mistotakis "no longer existed" for him. All of this has left many on both sides hoping that a new phase of "earthquake diplomacy" may be on the way.

Erdogan and Mitsotakis face crucial elections in the coming months. Analysts think it will be more difficult for Erdogan now to maintain a bellicose attitude towards Greece for the sake of garnering nationalist votes in the lead up to presidential elections. They also think Mistotakis too will have to desist from trying to use Türkiye in an effort to secure political advantages in the lead-up to parliamentary elections. The ultimate truth, however, is that the underlying problems in Turkish-Greek ties remain and appear as intractable as ever. Nevertheless, it is also evident by now that political tensions serve neither country's interests. A war, on the other hand, would clearly be a "lose-lose" situation.

Some in Greece may rely on the support of the west against Türkiye because of opposition to Erdogan in Europe and the U.S. This, however, is unlikely to alter Türkiye's resolve in standing its ground on key issues that divide Ankara and Athens. The irony is that many of the problems that exist between the two countries also carry a vast potential for cooperation. Realizing this potential would not only be mutually beneficial but also beneficial for the region and for Europe. The range is broad, and stretches from economic cooperation to cooperation in the fields of tourism, logistics, and most crucially energy - to name but a few areas.

As NATO members both countries can also contribute significantly to stability in the eastern Mediterranean where preventing illegal migration and broader security concerns are set to increase.

It is easy for politicians on both sides of the Aegean to use stereotypical sentiments and whip up nationalistic frenzy. Europe, however, is made of former enemies who have overcome mountains of hatred and are working together today.

Responsible and visionary politicians must see the big picture and act with imagination to build on the positive sentiments that can be generated between the two nations. This may seem a tall order, but the situation is not as hopeless as some are inclined to think.

Bir gün sonra ise "Yunanlar ve Türkler yan yana, birlikte hayat kurtarmak için savaşıyorlar." diye tweet attı. Miçotakis, Erdoğan'ın daha önce sarfettiği "yok hükmünde" sözlerine rağmen, Yunanistan'a yardımları için teşekkür edince bir telefon görüşmesi gerçekleştirdi. Bütün bunlar, her iki tarafta da pek çok kişinin "deprem diplomasisi" adına umutlanmasına neden oldu.

Önümüzdeki aylarda Erdoğan ve Miçotakis çok önemli seçimlerle karşı karşıya. Analistler, Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi milliyetçi oyları toplamak gayesiyle Yunanistan'a karşı kavgacı üslubunu sürdürmesinin artık daha zor olacağını düşünüyor. Ayrıca, Miçotakis'in de parlamento seçimleri öncesinde siyasi avantaj için Türkiye'yi kullanmaktan vazgeçeceğini düşünüyorlar.

Ancak son tahlilde, Türk-Yunan ilişkilerinin zeminini oluşturan sorunlar devam ediyor ve her zamanki gibi zorlu görünü-

yor. Buna karşın, siyasi gerilimlerin iki ülkenin de çıkarına hizmet etmediği açıkça görülüyor. Diğer taraftan, savaş bir "kaybet-kaybet" durumu olacaktır.

Yunanistan'da bazı gruplar, Erdoğan'a karşı Avrupa ve ABD'de oluşan muhalefete ve buna mukabil Batı'nın desteğine bel bağlamış olabilir.

Ancak bu durumun, Türkiye'nin Ankara ile Atina arasındaki ana konulardaki kararlılığını değiştirmesi pek olası değil. İki ülke arasında var olan ihtilafların çoğunun aynı zamanda geniş iş birliği potansiyeli taşıması da ironik bir durum. Söz konusu potansiyelin hayata geçirilmesi sadece taraflar için değil, bölge ve Avrupa için de faydalı olacaktır. Yelpaze geniş ve sadece birkaç alan zikretmek gerekirse; ekonomik iş birliğinden turizm, lojistik ve en önemlisi enerji alanlarındaki iş birliğine kadar uzanmaktadır.

NATO üyesi olan iki ülke, yasa dışı göçün engellenmesi ve güvenlik kaygılarının artacağı Doğu Akdeniz'de istikrar hususlarında önemli katkılarda bulunabilir.

Ege'nin her iki yakası için de politikacıların basmakalıp söylemleri kullanması ve milliyetçi çılgınlığı beslemesi kolay olandır. Bununla birlikte Avrupa, nefret dağlarını aşan ve birlikte çalışabilen eski düşmanlardan müteşekkil.

Sorumluluk sahibi ve vizyoner politikacılar bu büyük resmi görmeli ve iki ülke arasında olumlu duygular yaratabilmek için hayal güçlerini çalıştırmalıdır. Bu olmayacak bir iş gibi görünebilir, fakat durum bazılarının düşündüğü kadar umutsuz değil...

Hristijan Stojanovski

THE ENDURING BOND BETWEEN MACEDONIA AND TÜRKİYE: A RICH CULTURAL HERITAGE AND A STRONG PARTNERSHIP

MAKEDONYA VE TÜRKİYE ARASINDAKİ SARSILMAZ BAĞ: ZENGİN KÜLTÜREL MİRAS VE GÜÇLÜ ORTAKLIK

Introduction

The bond between Macedonia and Türkiye is one of the most unique and meaningful relationships in the world. Over the centuries, the Balkans have been a cross-roads of civilizations and cultures, and **Türkiye has played a critical role in shaping the identity of the region.** Today, Türkiye remains a key partner for Macedonia, and the two nations collaborate on a range of political, economic, and cultural issues.

Cultural Heritage:

The cultural heritage shared by Macedonia and Türkiye is particularly fascinating. From the Ottoman era to the present day, Türkiye's influence can be seen in Macedonia's arts, architecture, cuisine, and language. Many of Macedonia's historic landmarks and buildings, such as the Stone Bridge and the Kurşumli An, are a testament to the Ottoman era's architectural and artistic achievements. The traditional Ottoman-style homes in the Old Bazaar of Skopje are a popular tourist attraction and a reminder of the city's Ottoman past. Even today, many Macedonians appreciate Turkish music and dance, which have become a part of our cultural heritage. Macedonian cuisine includes many dishes with Turkish origins, such as baklava, börek, and kebab.

Cultural Exchange:

The exchange of cultural products between our two nations enriches our cultural landscapes and helps build bridges of understanding and friendship between our peoples. Macedonian films are now being screened at Turkish film festivals, Turkish musicians are performing in Skopje, and Turkish writers are being translated into Macedonian. In addition to promoting cultural heritage and artistic talents, **cultural exchanges between Türkiye and Macedonia have played an important role in strengthening the bonds between our nations.** These exchanges have provided opportunities for individuals from both countries to learn more about each other's customs, traditions, and ways of life.

Furthermore, cultural exchange programs between our two nations have also been established in the field of education. For instance, Turkish universities regularly host Macedonian students through exchange programs, providing them with opportunities to study abroad and learn about Turkish culture and society.

Overall, cultural exchange between Türkiye and Macedonia has played an important role in strengthening our relationship, promoting mutual understanding, and fostering a sense of community and friendship between our peoples. **These exchanges** have been a valuable contribution to the cultural landscape of both countries and **have helped to create opportunities for collaboration in a variety of fields.**

Atatürk's Legacy:

The legacy of Ataturk, the founder of modern Türkiye, cannot be overstated when it comes to his influence on the Balkan region and his connection to Macedonia. His legacy continues to inspire and motivate not just Macedonia, but the entire world. His forward-thinking approach to education and progress has helped to modernize Türkiye, and his reforms have set the country on a path of democratic development. Atatürk's vision for a secular state, where religion and government were separate, has been an inspiration to many leaders around the world. His emphasis on education and science as a means of creating a more prosperous and equitable society has led to the development of world-class institutions of higher learning and scientific research in Türkiye.

His influence can be seen not just in the education system and legal and political institutions in Macedonia, but in many other aspects of life as well. **The concept of modernization, which was central to Atatürk's vision, has become an important goal for many countries in the Balkan region,** including Macedonia. Atatürk's emphasis on cultural exchange and understanding has also been a significant factor in the development of Macedonian-Turkish relations.

Giriș:

Makedonya ve Türkiye arasındaki ilişki, dünyadaki en eşsiz ve anlamlı ilişkilerden biridir. Balkanlar yüzyıllar boyu medeniyetlerin ve kültürlerin kavşağı konumundayken **Türkiye de bölgenin kimliğinin şekillenmesinde kilit rol oynamıştır.** Günümüzde de Türkiye, Makedonya için kilit bir ortak olmaya devam ediyor ve iki ülke arasında siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda is birliği sürüyor.

Kültürel Miras:

Makedonya ve Türkiye büyüleyici bir kültürel mirası paylaşıyor. Türkiye etkisi, Osmanlı'dan günümüze Makedonya sanatında, mimarisinde, mutfağında ve dilinde görülüyor. Taş Köprü ve Kurşunlu Han gibi Makedonya'nın birçok tarihi simge ve binası Osmanlı dönemi mimari ve sanatsal başarılarının kanıtıdır. Üsküp'ün Eski Çarşı'sında yer alan geleneksel tarz Osmanlı evleri popüler turistik merkezleri olmanın yanı sıra şehrin Osmanlı geçmişini de hatırlatıyor. Bugün dahi birçok Makedon, kültürel mirasımızın parçası olan Türk müziğinin ve dansının keyfini yaşamaktadır. Makedon mutfağında baklava, börek, kebap gibi pek çok Türk kökenli yemek de yer alır.

Kültür Alışverişi:

Halklarımız arasındaki kültürel alışveriş, anlayış ve dostluk köprülerinin kurulmasına yardımcı olduğu gibi kültür dünyamızı da zenginleştiriyor. Makedon filmleri artık Türk film festivallerinde gösteriliyor, Türk müzisyenler Üsküp'te sahne alıyor ve Türk yazarlar Makedoncaya çevriliyor. Kültürel mirasın ve sanatsal yeteneklerin desteklenmesine ek olarak Türkiye ve Makedonya arasındaki kültürel alışveriş bağlarımızın güçlenmesinde de rol oynuyor. Bahsi

Kültürel mirasın ve sanatsal yeteneklerin desteklenmesine ek olarak Türkiye ve Makedonya arasındaki kültürel alışveriş bağlarımızın güçlenmesinde de rol oynuyor.

geçen alışveriş, halkların birbirlerinin örf, adet, görenek ve yaşam tarzlarını anlama hususunda da fırsatlar sağlıyor.

Ayrıca, iki ülke arasında eğitim konusunda da değişim programları oluşturuldu. Örneğin, değişim programları aracılığıyla Türk üniversiteleri Makedon öğrencilere ev sahipliği yaparak onlara yurt dışında eğitim alma; Türk kültürü ve toplumu hakkında bilgi edinme fırsatı sunuyor.

Özetle, Türkiye ile Makedonya arasındaki kültürel alışveriş, ilişkilerin güçlendirilmesi, karşılıklı anlayışın geliştirilmesi ve halkların arasında topluluk ve dostluk duygularının geliştirilmesi hususlarında önemli rol oynamaktadır. **Bu alışveriş, iki ülkenin kültürel ortamına değerli katkılar sağladığı gibi çeşitli alanlarda fırsatlar yaratılmasına da kapı aralamıştır.**

Atatürk'ün Mirası:

Modern Türkiye'nin kurucusu Atatürk'ün mirası, Balkanlar'daki etkisi ve Makedonya ile olan bağlantısı söz konusu olduğunda ne kadar anlatılsa azdır. Bu miras, sadece Makedonya'ya değil bütün dünyaya ilham veriyor ve motive ediyor. Eğitim ve kalkınma konularındaki vizyoner yaklaşımı Türkiye'nin modernleşmesine yardımcı oldu ve yaptığı reformlarla ülkeyi demokratik gelişim yoluna soktu. Atatürk'ün din ve devleti birbirinden ayıran laik devlet vizyonu, dünya genelinde birçok lidere ilham kaynağı oldu. Daha müreffeh ve eşitlikçi bir toplum oluşturmanın yolu olarak eğitime ve bilime yaptığı vurgu Türkiye'de dünya standartlarında yüksek öğrenim ve bilimsel kurumların gelişmesine yol açtı.

Atatürk'ün etkisi, sadece Makedonya'daki eğitim sistemi, yasal ve siyasi kurumlarda değil, hayatın pek çok diğer alanında da görülmektedir. **Vizyonunun merkezinde yer alan modernleşme kavramı Makedonya da dâhil olmak üzere birçok Balkan ülkesinde hedef olarak alındı.** Atatürk'ün kültürel alışveriş ve anlayışa ehemmiyetle yaklaşması Makedonya-Türkiye ilişkilerinin gelişmesinde de önemli bir unsur oldu. Eşitlik ve sosyal adalet üzerine kurulu modern ve demokratik toplum vizyonu hala geçerli ve ilham verici.

Cultural exchanges between Türkiye and Macedonia have played an important role in strengthening the bonds between our nations.

His vision of a modern and democratic society, founded on the principles of equality and social justice, remains relevant and inspiring to this day.

The Macedonian people have always held a special place in their hearts for Atatürk, recognizing the profound impact he had on the development of Türkiye and the wider region. His legacy continues to be celebrated and admired, and his ideals remain a guiding light for those who seek to build a more just and equitable world.

Macedonia's Euro-Atlantic Integration:

Most Macedonians see Türkiye as a model for democratic and economic development, and Türkiye's strong support for Macedonia's Euro-Atlantic integration has only reinforced this perception. **Türkiye has been a critical partner for Macedonia in its efforts to join the European Union and the successful accession to NATO,** providing valuable assistance in areas such as defence and security sector reform, public administration reform, and economic development. The two nations stand to benefit greatly from working together on a range of issues, including trade, energy, infrastructure, and security. The Turkish government has taken a keen interest in promoting economic ties between two countries, and **there have been constant high-level visits in recent years aimed at deepening our economic partnership.** Turkish companies have invested in a range of sectors in Macedonia, including energy, telecommunications, and construction, creating jobs, and contributing to our economic growth.

Interpersonal Contacts:

Interpersonal contacts are essential for maintaining and strengthening the relationship between our two nations. Turkish tourists are increasingly visiting Macedonia, drawn to our country's rich cultural heritage, stunning landscapes, and warm hospitality. Similarly, many Macedonian students are pursuing higher education in Türkiye, fostering a deeper understanding and appreciation of each other's cultures. The quality of education in Türkiye is high, and Turkish universities offer a diverse range of programs, making it an attractive destination for Macedonian students seeking to pursue studies in fields such as engineering, medicine, and business.

However, interpersonal contacts between Türkiye and Macedonia go beyond tourism and student exchanges. The friendship between the Turkish and Macedonian people is built upon strong historical and cultural ties, and this is reflected in the many interactions between our communities. Turkish and Macedonian business-people have formed partnerships and joint ventures, contributing to economic growth and job creation in both countries. Cultural events, such as film festivals and music concerts, have also been held to promote mutual understanding and appreciation of each other's art and culture.

The strong relationships between our diaspora communities are also worth noting. The Turkish and Macedonian diaspora in both countries have maintained close connections with their ancestral homelands, keeping alive the language, traditions, and cultural practices of their respective communities. These communities serve as an important link between Türkiye and Macedonia, promoting cultural and economic exchanges and strengthening the bonds between our nations.

Overall, interpersonal contacts are crucial in maintaining and deepening the relationship between Türkiye and Macedonia, and it is heartening to see the many ways in which our communities are engaging with each other.

Regional Stability:

Türkiye's strategic positioning as a regional power has played a pivotal role in fostering a close partnership with Macedonia, wherein Türkiye has become a stabilizing force in the Balkans. With a steadfast commitment to promoting peace, stability, and prosperity, Türkiye has gone beyond its support for Macedonia's territorial integrity and sovereignty and has played an active role in promoting peace and stability in the wider region.

Türkiye'nin ve bölgenin kalkınması üzerindeki derin etkisinin farkında olan Makedonya halkının kalbinde Atatürk'ün her zaman özel bir yeri olmuştur. Mirası hâlâ biliniyor, takdir ediliyor, daha adil ve eşitlikçi bir dünya için yol gösteren bir ışık olmaya devam ediyor.

Makedonya'nın Avrupa-Atlantik Entegrasyonu:

Makedonların çoğu Türkiye'yi demokratik ve ekonomik kalkınma için model olarak görürken Türkiye'nin Makedonya'ya Avrupa-Atlantik entegrasyonu hususunda verdiği güçlü destek bu bakışı güçlendirdi. **Türkiye; savunma ve güvenlik sektör reformu, kamu yönetimi reformu ve ekonomik kalkınma gibi konularda kıymetli yardımlar sağlayarak Makedonya'nın Avrupa Birliği'ne katılım çabalarında ve NATO'ya katılımında önemli bir ortak oldu. Ticaret, enerji, altyapı ve güvenlik gibi bir dizi konuda birlikte çalışan iki ülke, bu durumdan büyük fayda sağlıyor. İki ülke arasındaki ekonomik bağların geliştirilmesine büyük önem veren Türk hükûmeti, son yıllarda ekonomik ortaklığımızı perçinleyen üst düzey ziyaretlerde de bulundu. Türk şirketleri; enerji, telekomünikasyon ve inşaat gibi sektörlerde Makedonya'da istihdam yaratan ve ekonomik büyümemize katkıda bulunan sektörlere yatırım yaptı.**

Kişiler Arası İletişim:

Halklar arasındaki ilişkiyi sürdürmek ve güçlendirmek için kişiler arası ilişkiler çok önemlidir. Ülkemizin zengin kültürel mirasına, büyüleyici manzaralarına ve sıcak misafirperverliğine ilgi duyan Türk turistler, Makedonya'yı giderek daha fazla ziyaret ediyor. Benzer şekilde, Türkiye'de yüksek öğrenimine devam eden pek çok Makedon öğrenci var ve bu karşılıklı olarak kültürlerin daha

derinden anlaşılmasını sağlıyor. Eğitim kalitesinin yüksek oluşu ve üniversitelerin çeşitli programlar sunması Türkiye'yi Makedon öğrenciler için özellikle mühendislik, tıp ve isletme gibi alanlarda çekici bir yer haline getirmektedir.

Kuşkusuz, Türkiye-Makedonya arasındaki kişiler arası ilişkiler turizm ve öğrenci değişiminin ötesindedir. Güçlü tarihî ve kültürel bağlar üzerine kurulu Türk ve Makedon halkları arasındaki dostluk, toplumlarımız arasındaki birçok etkileşime yansımaktadır. Hem Türk hem de Makedon iş insanlarının her iki ülkede ekonomik büyüme ve istihdama katkıda bulunan ortak girişimleri var. Film festivalleri ve konserler gibi kültürel etkinlikler de sanat ve kültürü karşılıklı anlamayı teşvik etmektedir.

Diaspora topluluklarımız arasındaki güçlü ilişkiler de kayda değerdir. Her iki ülkede bulunan Türk ve Makedon diasporası, kendi topluluklarının dilini, geleneklerini ve kültürel uygulamalarını yaşatarak atalarının ana vatanlarıyla yakın bağlarını korumuştur. Türkiye ile Makedonya arasında önemli bağlantı işlevi gören bu topluluklar, kültürel ve ekonomik ilişkileri ve uluslarımız arasındaki bağları güçlendiriyor.

Özetle; kişiler arası temaslar Türkiye ile Makedonya arasındaki ilişkiyi sürdürmek ve derinleştirmek için çok kıymetlidir ve topluluklarımızın birbirleriyle birçok şekilde ilişki kurduğunu görmek yüreklendiricidir.

Bölgesel İstikrar:

Bölgesel güç olan Türkiye'nin stratejik konumu Makedonya ile yakın ortaklığın geliştirilmesinde rol oynarken, Balkanlar'da da istikrar sağlayıcı bir güç haline geldi. Barışı, istikrarı ve refahı teşvik etme kararlılığında olan Türkiye, Makedonya'nın toprak bütünlüğü ve

Türkiye has led initiatives such as the Berlin Process, aimed at facilitating economic development and reconciliation in the Western Balkans, and has been a member of the Regional Cooperation Council, focused on promoting economic cooperation, trade, and investment in the region. Additionally, **Tür-**

kiye's contribution of troops and resources to UN peacekeeping missions in Bosnia and Herzegovina, Kosovo, and Macedonia, reflects its strong dedication to conflict resolution and promoting stability and prosperity in the Balkans. In essence, Türkiye's role as

a regional power, and its dedication to promoting regional cooperation

and integration, have been integral in fostering a strong

partnership between our two nations, strengthening ties and promoting regional stability and

prosperity.

Conclusion:

In summary, the historical and cultural bonds between Macedonia and Türkiye are not only strong but also enduring. These ties have been cemented by mutual respect, trust, and cooperation in various fields such as politics, economics, and cultural exchange. Despite facing numerous challenges over the centuries, the relationship between our two nations has only grown stronger, serving as a model of successful international cooperation for other nations to emulate.

Looking ahead, I am confident that our partnership will continue to deepen and grow, bringing greater benefits to both our nations and contributing to the promotion of peace, stability, and prosperity in the Balkans and beyond. Our common commitment to regional stability and cooperation, coupled with our shared cultural heritage and mutual respect,

are the cornerstones of this enduring relationship.

Moreover, as brotherly people of Macedonia, we extend our warmest congratulations to Türkiye and its people on their remarkable achievements over the past 100 years. Türkiye's impressive progress in education, technology, and economics has positioned the nation as a leader in the region and a shining example of democracy, human rights, and cultural diversity. Türkiye's rich cultural heritage, vibrant society, and impressive economic growth are a testament to the strength and resilience of its people. We wish the Turkish people continued success, progress, and prosperity in the years to come and look forward to strengthening our friendship and partnership even further.

egemenliğine destek vermenin ötesinde, daha geniş bir bölgede barış ve istikrarın sağlanmasında aktif rol oynamıştır. Türkiye, Batı Balkanlar'da ekonomik kalkınmayı ve uzlaşmayı kolaylaştırmayı amaçlayan Berlin Süreci gibi girişimlere öncülük etmiş ve bölgede ekonomik iş birliğini, ticareti ve yatırımı geliştirmeye odaklanan Bölgesel İş Birliği Konseyi'ne üye olmuştur. Ayrıca, Türkiye'nin Bosna ve Hersek, Kosova ve Makedonya'daki BM barışı koruma misyonlarına askerî ve kaynak desteği, ihtilafların çözümüne ve Balkanlar'da istikrar

sıtmaktadır. Esas itibarıyla, Türkiye'nin bölgesel bir güç olarak rolü, iş birliği ve entegrasyonu teşvik

eden bakışı uluslarımız arasındaki ortaklığın geliştirilmesi, bağların kuvvetlenmesi ve bölgesel istikrar ve refahın artırılması

hususlarında güçlü bir rol oynamış-

tır.

ve refahın desteklenmesine olan güçlü bağlılığını yan-

Sonuç:

Özetle, Makedonya ve Türkiye arasındaki tarihi ve kültürel bağlar güçlü olduğu kadar kalıcıdır da.

Bu bağlar; siyaset, ekonomi ve kültürel alışveriş gibi çeşitli konularda karşılıklı saygı, güven ve iş birliği ile pekişmiştir. Yüzyıllar boyu sayısız zorluklarla karşılaşmasına rağmen, ilişkilerimiz sadece güçlenmiş ve diğer uluslara örnek teşkil edecek ba-

şarılı bir uluslararası iş birliği modeli haline gelmiştir.

Geleceğe baktığımda, ortaklığımızın derinleşerek büyümeye devam edeceğinden, uluslarımıza daha büyük fayda getireceğinden ve Balkanlar'da ve ötesinde barış, istikrar ve refahın gelişmesine katkı sağlayacağından eminim. Bölgesel istikrar ve iş birliğine ortak bağlılığımız, ortak kültürel mirasımız ve karşılıklı saygımız ilişkimizin temel taşlarıdır.

Ayrıca, Makedonya'nın kardeş halkı olan Türkiye'yi ve halkını 100 yılda elde ettikleri olağanüstü başarılardan ötürü en içten dileklerimizle kutluyoruz. **Eğitim, teknoloji ve ekonomi alanlarındaki etkileyici gelişimi Türkiye'yi bölgede lider ve demokrasi, insan hakları ve kültürel çeşitliliğin parlak bir örneği olarak konumlandırdı.** Türkiye'nin zengin kültürel mirası, canlı toplumu ve etkileyici ekonomik büyümesi, halkının gücünün ve direncinin bir kanıtıdır. Önümüzdeki yıllarda da Türk halkına başarı, kalkınma ve refahın devamını diliyor, dostluğumuzu ve ortaklığımızı daha da güçlendirmeyi dört gözle bekliyoruz.

#02 Etkinlik Tasarımı Kültür Sanat Etkinlikleri #04 #03 Fuar Hizmetleri Kurumsal Organizasyon Edit #06 gorsel ses ve Işik Hizmetleri #08 Menajerlik ve Danışmanlık Yaratici, Entegre Çözümler Kusursuz etkinlik organizasyonunda tüm ihtimaller Edit'e çıkar.

Since the Marmara earthquake in 1999, the phrase "Can anyone hear me?" has stuck in our minds. Various rescuers asked the same question among the rubble. That August, we went through unbearable pain in the towns and provinces of Gölcük, Yalova, Izmit, and Istanbul. We witnessed thousands of deaths, destroyed buildings, and many gone missing. In a time before social media and when technology was less advanced, we watched television and used landlines to communicate with our loved ones in an effort to understand the destruction and suffering. It was there that we first noticed the houses tumbling over one another like toys. Columns, beams, earthquake taxes, faults, earthquake magnitude, and earthquake intensity are all terms that we learned by heart. Well, we had learned them by heart but then what?

An earthquake with a 7.7 magnitude struck Pazarcik town of Kahramanmaraş province on February 6 at 04:17 AM. We all woke up to the sound of cries for help pouring from the southeast of the country. As more and more photos were posted on social media, it became obvious how much damage had occurred. Kahramanmaraş, Malatya, Adıyaman, Hatay, Gaziantep, Şanlıurfa, Adana, Kilis and Diyarbakır provinces... In the meantime, a level 4 alarm was issued by the Disaster and Emergency Management Presidency (AFAD), which also stated that it was accepting international aid. A second earthquake of magnitude 7.6 struck the town of Elbistan of Kahramanmaraş province at noon, just as we began to comprehend the tragic picture the earlier earthquake had painted. The second earthquake largely destroyed the structures that were damaged in the first. Our tragedy and suffering had grown even more severe; and, survival was at stake in the southeast. The scale of the catastrophe and the scope of the destruction left us speechless.

When we cried out "Can anyone hear me?" on February 6 from Türkiye, people in more than a hundred different nations responded for help and support. Search and rescue teams, medical supplies, tents, field hospitals... The local organization and the question of whether the earthquake victims received all of these aids on time and in the proper manner are, as this is a letter of gratitude to our friends, subjects I'd like to leave with a big question mark.

Each one of them is more precious than the last, so I don't want to miss a single nation or a pair of hands that touched ours. I'm aware that our Ministry of Foreign Affairs extends thanks separately. But mine is what a regular citizen of the Republic of Türkiye captured while the pain was flowing in front of her, so please accept it as such.

Field hospitals have been established in the area by a number of nations, including Belgium, Kyrgyzstan, India, Israel, Azerbaijan, Russia, United Arab Emirates, Qatar, Spain, France, and Uzbekistan. Over a hundred nations sent search and rescue teams to our country, from Japan and Taiwan at the far end of Asia to Mexico and Cuba on the other side of the Atlantic. Some nations that couldn't send teams sent aid in the form of tents, containers, food, and medicine.

THE RESPONDERS SESIMIZI DUYANI AR

1999 Marmara depreminden aklımıza mıh gibi çakılan soru: "Sesim geliyor mu?" her enkazın başından, farklı kurtarma ekipleri aynı soruyu sordular. O ağustos ayında tarifi imkânsız acılar yaşadık; Gölcük'te, Yalova'da, İzmit'te, İstanbul'da. Binlerce ölüm, yıkılan binalar, kaybolan insanlar gördük. Teknolojinin şimdiki gibi olmadığı, sosyal medyanın bulunmadığı dünyada, televizyon başında acıyı anlamaya, ev telefonlarından sevdiklerimize ulaşmaya çalıştık. Oyuncakmış gibi üst üste çöken evleri ilk defa orada gördük. Depreme dayanıksız bina ne demek, kolonlar, kirişler, deprem vergileri, faylar, deprem büyüklüğü, şiddeti hepsini ezber ettik. Peki, ezber ettik de n'oldu?

6 Şubat sabaha karşı saat 04.17'de Kahramanmaraş Pazarcık'ta 7.7 büyüklüğünde bir deprem oldu. Hepimiz sabaha ülkenin güneydoğusundan yağmur gibi yağan kurtarın sesleriyle uyandık. Sosyal medyada artarda paylaşılan görüntülerle yıkımın büyüklüğü netleşiyordu. Kahramanmaraş, Malatya, Adıyaman, Hatay, Gaziantep, Şanlıurfa, Adana ve Diyarbakır... Bu sırada, Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) 4. seviye alarım vererek uluslararası yardımlara açık olduğunu duyurdu. Depremin yarattığı acı tabloyu anlamaya başladığımız öğle saatlerinde Kahramanmaraş Elbistan'da ikinci bir deprem daha oldu, büyüklüğü 7.6'ydı. İlk depremde hasar gören çoğu bina ikincide yıkıldı. Felaket ve acımız katmerlendi; Güneydoğu'muz can pazarına döndü. Afetin büyüklüğünden, yıkımın genişliğinden nutkumuz tutuldu.

6 Şubat günü Türkiye'den "Sesim geliyor mu?" diye sorduk ve 100'ün üzerinde ülkeden sesimizi duyanlar yardımımıza koştu. Arama kurtarma ekipleri, yardım malzemeleri, çadırlar, sahra hastaneleri... Depremzedelerin bütün bu yardımlara zamanında ve olması gerektiği gibi ulaşıp ulaşmadığı konusunu ve yerel organizasyonu kocaman bir soru işaretinin yanına bırakmak istiyorum. Zira, bu bir teşekkür yazısı, dostlarımıza...

Tek bir ülkeyi, omuzumuza dokunmuş tek bir eli atlamak istemem, hepsi birbirinden kıymetli. Dışişleri Bakanlığımız da tek tek teşekkür ediyor, biliyorum. Ama benimki sıradan bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının acılar önünden akarken yakaladıkları, öyle kabul edin lütfen.

Belçika, Kırgızistan, Hindistan, İsrail, Azerbaycan, Rusya, Birleşik Arap Emirlikleri, Katar, İspanya, Fransa, Özbekistan bölgede sahra hastanesi kuran ülkelerden bazıları. Atlantik'in öbür yakasındaki Meksika ve Küba'dan tutun, Asya'nın uzak ucu Japonya ve Tayvan'a kadar 100'ün üzerinde ülkeden arama kurtarma ekipleri ülkemize koştu. Ekip gönderemeyen bazı ülkelerden de çadır, konteyner, ilaç ve gıda gibi yardımlar gönderildi.

UKRAINE

From Ukraine, which is currently at war, a team of 77 people, 10 search and rescue dogs, and 16 search and rescue vehicles arrived. The team took part in the search and rescue operations in the Antakya district of Hatay

UKRAYNA

Hâlihazırda savaşta olan Ukrayna'dan 77 kişiden oluşan bir ekip, 10 arama kurtarma köpeği ve 16 arama kurtarma aracı geldi. Ekip, Hatay'ın Antakya ilcesindeki arama kurtarma calısmalarına katıldı.

AZERBAIJAN

According to Entiram Khalilov, spokesman for Azerbaijan's Ministry of Emergency Situations, a rescue team was assembled with 728 people.

"Azerbaijan-Türkiye is one nation, two states," says Halilov. "When Türkiye faces challenges, Azerbaijan is there for it. We are here to the very end, just as Türkiye has always supported Azerbaijan."

AZERBAYCAN

Azerbaycan Olağanüstü Haller Bakanlığı Sözcüsü Ehtiram Halilov, 728 personelin görev aldığı kurtarma ekibi olusturduklarını söyledi.

Halilov "Azerbaycan-Türkiye bir millet iki devlettir. Azerbaycan her zaman Türkiye'nin zor gününde yanındadır. Nasıl ki Türkiye her zaman Azerbaycan'ın yanında olmuştur, biz de sonuna kadar buradayız." dedi.

RUSSIA

Russia, which has 200 personnel in the area, including psychologists and dogs that have undergone special training, reported that during the search and rescue operations, they were able to save 6 people from the rubble and treat 830 others who had been wounded.

RUSYA

Psikolog ve özel eğitimli köpeklerin de yer aldığı 200 kişilik ekiple bölgede bulunan Rusya, arama kurtarma çalışmalarında 6 kişiyi enkazdan sağ çıkardıklarını, 830 yaralıya da yardım ettiklerini açıkladı...

ARMENIA

Immediately following the earthquake, Armenian Prime Minister Nikol Pashinyan and Turkish President Tayyip Erdogan spoke on the phone, and approximately 100 tons of humanitarian aid materials were transferred to the earthquake area via the Turkish-Armenian border gate, which had been closed for 30 years. A 27-person search and rescue team also arrived in Adıyaman.

The member of the Armenian search and rescue team, Gari Armağanyan, said: "I want to wish you a speedy recovery. I have a responsibility to save lives because I am a rescuer. Humanitarian catastrophes, sadly, have no geographical boundaries."

Ararat Mirzoyan, the foreign minister of Armenia, visited Türkiye on February 15 and had a meeting with Mevlüt Çavuşoğlu, his Turkish counterpart.

ERMENISTAN

Depremin hemen ardından Ermenistan Başbakanı Nikol Paşinyan ve Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan bir telefon görüşmesi gerçekleştirdi ve akabinde 30 yıldır kapalı olan Türkiye Ermenistan arasındaki sınır kapısından yaklaşık 100 tonluk insani yardım malzemesi deprem bölgesine aktarıldı. Buna ek olarak, 27 kişilik arama kurtarma ekibi de Adıyaman'a ulaştı.

Ermenistan arama-kurtarma ekibinden Gari Armağanyan, "Geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Ben bir kurtarıcıyım, insan hayatlarını kurtarmak benim görevim. Ne yazık ki insani felaketler sınır tanımıyor." dedi.

15 Şubat'ta ise Ermenistan Dışişleri Bakanı Ararat Mirzoyan Türkiye'ye gelerek Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu ile görüştü.

BULGARIA

Kaloyan Donchev, the head of Bulgarian search and rescue: "Since we live next door to you, every negative event you go through has a significant impact on us. I am aware that you are busy making preparations in Türkiye and that you are taking all the necessary steps. As neighbors, however, we were unable to remain silent. We wanted to be a part of this," he explained.

EGYPT

Amr Elhamamy, the Head of Mission of the Egyptian Embassy in Ankara, stated that Egypt sent 26 tons of medicines and medical supplies to the area and expressed their condolences to the Turkish people and government.

MEXICO

The 150-person Mexican team, which arrived in Adıyaman with the tools and search dogs required for the rescue operations, provided assistance.

During the work, the rescue dog Proteo passed away.

MISIR

BULGARISTAN

olumsuz olay bizi çok etkiliyor.

26 ton ilaç ve tibbi malzemeyi bölgeye gönderen Mısır'ın Ankara Büyükelçiliği Misyon Şefi Amr Elhamamy Türk halkı ve hükûmetine taziye dileklerini ilettiklerini söyledi.

Bulgaristan arama kurtarma başkanı Kaloyan Don-

çev, "Size komşu olduğumuz için yaşadığınız her

Türkiye'de hazırlık yapmakla meşgul olduğunuzun

ve gerekli tüm adımları attığınızın farkındayım. An-

cak komsular olarak sessiz kalamadık. Biz de bu-

nun bir parçası olmak istedik." diye açıkladı.

MEKSİKA

Kurtarma faaliyetlerinde gerekli araç gereç ve arama köpekleriyle gelen 150 kişilik Meksikalı ekip, Adıyaman'da görev yaptı.

Kurtarma köpeği Proteo ise çalışmalar sırasında hayatını kaybetti.

GERMANY

Shortly after the earthquake, the German search and rescue team—which included 41 officers and 7 rescue dogs—arrived in Türkiye and began working in Hatav.

Everyone will always remember the words of the rescue team's doctor Daniel Lankers, "Ms. Zeynep, don't be afraid here," said in Turkish to encourage someone trapped beneath the rubble.

ISRAEL

"We have clearly seen here how strong the relations between Israel and Türkiye are and how friendly they are this week," said Nadav Markman, Deputy Head of Mission of the Israeli Embassy in Ankara, who personally led the "Olive Branches" delegation of 450 people in the area. "We saved 19 of our brothers alive; and, were the first team to arrive in Türkiye for assistance, which is evidence of our friendship."

GREECE

Immediately following the earthquake, a team from the Greek Special Disaster Response Unit (EMAK), consisting of 21 firefighters, 2 doctors, 3 emergency medical personnel, 2 search and rescue dogs, and search and rescue specialists, arrived in Türkiye.

The most recent reports indicate that we lost more than 40.000 people. The earthquake impacted 13 million of our citizens, who live in 11 cities. Within the nation, a massive migration movement began. The earthquake was the final straw to break our back, which had already been bent by the pandemic and the financial crisis. We are extremely mournful, exhausted, and hurt, but most of all, we are furious. We don't know when or if we'll be able to return to normal life because normal has changed. The people paved the way together, and we can see that solidarity endures. Despite the distance ahead of us, we are confident that we can overcome this together. We will again set up our long tables, talk loudly, and eventually eat, just as we have done for centuries. Smiles will never be perfect, but we support one another. After all, friends, you're welcome to sit down at our table with us. Due to the tears in our eyes, our suffering, and our grief, we were unable to even thank you all. If I was able to I would like to give each of you a hug and say "thank you" in your own language. From the very bottom of my heart, I thank you all a thousand times, friends. See you on better days...

ALMANYA

41 görevli ve 7 kurtarma köpeğinden oluşan Alman arama kurtarma ekibi depremden kısa bir süre sonra Türkiye'ye ulaştı ve Hatay'da görev yapmaya basladı.

Kurtarma ekibinden doktor Daniel Lankers'in enkaz altındaki bir kişiye moral vermek için Türkçe, "Zeynep Hanım, Daniel burada korkma." sözleri ise herkesin hafızasında yer etti.

ISRAIL

450 kişilik "Zeytin Dalları" delegasyonunu bizzat bölgede yöneten İsrail Büyükelçiliği Misyon Şefi Yardımcısı Nadav Markman, "Bu hafta içinde İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkilerin ne kadar kuvvetli olduğunu ve dost olduklarını burada net bir şekilde gördük. Dostluğumuzun neticesi, 19 kardeşimizi canlı kurtarmamızla ve Türkiye'ye yardıma gelen ilk ekip olarak gösterilmiştir." dedi.

YUNANİSTAN

Yunanistan Özel Afet Müdahale Birimine (EMAK) bağlı arama kurtarma uzmanı 21 itfaiyeci, 2 doktor, 3 acil yardım sağlık personeli, 2 arama kurtarma köpeğinden oluşan ekip depremin hemen ardından Türkiye'ye ulaştı.

Son açıklamalara göre 40 binin üzerinde insanımızı kaybettik. Deprem, 13 milyon civarında vatandaşımızın yaşadığı 11 şehri etkiledi. Ülkenin içinde müthiş bir göç hareketi başladı. Pandemi ve ekonomik krizle bükülen belimize son darbe depremle geldi. Çok üzgünüz, çok yorgunuz, çok kırgınız ve canımız yanıyor ama hepsinin ötesinde çok öfkeliyiz. Normale dönebilir miyiz veya ne zaman dönebiliriz bilemiyoruz, zira normal değişti. Bildiğimiz ve gördüğümüz şey halkın elele vererek yolunu açtığı ve dayanışmanın yaşattığı. Yolumuz uzun ama beraberce bunu da aşarız, biliyoruz. Yüzyıllardır olageldiği gibi uzun masalarımızı yine kurar, gürültüyle sohbet edip yemek yeriz bir zaman sonra. Gülümsemeler hep biraz buruk olur ama birbirimize iyi geliriz yine... İşte o zaman siz dostlarımızı da soframıza bekleriz. Gözümüzün yaşından, acımızdan, yasımızdan gereğince teşekkür bile edemedik. Becerebilsem hepinize tek tek sarılarak, kendi dilinizde teşekkür etmek isterdim. Gönül dilinden, hepimizden hepinize binlerce teşekkür, eksik olmayın dostlar. Güzel günlerde görüşmek üzere...

Tülin Daloğlu JOURNALIST OR "WOMAN" JOURNALIST?

GAZETECI Mİ, "KADIN" GAZETECI Mİ?

I gladly accepted the offer of dear Deniz Doğan when she dedicated the March issue of Diplomatique Life Quarterly to "women" and asked me to share what it means to be a woman journalist, how I got into television, the benefits of my career, and my thoughts and feelings on journalism and media in Türkiye. It doesn't matter whether what I have to share is important or not; I know that each person's experience can be an inspiration for another person to build something, for better or for worse.

I was born into a large family. I grew up with an older sister and three older brothers. My brothers did not show toxic masculine traits just because me and my elder sister are women. They were born men and we were born women, that's all. We grew up as brothers and sisters in every bittersweet situation. I never had the feeling that our problems had anything to do with being a man or a woman. In my professional life, I have never perceived myself as a "woman journalist". I'm a "journalist" and I'm doing my job. I have never associated the difficulties I have experienced in my professional life with being a "woman". I live my "woman" identity in dignity; and I do not experience my professional life or my friendships with a sexist stance. This is my stance and mine only. This does not mean that I am not perceived as a "woman journalist" in my professional life, or that the people I work with does not see me as a woman journalist...

As a journalist trying to understand the world, I realized that I was also in search of meaning for myself. Everyone can face various problems in their life. I, of course, have my own experiences. As a BBC correspondent, I started traveling to the eastern provinces of Türkiye, and there I had the chance to experience my very first shakeout. I had the feeling that I was living in the same country but on different planets. I was very impressed. I left this foreign media organization, where I had worked for more than three years, after covering the trial of PKK leader Abdullah Öcalan in İmralı. I was tired of witnessing Türkiye's inability to solve its problems and witnessing its failure to express itself even when it was most justified. Then, I went to America. I was entitled with another postgraduate diploma specializing in media law, and I started working in a metropolitan that is very prestigious for the Turkish media. I was an outsider in Istanbul newsrooms and I don't remember ever establishing a strong bond with these newsrooms over the phone. My relations with the Istanbul media have always been overshadowed by a sense of distance, interval, pushing, distrust and rejection...

Sevgili Deniz Doğan, Diplomatique Life Quarterly'nin gelecek sayısında yayımlanacak sayısını "kadına" adayıp bana da bir kadın gazeteci olmanın ne demek olduğunu, televizyona nasıl geçtiğimi, meslek hayatımın bana getirdiği faydaları ve Türkiye'de gazetecilik ve medya konularıyla alakalı fikir ve hissiyatlarımı paylaşmamı isteyince severek kabul ettim. Paylaşacağım şeylerin önemli olacağından değil ve fakat her bir insanın deneyiminin, yarın öbür gün bir diğerimize iyisiyle kötüsüyle daha iyisini inşa edebilmek için bir ilham kaynağı olabileceğini bildiğimden...

Kalabalık bir ailede dünyaya geldim. Bir abla ve üç ağabey ile büyüdüm. Ağabeylerimin, sırf erkek oldukları için ablama ve bana yönelik tavırlara büründüklerini hatırlamıyorum. Onlar erkek, biz de kadın olarak dünyaya gelmişiz, hepsi bu kadar. Acı tatlı her halimizle kardeşçe büyüdük. Problemlerimizin, kadın ya da erkek olmakla alakalı olduğu hissine hiç kapılmadım. İş hayatımda da kendimi hiç "kadın gazeteci" olarak algılamadım. Ben, "gazeteciyim" ve işime bakıyorum. Meslek hayatımda yaşadığım zorlukları da "kadın" olmamla hiç ilişkilendirmedim. "Kadın" kimliğimi mahremimde yaşarım, onun ötesinde ne meslek hayatımı ne de arkadaşlıklarımı cinsiyetçi bir duruşla deneyimlemiyorum. Bu, bana ait olan bir duruş. Bu demek değil ki meslek hayatımda "kadın gazeteci" olarak görülmüyorum ya da mesleğimiz gereği iletişimde olduğumuz kişiler o gözle bakmıyor...

Gazeteci olarak dünyada olan biteni anlamaya çalışırken, zaman içinde kendimden yana da bir anlam arayışı içinde olduğumu fark ettim. Herkes, kendi yaşam döngüsünde çeşitli sorunlarla karşılaşabilir. Elbette benim de biriktirdiğim tecrübelerim var. Fakat BBC muhabiri olarak Türkiye'nin doğu illerine gitmeye başladığımda ilk silkelenmeyi yaşadığımı çok iyi hatırlıyorum. Oradakilerle, aynı memlekette ve fakat farklı gezegenlerde yasıyormuşçasına bir his sarmıştı içimi. Çok etkilenmiştim. Üç yılı aşkın süre ile çalıştığım bu yabancı medya kuruluşundan ise PKK lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı'daki davasını izledikten sonra ayrıldım. Türkiye'nin hem sorunlarını çözmedeki yetersizliklerini görmekten hem de en haklı olduğu zamanlarda dahi kendini ifadede başarısızlıklarına şahit olmaktan yorgun düşmüştüm. Amerika'ya gittim. Bir tarafta medya hukuku üzerine ihtisaslaştığım lisansüstü bir diploma daha edindim, öte tarafta da Türk medyası için son derece prestijli bir başkentte çalışmaya başladım. İstanbul haber merkezlerinin yabancısıydım ve telefon ucunda yürüttüğüm ilişkilerde güçlü bir bağ kurabildiğimi hiç hatırlamıyorum. İstanbul medyasıyla olan ilişkilerime hep bir uzaklık, mesafe, itişme, güvensizlik ve reddediliş hissi hâkim oldu...

On iki yıl boyunca keyifle yaşadığım Amerikan başkentinde, The Washington Times gazetesinde beş yıla yakın süre ile köşe (op-ed) yazarlığı yaptım. Sayfanın baş editörü Tony Blankley, teenage dediğimiz yaşlarını babasının görevi gereği Türkiye'de geçirmiş bir kişiydi. Türkiye'ye dair derin bilgi birikimi vardı. Blankley, ne bir gün olsun yazılarımın içeriğine karıştı, ne de bana İstanbul medyasının yansıttığı hisle yaklaştı. Bir gazeteci olarak illaki bir ekibin par-

çasıymışım gibi grup düşüncesinin parçası olmadım, olduğum gibi özgürce yazdım. O yılların tadı da bende hep güzel ve özel olarak kalacaktır.

Sayfalarında bana yer açan Türkiye'deki ve Amerika'daki gazetelere dair neden birinin bana istenilmeyen kara ördekmişim gibi hissettirdiğini diğerinin de beni olduğum gibi kabul ettiğini "kadın gazeteci" olmamla ilişkilendirmiyorum. Dahası, yaşadığım hisler üzerinden birini iyi ötekini de kötü olarak algılamıyorum.

Türkiye'deyken, Ankara'nın doğusuna ya da Amerika'dan Irak'a, Afganistan'a veya Ortadoğu'nun farklı noktalarına gitme ihtiyacı doğduğunda nerede kalacağıma, kimin arabasına bineceğime ve kimi çevirmen olarak kullanacağıma özel mesai harcarım. Kısa aralıklarla "savaş muhabirliği" de yapmış biri olarak, bu gösterdiğim ihtimamı "kadın" olduğumdan yapmıyorum. Aksine, sorumlu bir gazeteci olarak riskli iş yapma taraftarı olmadığım için daha yola çıkmadan bu üçlüyü sağlama alıyorum. İşin gerisi, şahitlik yapmak ve haberi kovalamaktan ibaret. Gözlerimizin değdikleri ise haberlerde aktardıklarımızın ötesinde, benden içeri kalıcı oldu. İnsan, böyle böyle hem kendine hem dünyaya anlam verebiliyor... Ya da anlamsızlığını kabule geçiyor.

Uzun yıllar yaşadığım sabit adreslerimle, iş için gittiğim yerler arasında kuramadığım bağları sorguladım durdum... Her anlamda öylesine derin bir fırsat eşitsizliği vardı ki biri refah içinde yaşarken, öteki bir lokmaya muhtaç; biri huzur içinde gülücükler atarken, diğeri gözyaşından başka bir şey bilmiyor. Sonra, bu sorgulamam sona erdi...

In the American capital, where I lived with pleasure for twelve years, I worked as an op-ed columnist for The Washington Times newspaper for nearly five years. Tony Blankley, the editor-in-chief of the website, was a teenager who had spent his teenage years in Türkiye as his father was working there. He had a deep knowledge of Türkiye. Blankley did not interfere in the content of my articles for a single day, nor did he approach me the same way Istanbul media did. As a journalist, I was not a part of a journalist-hivemind, I wrote freely just the way I am. I will never forget these enjoyable and exclusive times.

Speaking of the newspapers in Türkiye and the USA that give me a place in their pages, I do not associate the fact that "I am a woman journalist" with them making me feel like I am the 'ugly ducking' or them accepting me

the way I am today. Moreover, I do not perceive one as good and the other as bad based on the feelings

I experience.

When I am in Türkiye, when it is required to travel to the east of Ankara or from the US to Iraq, Afghanistan or other parts of the Middle East, I spend a lot of time thinking about my accommodation and transportation status, and about who should I hire as my translator. As someone who has also worked as a "war correspondent" for short intervals, I am not doing this because I am a "woman". On the contrary, as a responsible journalist, I am not in favor of doing risky work, so I secure this trio before I even set off. The rest is witnessing and covering the story.

For many years, I kept questioning the bonds I could not establish between my residential addresses and my workplaces ... There was such a deep inequality of opportunity in every sense. One lives in prosperity, while the other begs one's bread; while one smiles in serenity, the other sheds nothing but tears.

only the topics of our news. This is how one can make sense of oneself and

What our eyes witnessed became part of me, let alone being

Then, my interrogation came to an end...

the world... or accept its meaninglessness.

I went to Baghdad to watch the first election in Iraq after Saddam Hussein. I was an embedded journalist among American soldiers. The two months I spent at Victory Camp changed the way I perceived the world. A suicide bomber exploded 100 meters away from me, but I was unharmed... On an evening patrol, I was caught in a hot conflict, and I wake up with the morning sun without a scratch. Unfortunately, both accidents resulted in several casualties. When

I went to Baghdad in 2005, editors in Türkiye would "curse" if they didn't get the news on time; when I returned two years later for the Washington Times, I had an editor who would be worried about my safety in the event of the tiniest explosion. None of this was related to the fact that I was a "woman journalist"... I don't think it proves that one editor is better than the other...

As my experiences grew, so did my understanding of the world's incomprehensible imbalance. I don't believe anyone is stealing anything, any stage or sentencing someone to a dreadful darkness. Living, as in democracies, is a responsible endeavor. The most difficult decision for human beings is to decide what kind of world they want to build for themselves. Avoiding responsibility and blaming others will not result in the world we desire. Hence, I think

that on the journey of human life, if one does not give

up on the value of being human, one's route will undoubtedly lead to the light one day. Unfortu-

nately, when we turn a blind eye to injustice for many reasons, such as self-interest or giving up on oneself out of a sense

of hopelessness and powerlessness, things just go haywire.

Maybe some of you don't even know what I am talking about. Maybe you found me confused, or you put your own label on me. Of course, it's also conceivable that you heard me correctly and believe what I said. What I'm trying to convey is that every one of us should make the upmost effort to do our best in attempting to bring ourselves into bare existence. Striving to be virtuous

people. Never surrendering our integrity and being sparing

with our self-esteem. Your words will be heard, more confidently, not for popularity, but for the peace of mind that comes from knowing what you are capable of. And as long as you are not lazy, you will get the job done. And, over time, you may learn that there is no difference in the impact on you of someone pushing you vs someone welcoming you. On that day, all the work you have put into yourself will be rewarded - you will become a complete human being.

I comprehend all of the chaos in the media world via this perspective stitched with the human fabric. As I have stated, I do not believe it is my responsibility to evaluate individuals based on a binary of good and bad. I'm just trying to figure out what's going on and who's sacrificing themselves for what. Each of our eyes reflect the story of our country and media.

You have no more valuable investment than yourself; take care of yourself, and may your path be clear at all times.

Saddam Hüseyin sonrası Irak'taki ilk seçimi izlemeye Bağdat'a gitmiştim. Amerikan askerleri içinde "embed" gazeteciydim. Victory Camp'te kaldığım iki ay, dünyayı algılama şeklim değişti. Bir canlı bomba 100 m ötemde patladı, bana bir şey olmadı... Bir akşam devriyesinde sıcak ateşin arasında fena kaldım, sıyrıksız sabaha çıktım. Ne yazık ki her iki olayda da çok sayıda ölü oldu. 2005'te gittiğimde Türkiye'deki editörler, haberi zamanında alamayınca "küfür" ederlerdi; Bağdat'a iki yıl sonra Washington Times için gittiğimde ise en ufak bir patlama haberinde benim can güvenliğimi en tepe noktalardan sorup öğrenen bir editörüm vardı. Bunların da "kadın gazeteci" olmamla hiçbir ilintisi yoktu... Bir editörün iyi, ötekinin kötü olmasını gösterdiğini de hiç sanmıyorum...

Deneyimlerim biriktikçe dünyanın bu akıl almaz dengesizliğine dair algılarım da farklılaştı. Kimsenin kimseden hakkı olan bir şeyi çaldığını ya da ölümcül bir karanlığa mahkûm ettiğini düşünmüyorum. Yaşamak, aynı demokrasilerde olduğu gibi, sorumluluk isteyen bir uğraş. İnsanoğlunun en büyük açmazı kendine dair nasıl bir dünya yaratmak istediğinde düğümleniyor. Sorumluluklardan kaçıp etrafı suçlayarak, hayal edilen dünya yaratılamıyor. Haliyle de insanın varoluş yolculuğunda, insan olmanın erdeminden vazgeçmediği takdirde, yolunun elbet bir gün aydınlığa çıkacağına inanıyorum. Ne yazık ki yapılan yanlışlara, çeşitli nedenlerle belki çıkarlar uğruna ya da acizlik, çaresizlik hissiyle kendimizden vazgeçerek göz yumduğumuzda, isler sapa sarıyor.

Belki bazılarınız neden bahsettiğimi anlamadınız bile. Belki kafamı karışık buldunuz ya da kendinizce bir etiket yapıştırdınız. Tabii beni tam da dediğim yerden anlama ve görme olasılığınız da mümkün. Sanırım söylemeye çalıştığım her birimizin kendimizi var etmeye çalışırken, yapabileceğimizin en iyisini yapmak için samimi bir çaba ortaya koyması. Erdemli insanlar olmaya gayret etmesi. Kendimizden taviz verme konusunda ise cimri rekortmenliğinde altın madalyayı göğüslemesi. Duruşunuzu böylesi emin bir yerden kurgularsanız ağzınızı, popülarite için değil yapabildiklerinizin içinize verdiği huzurla daha güvenli, daha kendinden emin açarsınız. Tembel olmadıkça da işi elbet yaparsınız. Zaman içinde de birinin sizi itilmiş gibi hissettirmesi ile kabullenişe geçmesi arasında sizdeki etkinin hiçbir fark yaratmadığını keşfedebilirsiniz. İşte o gün, kendinize harcadığınız tüm emekleriniz karşılığını bulmuştur — olmuşsunuzdur.

Medya dünyasında yaşanan kaotik durumların hepsini de tastamam -bu perspektiften- insan dokusundan ele alıyorum. Tekrarlıyorum, insanları, iyi kötü gibi bir ikilik üzerinden yargılamayı kendime hak olarak görmüyorum. Sadece olanı anlamaya çalışırken, kimlerin kendinden ne için ne taviz verdiğine odaklanıyorum. Memleketimizin de medyanın da hikayesini ilmek ilmek her birimizin gözlerinde görüyorum.

Kendinizden daha kıymetli bir yatırımınız yok; iyi bakın kendinize, yolunuz hep açık olsun.

WOMEN OF THE REPUBLIC, THE REPUBLIC OF WOMEN

CUMHURİYETİN KADINLARI, KADINLARIN CUMHURİYETİ

Once upon a time... is the beginning of all fairy tales. Anatolia's geography, which clings to the Fertile Crescent's edge, once spoke of fertility through goddesses rather than gods. The Sumerian Kumbaba, Cybele from Çatalhöyük in Konya, and Artemis from Selçuk Ephesus... Goddesses were once responsible for keeping the earth alive, multiplying it, feeding it, and ruling over it. The gods eventually defeated the goddesses, one god defeated the other gods, and man defeated the nature. The abundance of the Crescent mesmerized everyone, which resulted in conflicts, massacres, and an increase in avarice and greed. And the woman pushed back in time one step at a time. Then we noticed that they had disappeared.

Let's return to a time when not only the Fertile Crescent, but the entire world, was ravaged by war and suffering. The year is 1916, and the location is Berlin. We meet Halet Çambel, who was born in Berlin, where her father was the Military Attaché. After spending her childhood in Switzerland and Austria, Halet moved to Türkiye at the age of eight with the establishment of the republic, where she finished high school at the American College. With a scholarship from the French government, Halet attended Sorbonne University to study archaeology and developed a passion for horseback riding and fencing. In fact, at Atatürk's request, she competed in the 1936 Berlin Olympics alongside Suat Felgeri Aşeni, becoming the first Turkish female athlete to compete in the Olympics alongside Aşeni.

While Halet Çambel was continuing her education abroad, what was happening in Türkiye? Let's go back to 1923 and rewind the clock a little. The location is the Grand National Assembly. Discussions regarding the "İntihabi Mebusan" Law (Deputy Election Law):

"TUNALI HILMI BEY: ...friends, the mothers left in this country by our blessed jihad outnumber men today. (Noises), (Foot tapping) Gentlemen, you are hitting the heads of my holy mothers and sisters when you stomp. I kindly ask. My mother is superior to my father. (Foot tapping) Mothers are even superior to heaven. (Noises, foot tapping)

I reiterate. Compared to heaven, mothers are superior. (Noise and rumbles) Gentlemen, allow me! Sisters and mothers... (Violent applause) I'm not trying to advocate for women to be elected. But my friends, mothers, and sisters... (Noise) Ears that cannot tolerate the truth.

EMİN B. (Eskişehir) Do not play with the feelings of the nation, do not play with the feelings of the nation! (Respect Shari'ah)

TUNALI (Continued) — I'm not advocating for the grant of the right to vote. (Noise) I'm not suggesting that mothers be granted the right to vote. I respect Sharia law. Please allow me, gentlemen! Allow me to express my opinions.

EMIN B. (Eskişehir): Such a viewpoint doesn't exist.

TUNALI HILMI B. (Continue) — Friends who are clueless of what's happening! Keep quiet! Allow me to be understood. Sisters, mothers... Mothers, sisters, and ears that cannot withstand the truth (violent banging noises)"

Bir varmış, bir yokmuş diye başlar ya masallar... İşte Bereketli Hilal'in ucundan tutunan Anadolu da bu bereketi tanrılarla değil tanrıçalarla anlatan bir coğrafyaymış bir zamanlar. Selçuk Efesli Artemis, Konya Çatalhöyüklü Kibele, Sümerli Kumbaba... Bir zamanlar toprak yaşatan, çoğaltan, besleyenmiş ve toprağın hâkimi tanrıçalarmış. Zaman içinde tanrılar tanrıçalara, tek tanrı tanrılara, insan toprağa galip gelmiş. Hilal'in bereketi herkesi efsunlamış, toprağa hâkim olmak için savaşlar, kıyımlar yaşanmış, hırs ve açgözlülük bilenmiş. Ve kadın adım adım geri gitmiş. Bir bakmışız yokmuş.

Savaşın, acının sadece Bereketli Hilal'i değil bütün dünyayı kasıp kavurduğu yıllara gidelim. Yıl 1916, yer Berlin. Babasının askerî ataşelik görevi nedeniyle bulundukları Berlin'de dünyaya gelen Halet Çambel'le tanışıyoruz. Halet, İsviçre ve Avusturya'da geçen çocukluk yıllarının ardından cumhuriyetin kuruluşuyla beraber 8 yaşındayken Türkiye'ye geldikten sonra lise öğrenimini Amerikan Koleji'nde tamamladı. Fransız hükûmetinden aldığı bursla arkeoloji eğitimi almak üzere Sorbonne Üniversitesi'ne giden Halet, bu sırada eskrim ve binicilikle de ilgilenmeye başladı. Hatta, Atatürk'ün isteği üzerine Suat Felgeri Aşeni ile 1936 yılında Berlin Olimpiyatları'na katıldı ve Aseni ile birlikte olimpiyatlara katılan ilk Türk kadın sporcu oldu.

Halet Çambel yurt dışında eğitimini sürdürürken Türkiye'de neler oluyordu? Bir parça zamanı geri sarıp 1923 yılına gidelim. Yer, Büyük Millet Meclisi. İntihabı Mebusan Kanunu (Milletvekili Seçilme Kanunu) görüşmeleri:

"TUNALI HİLMİ BEY: ...arkadaşlar, mübarek cihadımızın bu millette bırakdığı analar, bugün erkeklerden fazladır. (Gürültüler), (ayak patırdıları) ayaklarınızı vurmayınız beyefendiler, benim mukaddes analarımın, benim mukaddes bacılarımın başına vuruyorsunuz ayağınızı! İstirham ederim. Benim anam, babamdan yüksektir. (Ayak patırdıları) Analar cennetten bile yüksektirler. (Gürültüler, ayak patırdıları)

Tekrar ediyorum. Analar cennetten bile yüksektirler. (Patırdılar ve gürültüler)

Müsaade buyurun arkadaşlar! Analar, bacılara... (Şiddetli patırdılar) Kadınlara intihab edilmek hakkını verin demiyorum. Fakat arkadaşlar, analarımı,

bacılarımı... (Gürültüler) hakikata tahammül edemiyen kulaklar...

EMİN B. (Eskişehir) — Hilmi Bey! Milletin hissiyatiyle oynama, milletin hissiyatiyle oynama! (Şeriate hürmet ediniz sadaları)

TUNALI HİLMİ B. (Devamla) — İntihap hakkı verilsin demiyorum. (Gürültüler) Analara intihap hakkı veriniz demiyorum. Şeriata hürmet ederim. Müsaade edin arkadaslar! Kanaatimi söyliyeyim.

EMİN B. (Eskişehir) — Öyle kanaat olmaz.

TUNALI HİLMİ B. (Devamla) — Ne olduğunu anlamıyan arkadaşlar! Susunuz! Sözüm Anlaşılsın. Analara, bacılara... (Şiddetli gürültüler, patırdılar) Analara, bacılara, hakikate tahammül edemiyen kulaklar..."

Bu konuşmalar, cumhuriyetin ilanından önce Milletvekili Seçilme Kanunu görüşülürken Büyük Millet Meclisi tutanaklarına yansıyan diyaloglardan sadece bir kısmı. Görüsmelerde Mebus Tunalı Hilmi Bey kadınların nüfus sayımında sayılmalarını öneriyor ve buna bile "seriat" gerekçe gösterilerek karşı çıkılıyor. Kadını nüfus olarak bile yok sayan bu kanun kabul edilirken tartısmalar bitmiyor. Zira, Atatürk'ün hedeflediği cumhuriyette kadın eşit haklara sahip bir yurttaş... 1924 Anayasası görüşmelerinde seçme-seçilme hakkı üzerinden tartışma tekrar alevleniyor. Anayasa teklifinin 10. Maddesi 18 yaşını bitiren her Türk'ün seçme, 11. maddesi ise 30 yaşını bitiren her Türk'ün seçilme hakkı olduğunu içeriyor. Cümlelerde gecen "her Türk" ifadesinin kadınları kapsayıp kapsamadığı uzun, hararetli tartışmalara yol açsa da neticede "her erkek" yazılarak teklif neticelendiriliyor. Ancak, yine 1924 yılında Tevhidi Tedrisat Kanunu kabul edilerek kadın ve erkeğin eşit eğitim imkânlarından faydalanmasının önü açılırken, 1926 yılında ise kadınlar için en büyük kazanımlardan biri olan Medeni Kanun kabul ediliyor. Medeni Kanun'la birlikte birden cok kadınla evlenme kaldırılıp resmî nikah ve evlilikte yaş sınırı getiriliyor. Ve en önemlisi, kadın artık yurttaş sayılarak nüfus sayımlarına dâhil ediliyor. 1930'da belediye seçimlerine katılma hakkı kazanan kadınlar, ancak 1934 yılında- birçok Avrupa ülkesinden önce- seçme seçilme hakkına sahip olabiliyorlar ve hemen akabinde 1935 seçimlerinde 17 kadın milletvekili Meclis'e giriyor. Sadece cumhuriyetin ilk 10 senesinde kadınların başkentte ve diğer büyükşehirlerde verdiği mücadele bu... Ancak, Türkiye'nin diğer şehirleri ve köyler için hala alınacak çok yol var.

Türkiye'de bu gelişmeler yaşanırken Halet Çambel, 1938 yılında Fransa'da lisans eğitimini tamamlamış ve lisansüstü çalışmalarına başlamıştı. Ancak, 2. Dünya Savaşı'nın başlamasıyla beraber Türkiye'ye döndü. Önce, Hattuşaş-Boğazköy kazısına katıldı ve stajyer olarak bulunduğu bu kazıdaki başarılı çalışmalarından dolayı ileriki yıllarda çalıştığı mevki "Çambel Tarlası" olarak anılmaya başladı. Ardından Yazlıkaya/Midas kazısında bulundu. Akademik ve kazı çalışmalarını bir arada yürüten Çambel'in kariyerindeki dönüm noktası ise 1946 yılında Dr. Bossert ile Kayseri-Adana

These are just a few of the speeches that were discussed during the debate over the law regulating the election of members of parliament prior to the republic's declaration, and they were recorded in the Grand National Assembly's minutes. Deputy Tunalı Hilmi Bey suggests in the discussions that women be included in the census, but even this suggestion was rejected on the grounds of "sharia." Even after this law, which disregarded women as a population, was passed, discussions continued. Because in the republic Atatürk envisioned, women had equal rights as citizens... The argument over the ability to vote and hold office flared up once more during the Constitutional Convention of 1924. Every Turk who reached the age of 18 was given the right to vote, according to Article 10 of the proposed constitution, and every Turk who reached the age of 30 was given the right to run for office, according to Article 11. Although the use of the phrase "every Turk" in the sentences sparks lengthy and contentious debates, the proposal is concluded by adding the phrase "every man." However, the Unification of Education Law, which was adopted in 1924, opened the door for men and women to benefit from equal educational opportunities, and one of the biggest victories for women, the Civil Code, was approved in 1926. The Civil Code eliminates polygamous marriage and introduces official marriage and an age restriction for marriage. And perhaps most significantly, women began to be counted in censuses and were considered citizens. Women who gained the right to vote in municipal elections in 1930 could not be elected until 1934, which was before many European nations, and soon after, 17 women deputies were elected to the **Parliament in the 1935 elections.** This was the struggle that women only engaged in during the first ten years of the republic in the nation's capital and other large cities. Other Turkish cities and villages, however, still had a long way to go.

Halet Çambel finished her undergraduate studies in 1938 in France and began her graduate studies during the time that these events were occurring in Türkiye. She did, however, go back to Türkiye when the Second World War broke out. She first took part in the Hattusas-Boğazköy excavation, where she worked successfully as an intern. As a result of her work in this excava-

tion, "Çambel Field" became the name of the location where she worked, in the following years. She then took part in the Yazlıkaya/Midas excavation. The discovery of the Karatepe ruins with Dr. Bossert in 1946 - located between Kayseri and Adana - marked a watershed moment in Çambel's academic and excavation career. Çambel's knowledge of the Phoenician script, which she used to translate the texts found alongside the Hittite hieroglyphs, aided in the decipherment of the Hittite hieroglyphs. She was also key to the creation of the Karatepe-Aslantaş National Park, Türkiye's first outdoor museum dedicated to the restoration, preservation, and display of the region's archaeological finds. She was one of the 147 faculty members expelled from various universities during the coup of May 27 (1960), which occurred the year she earned the degree of professor. With her husband by her side, Çambel continued her excavations in Karatepe, seemingly unconcerned with the situation and stating to be a member of the republic's founding generation.

As she frequently pointed out, Halet Çambel was a member of the republic's founding generation. This generation was among those who worked hard to establish the country from ground - up and made it a priority to support the community in addition to their professional endeavors. Çambel's work in Karatepe extended beyond archaeology; she was interested in a wide range of aspects of local culture and society, including girls' education, health, and business skills training for the villagers. One of this country's most accomplished authors, Yaşar Kemal, describes the lives she touched in the following manner:

"Halet Çambel is difficult to describe. To fully comprehend it, it takes time.

...

Halet was a member of a big family. Her family tree included grand viziers. Her father fought in the War of Independence, served as an ambassador, and spent a long time in Europe. Halet was one of the most accomplished

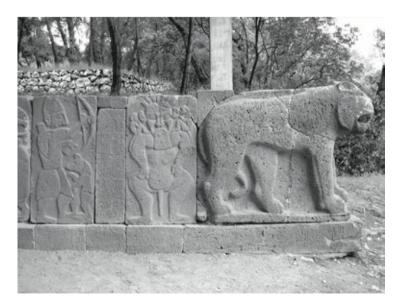

arasında yer alan Karatepe kalıntılarını ortaya çıkarması oldu. Fenike yazısını bilen Çambel, kalıntılarda Hitit hiyeroglifleriyle beraber kullanılan yazıları tercüme ederek Hitit hiyerogliflerinin de çözülmesini sağladı. Bu bölgede çıkan arkeolojik buluntuların restorasyonu, korunması ve sergilenmesi için Türkiye'nin ilk açık hava müzesi olan Karatepe-Aslantaş Milli Parkı'nın kuruluşuna da öncülük etti. Profesör olduğu sene 27 Mayıs (1960) darbesi gerçekleşti ve farklı üniversitelerden atılan 147 öğretim üyesinin arasında yer aldı. Bu duruma çok aldırış etmeyen ve cumhuriyetin kurucu kuşağından olduğunu söyleyen Çambel, Karatepe'deki kazılarına esiyle beraber devam etti.

Kendisinin de sıklıkla ifade ettiği gibi Halet Çambel cumhuriyetin kurucu kuşağındandı. Bu kuşak, taş üstüne taş koyarak kurulan ülkeyi ileri taşımaya çalışan, profesyonel işleri dışında da topluma katkı sunmaya özen gösteren kişilerdi. Çambel'in de Karatepe'de yaptıkları arkeoloji ile sınırlı değildi ve bölgede kız çocuklarının eğitiminden sağlığa, köylülere iş yapma teknikleri öğretmekten kültüre kadar hayatın birçok alanıyla ilgileniyordu. Dokunduğu hayatları bu toprakların en usta yazarlarından biri olan Yaşar Kemal şöyle ifade eder:

Şiddet nedeniyle neredeyse her gün bir kadını kaybettiğimiz, emeğimize eşit ücret alamadığımız, toplumsal görünürlüğümüzden rahatsız olunan, sadece annelik rolüne hapsedilmeye çalışıldığımız bugünlerden de el ele çıkacağız.

"Halet Çambel'i anlatmak zordur. Onu derinlemesine anlamak zaman ister.

. .

Halet büyük bir ailedendi. Soyunda sadrazamlar vardı. Babası Kurtuluş Savaşı'na katılmış, büyük elçilik yapmış, Avrupa'da çok kalmıştı. Halet, Avrupa'da okumuştu da, İstanbul dilini de en güzel konuşanlardandı. Birkaç zaman sonra bir baktım Halet'in dili değişmiş, Halet Toros, Çukurova diliyle konuşuyordu. Sanki Torosların bir köyünde doğmuş büyümüş. Bir de baktım ki Halet bütün köylüleri Halet ablası olmuş. Durumu bozulan, başı belada olan kadınlar geliyorlar. O bölgenin en iyi insanı, en güvenilen insanı, en sevilen insanı. Arkeolojide hep toprak altına bakıyorlar. Bunun bir de üstü var. Genellikle arkeologlar toprakların üstlerini görmüyorlar. Halet toprağın üstünü bir insanın gücü yettiği kadar öğrendi, sevdi. Dünyayı anlamak, sevmek nasıl olmalıdır, öğrenmek isteyene onu da öğretti.

. . .

Yer altını güne çıkarmak Halet'in büyük hüneriydi. Yer üstündeki insanlar da ondan yepyeni bir dünya öğreniyordu. Okuldan kaçan, gönderilmeyen kızları okula gönderiyordu. Halkın içinde o bir büyüydü."

Türkiye'nin ilk kadın bilim insanlarından biri olan Halet Çambel 2014 yılında vefat edene kadar çalışmaya devam etmiş, arkeoloji dışında eğitim, dil bilimi, mimari gibi alanlarda katkı sunmuş, kendisini bilime, kültüre ve en önemlisi Anadolu topraklarına adamış bir cumhuriyet kadınıdır. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladığımız bu ayda, kadının toplumdaki yerine büyük katkılar sağlayan Halet Çambel ve o devrin bütün emekçi kadınlarını bir kez daha minnetle analım. Verdikleri inanılmaz mücadele ve emek bu topraklardaki bütün kadınların dik duruşunun sebebi... Şiddet nedeniyle neredeyse her gün bir kadını kaybettiğimiz, emeğimize eşit ücret alamadığımız, toplumsal görünürlüğümüzden rahatsız olunan, sadece annelik rolüne hapsedilmeye çalışıldığımız bugünlerden de el ele çıkacağız. Bu coğrafyanın katman katman içine, tarihine sinmiş tanrıçaları uyandırmak ve kadınların daha özgürce yaşayabildiği bir Türkiye için biz 8 Mart günü sokaklarda olacağız, çünkü "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz!". Bize katılmaz mısınız?

speakers of the Istanbul language and had studied in Europe.

I noticed Halet's language had changed a few moments later; she was now speaking in Taurus, Çukurova language. She appears to have been born and raised in a Taurus Mountain village. I also noticed Halet rising to the position of village elder sister. Women who are in trouble or whose situation is deteriorating come to her. The best in that region, the most trustworthy, and the most loved.

In archeology, they always look underground. There's more to it than that, though. The tops of the land are frequently missed by archaeologists. Halet loved and learned about the earth to the extent that she could. She also taught those who sought it out how to understand and appreciate it.

. .

Halet was an expert at exploring the underworld. She was opening up a whole new world to those on the surface as well. She was returning runaway and out-of-school girls to their schools. In public, she appeared to be a magician."

We will emerge from this era together, in which violence kills nearly one woman every day, women are not paid equally for their work, social visibility is disrupted, and women are confined to the motherly role.

Halet Çambel, one of Türkiye's first female scientists, worked until her death in 2014, and contributed in fields such as education, linguistics, and architecture in addition to archeology. She was also a republican woman who devoted herself to science, culture, and, most importantly, Anatolian lands. Let's remember Halet Çambel and all the proletarian women of that era with gratitude during this month, which marks International Women's Day, and let's also give thanks to her great contributions to the status of women in society. The incredible struggle and effort they put in is the reason why all women in this country stand tall... We will emerge from this era together, in which violence kills nearly one woman every day, women are not paid equally for their work, social visibility is disrupted, and women are confined to the motherly role. We will march on the streets on March 8 to awaken the goddesses who permeated the layers and history of this geography, and for a Türkiye where women can live more freely; because "We are not silent, we are not afraid, we are not obeying!". Will you join us?

WITH OUR 20 YEARS OF EXPERIENCE WE ALWAYS LOOK FORWARD AIR DEFENCE SYSTEMS

We produce specialized, innovative and reliable product families in air defence systems.

Military Fans Product Family Military AC/DC Converter Family

Ali Serdar Erdurmaz

THE MIDDLE EAST AND MAGHREB, CHALLENGES, AND OPPORTUNITIES

I will discuss the Middle East and the Mena region, particularly the Eastern Mediterranean and Libya, considering the recent developments Since the Arab Spring.

In 2011 Arap Spring emerged in the MENA region of Tunisia and it spread out very quickly all over the Middle East.

However, ultimately Arap Spring failed to bring new democratic regimes to Arab states like Libya, Syria, and Egypt.

On the contrary, it happened to create a new regional order in the Middle East while achieving very little in Tunisia.

In Egypt, the Mubarak regime collapsed of the uprising of the Egyptian people by the winds of Arab Spring, and democratic administrations were established; then, elections were held to form a government since the elected government tried to develop religious rules to govern, causing incredible frustration among the people and the Western countries. Egypt military authorities had taken this unrest as a pretext for military intervention to topple elected President Mursi.

As a result, after the coup, the military administration has retaken the government. Nothing has changed, but time has been lost. History shows there is a vicious circle in Egypt.

In Syria, initially, Türkiye and the USA tried to oust current President Bashar Assad. Still, a new threat emerged as ISIL or DEAŞ claiming to establish an

Islamic state in the region. Then, the US changed its target to destroy ISIL in the area. The US cooperated with PYD/YPG terrorist organizations affiliated with PKK despite the strong objection of Ankara, saying that PYD/YPG is a terrorist organization and that the US should not be with them. Nevertheless, Washington insisted on cooperating with them to fight ISIL.

Türkiye got the **feeling of cheating by the NATO** member, the US, which went with the PYD/YPG.

In 2015 Russia came to Syria after the invitation of Assad, and Russia deployed in military bases in Tartus and Latakia regions just near the seashore of the Eastern Mediterranean Sea.

Türkiye is to find a solution to prevent PYD/YPG from establishing an autonomous regime beside its southern border, Ankara as a NATO member allying with Russia and Iran against the USA to protect its national interest.

They said the new structure aims to preserve a sovereign and unified Syria. The Astana process launched in January 2017.

As is known, this process turned over as the quaternary Conference (Türkiye, Russia, Syria, and Iran) held in Moscow.

In March, deputy foreign ministers of four countries met in Moscow to discuss counter-terrorism efforts in Syria. They agreed to continue the tripartite meetings to ensure stability in Syria and the wider region. Türkiye recognized Bashar Assad's government as a legitimate government after 12 years of

conflict. Assad Government participate in this conference officially. It seems nothing has changed for Syria, but its territory has shattered. There is no unified and sovereign state, after all. PYD/YPG, Russia, Amerika, Türkiye, Iran, and Assad regime on Syrian territory.

I assume that Russia and the USA stay in that region long.

US withdrawal depends on the Russian's leave.

But Russia's ambition on the Mediterranean Sea after exploring natural gas offshore in the riparian states makes Russia remain in bases earned from Syria even more, strengthening them. Thus, Russia would have been involved and interfered with the Mediterranean issue. In this course, Russia negotiated with Greek Cypriots to use its ports and signed an agreement.

Washington lately decided to remain in Syria. In that way, America can control Russia and (Iran) the regional states from where it is. The USA stationed in the area and the core unit in Iraq will facilitate its diplomatic and military action to intervene in any potential conflict to protect its national interest.

Washington's desire not to leave the region to President Putin's initiative and control while she focuses all efforts on China. America will exist from now on virtually in the Middle East, just like Russia.

Now, the current situation in the region dictates the new regional order established in the Middle East. And Syrian territory is the center of this phenomenon as a boiling pot as its divided territory with opposites of the Assad regime, Russia, America, terrorist organizations, and the Assad government.

arnaca

That means Türkiye and Iran have new neighbors in Syria. Russia is on the Mediterranean Sea shore, and the US is east of the Euphrates River.

Ankara and Tehran should consider this when they take diplomatic actions in Iraq, Syria, and Israel.

Aware of that reality, Türkiye put precious loneliness on the history shelf and relived its diplomacy with the region countries.

As is known, relations with Israel broke after "one minute" and the Blue Marmara incidents in 2010, respectively.

Relations with Egypt broke in 2013 after Abdullatif Sisi's military coup against the legal Mursi government. President Erdogan rebuked the military intervention harshly.

Later, we witnessed Ankara blaming the UAE for supporting the coup attempt on 15 July 2016 and Saudi Arabia for the murder of Jamal Khashoggi in 2018, and a diplomatic crisis erupted between Ankara and those countries.

Ankara assessed the new order in the region and decided on a new strategy to renew its relations with those countries.

Riyadh and Dubai decided to establish diplomatic relations with Israel. That means all religious matters are left aside, and solely diplomacy would dominate. That gives freedom of action to Israel, particularly in the Palestinian

problems. In that way, Israel is recognized officially by those three Arab States.

On the other hand, Saudi Arabia initiated re-establishing diplomatic relations with Iran over seven years intervals. In this vein, the war in Yemen will probably be over, and peace might be realized.

However, how Saudi Arabia will accept Iran's religious intentions and efforts to influence the region is unclear. There is no clear indication that sectarian conflict will diminish in the future.

In parallel with the new election in Türkiye
to be held on 14 May, Türkiye would keep its
strategy to fight against extreme religious fractions and any terrorist organizations in Syria, Iraq, and
any other region that will affect Türkiye's sovereignty and territorial

unity.

In addition, Türkiye again emphasizes Syria and Iraq's territorial unity and sovereignty. And Ankara pursues good relations with whole countries in the region and solves all problems with peaceful negotiations.

The Eastern Mediterranean

We know the new regional order prioritizes the Eastern Mediterranean area since natural gas reserves were found, which is another sensitive issue regarding Turkish national interests.

In 2011, discoveries of immense offshore gas reserves in the Eastern Mediterranean, just near Cyprus, Egypt, and Israel seashores, took the great interest of the EU and Türkiye.

Nevertheless, it also raises the potential for conflict between Türkiye, the Greek Cypriot Region Administration (GCRA), and the EU over these resources.

This development has brought a new aspect to the **geostrategic importance of Türkiye** because its proximity to the research area, mainly to the Cyprus region, regarding the Exclusive Economic Zone (EEZ), is overlapping.

In this context, Greek Cypriot Administration put on the agenda the determination of the Exclusive Economic Zone (EEZ) boundaries seen as a sovereignty problem by littoral states concerning international law,

nonetheless, the EU has been forced to participate as one of the sides due to its member-Greek Cypriot maritime jurisdiction being acknowledged under the EU sovereignty region.

Thus, maritime boundaries and Exclusive Economic Zones (EEZ) in the Eastern Mediterranean have become subjects of dispute between the European Union and Türkiye.

Even though Türkiye and Greek Cypriots have overlapping claims of EEZ for offshore oil and gas research in the Eastern Mediterranean, Greeks continued exploratory drilling for gases just in the disputed areas risking escalating tensions with Türkiye.

As a result, Türkiye has deployed warships to show its determination to conflicting EEZ areas where international companies have conducted drilling and sent research vessels to the island's disputed EEZ.

Then, Israel signed, since broken relations with Ankara, a military cooperation agreement with Greece in 2015 while improving strong defense and army relations with Cyprus.

Greece, Greek Cypriots Administration, Israel, France, Italy, and Jordan established EastMed Gas Forum in 2019 and got Washington's support against

Ankara.

And the US Senate ratified a bill to promote security and energy partnerships in those states.

And France has given its support to them.

Later, a map that emerged was academically designed by University in Seville.

This map a mere scholarly attempt to help the EU define its borders in the context of enlargement — became a fixture of the debate in Türkiye, where it is claimed that the map is a strong representation of the EU position.

Türkiye rejected this map, saying it was unofficial.

This culminated in a November 2019 agreement with Libya to delineate adjacent waters.

To determine its Exclusive Economic Zone (EEZ), Ankara signed two Memorandum of Understanding with the UN-recognized Government of National Accord of Libya in Tripoli on 27 October 2019.

One is the Maritime Boundary Treaty about EEZ, and the other is defense cooperation and military aid. According to this MOU, Ankara sent armed drones and experts to Libya against Khalifa Haftar's LNA, supported by Russia, France, Saudi Arabia, and Egypt, offensive units just beyond Tripoli and changed the fate of the operation to the advantage of the Government of National Accord in Tripoli.

According to this MOU, Ankara, and Libya designed the EEZ map and sent the UN to register, although the EU, the USA, Greece, and France rejected it.

In August 2020, nine months later, Greece and Egypt signed a maritime deal, demarking EEZ for all oil and gas drilling rights, to counter the Türkiye-GNA agreement.

Along with Ankara's recent improved diplomatic relations with Egypt, Saudi Arabia, UAE, and Israel, the balance would favor Türkiye.

This would facilitate the maritime rights of Türkiye in the Eastern Mediterranean Sea regarding the redesign of EEZ and research and drilling requests and transportation of natural gas via Türkiye either using seabed pipelines or with the channels on the soil.

During and post-war in Ukraine, the new assertive diplomatic initiatives of Türkiye pave the way for Ankara to play a crucial role, particularly in the energy sector.

At the same time, the EU seeks new energy sources. Türkiye might be an energy hub to transport from Israel and Egypt natural gases to European territory.

In conclusion,

- Following the Arab Spring, nothing has changed regarding establishing democratic regimes in the States where the people uprising to challenge their autocratic regimes, such as Libya, Egypt, and Syria. That reality demonstrated that Democracy, for the time being, is not fitted for the Arab states as the form of government.
- Turmoil in those countries brought external forces to intervene in the Kaos situation in Libya and Syria. Now, Syria is divided apart from Russia, the USA, terrorist organizations like PYD/YPG, and opponents of Bashar Asad. While Egypt, after an unsuccessful democratically elected government experience, turned back the old military regime due to the military coup. In Libya, a civil war occurs between two separatist governmental opponents without a concrete solution. External state interventions to change the current position in their favor are still in process in Libya.
- Particularly in the Middle East, the geopolitical situation has changed since Russia and the USA occupied some parts of Syria, and it seems they will not leave their position in the long run. Highly probably, Russia and US will challenge each other to be the dominant power in the region. While Washington would continue its support to the PYD/YPG, on the other hand, Russia would support the Assad government and Iran against the USA. Consequently, regional geopolitics reshuffled.
- with the new order installed in the region, the USA and Russia are dominant from now on for intervening in all arising problems in the area.
- Washington's unilateral foreign policy was rejected from now on by multilateral allies formed by Türkiye, Russia, and Iran against it. Türkiye decided by assertive policy not to allow terrorist actions in Syria despite Washington's desire.
- Türkiye has new neighbors America and Russia, in shattered Syrian ter-

- ritory. Thus, Türkiye's Middle East policy should be balanced according to the unique situation in the region.
- Türkiye lost fundamental partners in the Eastern Mediterranean issue when she broke diplomatic relations with Israel, Egypt, Saudi Arabia, and the UAE. Those countries, in turn, established good relations and signed agreements about the delimitation of maritime rights as riparian states with Greek Cypriots and Greece against Türkiye. Then, they formed East Med Gas Form, which left Ankara outside. Precious loneliness brought Ankara too much harm to the Eastern Mediterranean natural gas problem for a long time. As a lone wolf, Ankara had to use military force to coerce them to accept its maritime rights in the region and cause a global reaction.
- The volatile situation of the Eastern Mediterranean region will affect the future of the Middle East and the MENA region.
- Ankara's new attempt to renew diplomatic relations with Israel, Egypt, Saudi Arabia, and UAE could change the balance established by the Greek and Greek Cypriots in the Eastern Mediterranean. Türkiye and the other littoral states, Israel and Egypt, will probably review Exclusive Economic Zone problems and try to solve them through mutual negotiations.
- Saudi Arabia and UAE attempt to recognize Israel to pave the way for new developments in Palestine problems and the region.
- Saudi Arabian-Iran renewed diplomatic relations would be the cause of ending the conflict in Yemen. However, we do not expect much more impact on sectarian clashes.

Gülsüm Akbulut

GLOBAL ECONOMIC TRENDS AND THE TURKISH ECONOMY

Director of Global and Turkish Economic Studies

Foreign Policy Institute

Global economic problems and risks have multiplied since the world witnessed the Covid-19 pandemic, the Russian invasion of Ukraine, and the continued fragility of the financial system as a result of the extraordinary measures taken by Federal Reserve of the United States and the European Central Bank during the pandemic.

The persistent challenges that the global economy has long faced will remain in 2023

The persistent challenges that the global economy has long faced, such as environmental problems, aging populations in advanced economies, growing income inequality, and increasing migration problems will remain in 2023. Instead of these structural and long-standing problems, I will focus on the issues related to global growth and inflation and their impact on the Turkish economy as well as recent policies leading to increasing fragmentation of the global economy.

According to the International Monetary Fund's April 2023 World Economic Out-

look, the outlook for the global economy in 2023 and beyond is not promising. The year 2022 is already characterized by slow or negative growth rates combined with high inflation rates. In the medium term, economic growth will be even worse, indicating the lowest estimates since 1990. The pessimistic global outlook can be attributed to changing energy and security policies, geopolitical tensions and the impact of COVID -19 on supply chain disruption.

Changing security and defense concerns

In 2023, growth rates for the U.S. and EU are estimated at 1.3 percent and 0.8 percent respectively, lower than the growth rates in 2022. Negative growth rates are expected for Germany, mainly because of limited energy supplies due to tensions between Russia and Germany following Russian aggression in Ukraine and changing security and defense concerns in the country. The United Kingdom is struggling with the challenges arising from its exit from the European Union. China's economic growth in 2022 was primarily impacted by protective measures against the COVID -19 pandemic. Even though China abandoned its zero COVID policy in January 2023, medium-term growth prospects are only 4-5 percent,

below the 7-10 percent growth rates of the early 2000s. **China's economic performance has implications for Asian countries,** especially those that are heavily dependent on Chinese trade.

Inflation has become a global problem as prices have risen in both advanced and emerging economies. In the U.S., monetary policy has changed in the face of rising inflation in 2022. The FED has raised fund rates since March 2022 after keeping rates historically low at 0-0.25 percent. At the March 2023 meeting, the FED fund rate reached 4.75 percent and is expected to increase to 5 percent. The FED has also reduced its balance sheet since mid-2022 by withdrawing the excess liquidity it provided during the pandemic. The rise in FED interest rates and the reduction in dollar liquidity have had a significant impact on financial flows in emerging and developing countries, leading to capital flight, devaluation pressures on domestic currencies, and the stability risks of banking systems in both developed and developing countries.

The banking system in the U.S. and Europe has faced significant challenges since the FED and the European Central Bank raised interest rates. Silvergate Bank, Silicon Valley Bank (SVB), and Signature Bank in New York all ceased operations in March 2023. First Republic Bank lost \$102 billion of its customers. Credit Suisse Bank, Switzerland's second largest bank, was acquired by the country's largest bank, UBS. Because of the potential impact of the bank failures, the FED changed its policies, and the U.S. Securities and Exchange Commission (SEC), the U.S. Treasury, and the Federal Deposit Insurance Cooperation (FDIC) declared measures to protect bank deposits to prevent a systemic banking crisis. On the other hand, risks concerning the banking system persists, and this could pose further challenges to the global and domestic financial system.

The liberal economic tendencies have been changing

The liberal economic tendencies have been changing, especially after the pandemic and with the US policies to contain China. We no longer speak of globalization, but of de-globalization and fragmentation tendencies. Since the pandemic caused disruptions in global supply chains, countries have begun to increase their own production by strengthening protectionist policies, increasing subsidies to domestic companies, and imposing certain trade restrictions. The United States has already taken action to rein in China, particularly during the Trump administration. The U.S. imposed tariffs on Chinese imported goods and restricted the activities

66

Davutoğlu takes it forward and claims, to some extent, the EU and the Western world are obviously necessary for Türkiye but the Eastern world is much more important.

of certain Chinese companies in the United States. The Biden administration has introduced some measures to encourage the production of key imported goods in the United States. These measures are leading to increased protectionist implementation in other parts of the world, which could slow global trade and economic growth in the coming years.

As an economy influenced by global trade and financial developments, the Turkish economy has faced several challenges in recent years. As the EU, the UK and the US are Türkiye's main export partners, the relatively low growth performance of these countries will have a negative impact on export performance in 2023 and in the medium term. Although Türkiye has taken measures to diversify its export markets, the relatively low growth expectations in Asian economies, especially Russia and China, do not indicate an optimistic growth rate for Türkiye's export performance. Energy prices are one of the main factors affecting Türkiye's import costs. Rising energy prices following the Russian invasion of Ukraine have weighed heavily on Türkiyes energy imports. Energy costs for 2023 and beyond will be an important indicator of Türkiye's trade and current account deficits. Therefore, it is also important to follow EU and U.S. sanctions on Russian energy and OPEC 's decision on energy production levels. Türkiye has been struggling with high inflation, especially since 2021. In addition to domestic monetary and fiscal policies, measures that affect global price levels are also important factors for price increases in Türkiye. Energy and food prices, which are affected by tensions between Russia and Ukraine, are important for global inflation and also for the level of inflation in Türkiye.

Overall, global economic developments, as well as certain events and policies affecting global growth, inflation, financial crises, energy supply and demand, have an impact on Türkiye's economic outlook. In this regard, **Türkiye needs to closely monitor key global risks affecting its economic policies and continuously improve its domestic policies** to achieve sustainable growth and development performance.

POWER AND IDEOLOGY OF EURASIANISM IN TURKISH FOREIGN POLICY

THE RUSSIAN EMPIRE (1721-1917)

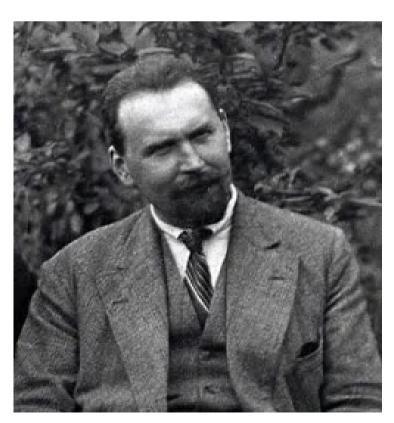
- Spanned an enormous territory of almost 36 million square km
- 170 million people
- 100 different ethnic backgrounds

Nikolai Trubetzkoy (1890–1938) was a Russian émigré scholar who settled in Austria in 1922, serving as Head of Slavic Linguistics at the University of Vienna and participating in the Prague Linguistics Circle.

Pyotr Nikolayevich Savitsky (1895 1968) is perhaps the first and only Russian author who, in the full sense of the word, can be called a geopolitician. He is an economist by education, a student of V. Vernadsky and P. Struve. Before the war, he was close to the cadets. After the revolution he emigrated to Bulgaria, then moved to Czechoslovakia.

Petr Petrovich Suvchinsky (1882 - 1985), was a Russian artistic patron and writer on music and the future leader of the Left Eurasianists.

Nikolai Trubetskoi launched Eurasianism with his book Europe and Mankind, published in Sofia in 1920.

According to Trubetskoi, however, Europe was trying to impose its Romano-German culture as universal, which it did through chauvinism and cosmopolitanism.

In 1921, the manifesto-like collection Exodus to the East was released, featuring four authors: Trubetskoi, geographer Peter Savitsky, music critic Pierre Souvtchinsky, and religious philosopher Georges Florovsky.

RUSSIA WOULD BECOME AWARE OF ITSELF AS RUSSIA-EURASIA, A DISTINCTIVE GEOGRAPHICAL CULTURE THAT HAD PLAYED A CRUCIAL ROLE IN WORLD HISTORY

The collection dealt with Russia's self-discovery as a specific geo-culture. According to the book's authors, Russia occupied a middle position between Europe and Asia. Accordingly, it should transform its civilizational identity by way of acknowledging and reinforcing its Eastern traits. This would not involve merging with Asia; instead, Russia would become aware of itself as Russia-Eurasia, a distinctive geographical culture that had played a crucial role in world history.

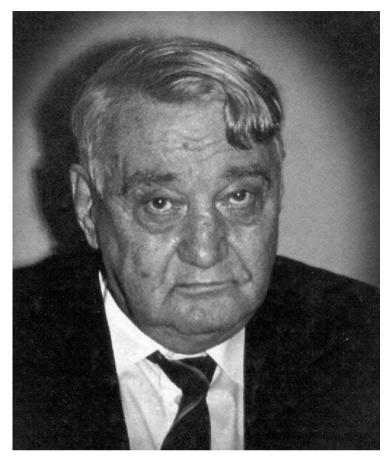
Before long, the participants of Eurasianism separated into factions and Classical Eurasianism faded away until Gumilev put together Neo-Eurasianism.

Regarding the characterization of Classical Eurasianism, four main principles can be explored. The first was anti-Westernism. At that time, the West was perceived as Western Europe. In this context, the creators of Eurasianism eschewed Western civilization and sympathized with non-European cultures. 131 As mentioned before, Eurasia was neither Europe nor Asia. It was a separate continent; however, the Eurasianists perceived themselves as closer to Asia than Europe.

For the Eurasianists, the specification which made it unique was the Turanian effect

The second principle was the uniqueness of Russia and Russian culture. As mentioned in the first principle, Eurasia was a separate continent and at the same time, it was a unique culture. For the Eurasianists, the specification which made it unique was the Turanian effect. Contrary to Slavophiles, the Eurasianists advocated that Turanians had a huge impact on the genesis of Russian culture.

The third principle was that Eurasianism was a third way between capitalism and socialism, liberalism and dictatorship. It was a theory to build a nation, so it must have been different from the existing currents at that time. It was a product of a normal process. Laruelle clarifies these similarities as follows: "Eurasianism adopted Marxism's dialectic approach, turning the idea of humanity evolving in stages against Communism; Russia would then go from Capitalism as a thesis and Communism as an antithesis to Eurasianism as their synthesis".

The fourth and last principle was that Eurasianism had an anti-monarchist vision. On the one hand, they did not accept democracy because of its Western roots. On the other hand, they did not give support to the totalitarian administration system because of the importance they attached to the Eurasian people. And, this state would be a state which took some special features of contemporary currents, absorbed them, and produced a sui generis characteristic called the third way.

Neo-Eurasianism is a slightly differentiated version of Classical Eurasianism, popularised during the demise of the Soviet Union. It takes its inspiration from the Classical Eurasianists and assumes that Russia is culturally closer to Asia than to the West, in this version the West symbolizes the USA. However, Neo-Eurasianism comes to prominence with its geopolitical approach rather than cultural perspective.

Lev Gumilev is considered the leader and founder of Neo-Eurasianism, while, Aleksandr Panarin and Aleksandr Dugin are two of

the most important figures of this school of thought.

Following the demise of Classical Eurasianism, throughout the Soviet era, there was no active Eurasianist apart from Gumilev. It is fair to say that he is the main link between classical Eurasianism and neo-Eurasianism.

What distinguishes Gumilev from the founding fathers is his approach to religion. He thought that Orthodox Christianity was one of the determinants which molded the Russian identity. And when the Golden Horde adopted Islam, Mongols lost their impact.

Aleksandr Panarin: Panarin was a more liberal and centrist Eurasianist and he had more respect for democracy and human rights.

DUGIN HAS BEEN THE LEADING FIGURE OF EURASIANIST THOUGHT IN RUSSIA OVER THE LAST TWO DECADES

Aleksandr Dugin: Aleksandr Gel'evich Dugin has been the leading figure of Eurasianist thought in Russia over the last two decades.

Comparison of Russian Eurasianism with Turkish Eurasianism

Although in some intellectual circles of Türkiye, the Eurasianism concept has been welcomed, its new interpretations have been produced instead of accepting the ideology as it was in Russia, as well. Without delving into the details, Turkish eurasianism's distinctive features are as follows:

Both Türkiye and the Russian Federation are post-imperial states. In this sense, while Russian Eurasianists claim back, at least, all the territories of the Soviet Union, Turkish Eurasianists do not have any demand over all the territories of the Ottoman Empire.

While Russian Eurasianists are a combination of communists and ultra-nationalists, Turkish Eurasianists consisted of the left-wing environment and right-wing nationalists.

While Russian Eurasianists advocate balanced foreign policy understanding with equal emphasis on Europe, the Middle East, and the Far East, one of the discourses of Turkish Eurasianism (Nationalist Eurasianism) is in favor of turning Türkiye's face to the East and making alliances with countries such as Iran, India, Pakistan, Syria, Russia, and so on.

Turkish Eurasianism is far less politicized than Russian Eurasianism as it lacks deep historical and theoretical roots compared to other ideologies such as Ottomanism, Islamism, and Pan-Turkism.

Although Russian Eurasianism has Alexander Dugin as its progenitor, Turkish Eurasianism does not have anyone like Dugin. That makes Turkish Eurasianism vulnerable. As it is mentioned above, Classical Eurasianism died down because of losing all of its ideological forefathers and eminent figures. In this regard, Turkish Eurasianism would struggle with the same fate.

THE FIRST DISCOURSE IS NATIONALIST EURASIANISM WHICH IS IN FAVOUR OF TURNING TÜRKİYE'S FACE TO THE EAST

Nationalist Eurasianism

The first discourse is Nationalist Eurasianism which is in favor of turning Türkiye's face to the East and making alliances with countries such as Iran, India, Pakistan, Syria, Russia, and so on.

It is worth mentioning that according to the Nationalist Eurasianists, the alliances with those countries should not be at the level of establishing a union with all of them. A prospective union can be founded only with Turkic states and Iran since the Nationalist Eurasianists perceive that Iran is a Turkic state.

Multiculturalist Eurasianism

The second discourse is Multiculturalist Eurasianism. This discourse's understanding of Eurasianism is more extensive compared to other discourses. The basic impetus of Multiculturalist Eurasianism's advocators is to assemble all people who live in Eurasian space under the same roof.

Besides, there is a clear propensity among them to establish a Eurasian Union between Russia, Türkiye, Turkic States, Iran, and even India as an alternative to the West (the EU, the USA).

Westernist Eurasianism

The third discourse is Westernist Eurasianism which supports Türkiye's current foreign policy course and agrees on increasing the relationships with countries of the Eurasian continent.

As a third division, the Westernist Eurasianism and thinkers, under this

Davutoğlu takes it forward and claims, to some extent, the EU and the Western world are obviously necessary for Türkiye but the Eastern world is much more important.

group, have a tendency to strengthen the ongoing relationships with Russia along with the USA and the EU. Eurasianism and any kind of Eurasianist organization are perceived as a complementary geopolitical strategy, not as an alternative.

Özal Era: Westernist Eurasianism by using Nationalist and Religious Appeals

All these notions, Ottomanism, Turkism, and Islamism can only be overarched by Eurasianism; in Özal's case by Westernist-Eurasianism. He was giving weight to the Eurasian continent and believing that the cooperation of the states of the Eurasian continent was significant not only for Türkiye itself but also for the regional states.

All in all, Özal's way of foreign policy thinking can be defined by Eurasianism and its ideological principles. He was aiming to enhance the relations among the neighboring states regardless of religion, sect, race, etc. He believed that this was the only way to make Türkiye a valuable asset for the Western world and also to create a "Lebensraum" for Türkiye. In addition, enhancing the relations of the regional states with each other was also another necessity for building stability in Eurasia and the world. This mind-set could be explained by only the ideology of Eurasianism, in particular Westernist Eurasianism.

Cem Era: Westernist Eurasianism

Ismail Cem served as a Turkish Foreign Minister between 1997 and 2002.

He was one of Türkiye's longest-serving foreign ministers.

To sum up, Cem presented his inclination toward Eurasia more explicitly compared to Özal. And, he believed that Türkiye should embrace its own Ottoman past and its multi-ethnic, multi-culturalist, multi-confessional experience. In doing so, Türkiye would pursue a more Eurasianist foreign policy course, placing significant importance on regional cohesion. Also, it was necessary for Türkiye to become an asset to the Western World in particular the European Union. In this regard, Cem could be perceived as the one who considered Eurasia as the indispensable option for Türkiye to become a significant power. Therefore, Cem was clearly one of the Eurasianists. His way of thinking can be named 'Westernist Eurasianism' but in his thinking, Eurasia was more emphasized compared to Özal's mindset.

Davutoğlu Era: A Blend of Westernist and Multiculturalist Eurasianism

it can be seen that during the Davutoğlu era, the inclination toward Eurasia and the influence of Eurasianism is gradually increasing. Unlike Özal and Cem, Davutoğlu takes it forward and claims, to some extent, the EU and the Western world are obviously necessary for Türkiye but the Eastern world is much more important. In his thinking, Türkiye needs the EU but not as much as the EU needs Türkiye. Furthermore, if Türkiye becomes a genuine player in Eurasia, it will definitely become an indispensable need for the EU. For this purpose, Türkiye should aim to spread cooperation to the Eurasian continent and make peace and welfare reign in it. But, we do not know if it is a viable project yet as the region is full of dictatorships, and undemocratic and underdeveloped states. In addition, we do not know whether they want cooperation and peace in the region.

ANKAWA: A HIDDEN GEM OF THE MIDDLE EAST IN IRAQ

ANKAVA: IRAK'TA ORTA DOĞU'NUN PARÇASI OLAN GİZLİ BİR MÜCEVHER

In June 2012, Ankawa, the Christian neighbourhood of Erbil, the capital of Iraqi Kurdistan, has been designated a district. In the past it welcomed thousands of Christian families who fled from Mosul and the Nineveh plain following the attacks of ISIS. The decision to formally grant administrative autonomy to Ankawa, where several churches and a Catholic university are located provides Chaldeans, Yazidis, Aramids, and other Christian minorities with a refuge.

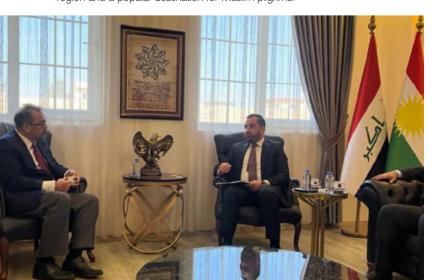
Nestled in the heart of the Kurdistan region, Ankawa is a neighbourhood in the city of Erbil that offers a unique blend of cultural heritage, natural beauty, and modern amenities. Known for its historic landmarks, bustling markets, and stunning mountain views, Ankawa is fast becoming a must-visit destination for travellers seeking an authentic Kurdish experience.

We have recently visited Ankawa and met with Mr Ramy Syawish, a young lawyer who has been elected as mayor. He has ambitious plans for the development of this new district and welcomes the international community with open arms to come and visit historic and beautiful Ankawa.

History and Culture

Ankawa has a rich cultural and historical heritage that dates back to the ancient Assyrian and Babylonian empires. The neighbourhood is home to several significant historic sites, including the ancient Citadel of Erbil, which has been designated a UNESCO World Heritage Site. The Citadel is a massive fortress built atop a 30-meter-high mound, and is considered one of the oldest continuously inhabited cities in the world. Visitors can explore the winding alleys, traditional houses, and ancient ruins within the Citadel's walls, while enjoying stunning views of the surrounding city and mountains.

Another important historic site in Ankawa is the Ankawa Church, which is the oldest church in Erbil and has been dated back to the 7th century AD. The church is built in the Assyrian style and is a popular destination for both local and international visitors. Ankawa is also home to several other significant religious sites, including the Great Mosque of Erbil, which is the largest mosque in the Kurdistan region and a popular destination for Muslim pilgrims.

Natural Beauty

In addition to its rich cultural heritage, Ankawa is also known for its natural beauty. The neighbourhood is surrounded by lush green mountains, rivers, and lakes, which provide a stunning backdrop for outdoor activities and adventure. One of the most popular natural attractions in Ankawa is the nearby Choman Mountain, which offers breath-taking views of the surrounding countryside and is a popular spot for hiking and camping.

Another must-visit destination in Ankawa is the Gali Ali Beg Waterfall, which is located about 30 kilometres from the neighbourhood. The waterfall cascades down a steep cliff face, creating a stunning natural spectacle that is sure to take your breath away. Visitors can swim in the pool at the base of the waterfall, relax on the rocks, or explore the surrounding hiking trails.

For those who prefer water activities, the nearby Dukan Lake is a popular destination for swimming, fishing, and boating. The lake is surrounded by lush green forests and is a popular spot for picnics and family outings. Visitors can also rent kayaks or paddleboats to explore the lake and take in the stunning mountain views.

Shopping and Dining

Ankawa is known for its bustling markets, which offer a variety of local handicrafts, souvenirs, and traditional clothing. The popular Ankawa Market is a must-visit destination for shoppers looking to experience the local culture and pick up unique souvenirs. Visitors can browse the many stalls selling everything from hand-woven carpets and traditional Kurdish clothing to pottery, spices, and jewelry.

Ankawa is also home to a wide variety of restaurants and cafes, offering local and international cuisine. From traditional Kurdish dishes like biryani and dolma to international favorites like pizza and sushi, there is something for everyone in Ankawa. Visitors can enjoy a leisurely meal in one of the many outdoor cafes, or grab a quick bite on the go at one of the many street food stalls.

Festivals and Events

Ankawa hosts a number of festivals and events throughout the year, celebrating everything from culture and music to food and sports. One of the most popular events in Ankawa is the Erbil International Festival, which is held every year in September and attracts visitors from around the world. The festival features a wide variety of events, including live music performances, cultural exhibitions, and sporting competitions.

Mayor Ramy sends his warmest regards to DLQ readers and looks forward to hosting visitors!

2012 yılının haziran ayında; Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin başkenti Erbil'in Hristiyan komşusu olan Ankava, idari bir bölge olarak sınıflandırılmıştır. Ankava, geçmişte IŞİD'in saldırılarının ardından Musul ve Ninova Ovası'ndan kaçan binlerce Hristiyan aileye ev sahipliği yapmıştır. Çok sayıda kilisenin ve bir Katolik üniversitesinin bulunduğu Ankava'ya resmi olarak idari özerklik verilmesi kararı sonucunda Keldani'lere, Ezidi'lere, Arami'lere ve diğer Hıristiyan azınlıklara bir sığınak imkânı sunulmuştur.

Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin merkezinde yer alan Ankava, Erbil kentinde yer alan; kültürel miras, doğal güzellikler ve modern olanakların eşsiz bir şekilde harmanlandığı komşu bir bölgedir. Tarihi bölgeleri, canlı pazarları ve nefes kesen dağ manzaralarıyla ünlenmiş olan Ankava, Kürt kültürüne ilişkin otantik bir deneyim yaşamak isteyen gezginler için rağbet gören bir ziyaret noktası haline gelmeye baslamıştır.

Yakın zamanda Ankava'yı ziyaret ettiğimizde, belediye başkanı olarak seçilen ve genç bir avukat olan sayın Ramy Syawish ile tanıştık. Ramy'nin bu yeni bölgenin gelişimine yönelik iddialı planları olmakla birlikte, tarihini ve güzelliğini deneyimlemesi için uluslararası toplumu Ankava'yı ziyaret etmesi için davet ediyor.

Tarih ve Kültür

Ankava, antik Asur ve Babil imparatorluklarına kadar uzanan zengin bir kültürel ve tarihi mirasa sahiptir. Komşu bölge, UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde yer alan antik Erbil Kalesi de dâhil olmak üzere birçok önemli tarihi mekâna ev sahipliği yapmaktadır. Kale, 30 metre yüksekliğindeki bir höyüğün üzerine inşa edilmiş devasa bir kaledir ve dünyanın daimî yerleşkelerinden olan en eski şehirlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Ziyaretçiler, Kale'nin surları içindeki dolambaçlı sokakları, geleneksel yerleşkeleri ve antik kalıntıları keşfedebilir, bir yandan da çevredeki şehir ve dağların nefes kesen manzarasının keyfini çıkarabilirler.

Ankava'daki bir diğer önemli tarihi bölge ise Erbil'deki en eski kilise olan ve geçmişi MS 7. yüzyıla kadar uzanan Ankava Kilisesi'dir. Kilise, Asur mimarisinde inşa edilmiş olup hem yerel hem de uluslararası ziyaretçiler için rağbet gören bir yerdir. Ankava, Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ndeki en büyük cami olan ve Müslüman hacılar için popüler bir uğrak nokta olan Erbil Ulu Camii de dahil olmak üzere birçok önemli dini mekâna da ev sahipliği yapmaktadır.

Doğal Güzellikler

Ankava, zengin kültürel mirasının yanı sıra doğal güzellikleriyle de tanınmaktadır. Komşu bölge, açık hava etkinliklerine uygun olan ve maceraperestler için çarpıcı

güzellikteki yemyeşil dağlar, nehirler ve göllerle çevrilidir. Çevredeki kırsal alanın nefes kesen manzaralarıyla taçlanmış ve popüler bir yürüyüş ve kamp rotası olan Choman Dağı da Ankava'daki en popüler doğal cazibe merkezlerinden biridir.

Ankava'da mutlaka ziyaret edilmesi gereken bir diğer nokta ise komşu bölgeye yaklaşık 30 kilometre mesafede bulunan Gali Ali Bey Şelalesi'dir. Dik bir uçurumdan aşağı akan şelalenin nefes kesen ve çarpıcı bir manzarası vardır. Ziyaretçiler şelalenin dibindeki gölette yüzebilir, kayalıklarda dinlenebilir veya çevredeki yürüyüs parkurlarını kesfedebilirler.

Civardaki Dukan Gölü; su aktivitelerini tercih edenler için yüzme, balık tutma ve tekne gezintisi aktivitelerine ev sahipliği yapan popüler bir yerdir. Yemyeşil orman-

larla çevrili göl, piknik ve aile gezintileri için oldukça rağbet gören bir ziyaret noktasıdır. Ziyaretçiler ayrıca gölü keşfetmek ve muhteşem dağ manzaralarının tadını çıkarabilmek için kano veya kürekli tekne kiralayabilirler.

Alışveriş ve Yemek

Ankava; çeşitli yerel el sanatları, hediyelik eşyalar ve geleneksel kıyafetlerin satıldığı canlı pazarlarıyla ünlenmiştir. Popüler Ankava Pazarı, yerel kültürü deneyimlemek ve benzersiz hediyelik eşyalar almak isteyen müşteriler için mutlaka ziyaret edilmesi gereken bir yerdir. Ziyaretçiler; el dokuması halılar ve Kürt kültürüne ait geleneksel kıyafetlerden çömlek, baharat ve mücevherlere kadar her türden eşyanın satıldığı birbirinden çeşitli tezgahlara atabilir.

Bununla birlikte Ankava, yerel ve uluslararası yemekleriyle ünlü birçok restoran ve kafeye de ev sahipliği yapmaktadır. Biryani ve dolma gibi geleneksel Kürt yemeklerinden pizza ve suşi gibi uluslararası tanınırlığa sahip yemeklere kadar Ankava'da her türden lezzeti tadabilirsiniz. Ziyaretçiler açık hava kafelerinde güzel bir ziyafet yaşayabilir veya sokak lezzetlerinin satıldığı seyyar tezgahlarda ayak üstü bir şeyler atıştırabilirler.

Festivaller ve Etkinlikler

göz atabilir.

Ankava, yıl boyunca kültür ve müzikten yemek ve spora kadar her türden kutlamanın mevcut olduğu bir dizi festival ve etkinliğe ev sahipliği yapmaktadır. Ankava'daki en popüler etkinliklerden biri, her yıl eylül ayında düzenlenen ve dünyanın dört bir yanından gelen ziyaretçiler için bir cazibe merkezi olan Erbil Uluslararası Festivali'dir. Festivalde canlı müzik performansları, kültürel sergiler ve spor müsabakaları da dahil olmak üzere çeşitli etkinlikler yer almaktadır.

Belediye Başkanı Ramy, DLQ okuyucularına en içten selamlarını iletiyor ve ziyaretçileri ağırlamayı dört gözle bekliyor!

"PEACE AT HOME, PEACE IN THE WORLD" IN AN AGE OF FOREIGN POLICY PARADOXES

DIŞ POLİTİKA PARADOKSLARI ÇAĞINDA "YURTTA SULH, CİHANDA SULH"

Foreign policy doctrines are sets of guiding principles that are meant to inform a state's behaviour in the international arena. However, in practice, there can be paradoxes between these doctrines and their application in international politics. Some of the most significant paradoxes include:

The paradox of realism: Realism is a foreign policy principle that prioritises power, security, and self-interest as the primary motivators of a state's conduct. Nevertheless, in actuality, states that adhere to realism frequently prioritise collaboration and interaction with other nations over their self-interest. This is evident in their establishment of alliances, trade deals, and diplomatic initiatives.

The paradox of liberalism: Liberalism is a foreign policy doctrine that emphasises cooperation, democracy, and human rights as the foundations of international relations. However, in practice, liberal states often engage in behaviours that contradict these values, such as supporting authoritarian regimes, engaging in military interventions, and pursuing economic policies that harm developing countries.

The paradox of nationalism: A foreign policy principle that highlights the significance of national identity and self-determination. Nonetheless, in actuality, states that follow nationalism frequently participate in activities that endanger the sovereignty and safety of other nations, such as territorial expansion, aggressive military stances, and the implementation of economic pressure.

The paradox of international law: International law is a foreign policy doctrine that emphasises the importance of norms and rules in guiding state behaviour. However, in practice, states often violate international law when it conflicts with their interests or when they perceive it as constraining their ability to act in their own self-interest.

These paradoxes highlight the complex and often contradictory nature of foreign policy doctrines and their application in international politics. While these doctrines can provide useful guidance for state behaviour, they are always subject to the realities of power politics and the complexities of the international system.

Mustafa Kemal Atatürk's principle of "Peace at home, Peace in the world" remained at the core of Türkiye's foreign policy for decades. The principle reflects a commitment to internal stability and security, as well as a belief in the importance of peaceful relations with neighbouring countries and other nations.

The principle is rooted in Atatürk's experiences during the First World War and the subsequent collapse of the Ottoman Empire. Atatürk believed that internal strife and conflict were the primary causes of the empire's decline, and he sought to create a new state based on the principles of democracy and peace.

Atatürk's emphasis on peace at home had been reflected in Türkiye's domestic policies, which have focused on ensuring stability, promoting economic development, and protecting individual human rights. At the same time, Türkiye has pursued a foreign policy that seeks to foster cooperation and mutual respect among countries.

In recent years, Türkiye has faced significant challenges to its commitment to peace at home, including political instability and violence in neighbouring countries. The current government had deviated from founding values in an ambition to become the dominant regional power but nowadays tries desperately to rectify broken relationships.

Atatürk's principle of "peace at home, peace in the world" serves as a reminder of the importance of stability, security, and cooperation in international affairs. In a world increasingly marked by conflict and uncertainty, Türkiye's commitment to this principle should offer a hopeful example of what can be achieved through diplomacy, mutual respect, and a commitment to peace.

In view of foreign policy paradoxes as well as looking at the recently erupted war in Ukraine and brewing tensions between the United States and China, other existing and developing conflicts around the world we are truly in desperate need for peace.

Dış politika doktrinleri, devletin uluslararası bir bölgedeki tutum ve davranışları hususunda bilgilendirme amaçlı kullanılan bir dizi yol gösterici ilkedir. Bununla birlikte, pratikte bu doktrinler ve bu doktrinlerin uluslararası politikada uygulanışı arasında birtakım paradokslar meydana gelebilir. Önem arz eden bazı paradokslar su sekildedir:

Gerçeklik paradoksu: Gerçeklik; gücü, güvenliği ve öz çıkar unsurlarını devletin işleyişindeki tetikleyici etkenler olarak ön plana çıkaran bir dış politika prensibidir. Buna rağmen; gerçeklik ilkesini benimsemiş devletler, genellikle kendi çıkarlarından ziyade diğer uluslarla iş birliği kurmaya ve etkileşime geçmeye öncelik verirler. Bu durum, devletlerin kurdukları ittikaflarda, ticari anlasmalarda ve devletlerin diplomatik girisimlerinde açıkça görülmektedir.

Liberalizm paradoksu: Liberalizm; iş birliğini, demokrasiyi ve insan haklarını uluslararası ilişkilerin yapıtaşları olarak benimseyen bir dış politika doktrinidir. Bununla birlikte, pratikte liberal devletler genellikle otoriter rejimleri desteklemek, askeri müdahalelerde bulunmak ve gelişmekte olan ülkelere zarar veren ekonomik politikalar izlemek gibi söz konusu değerlerle çelişen davranışlarda bulunurlar.

Milliyetçilik paradoksu: Ulusal kimliğin ve hür iradenin önemini ön plana çıkaran bir dış politika prensibidir. Buna rağmen, milliyetçilik ilkesini benimsemiş devletler; sıklıkla bölgesel büyüme, agresif askeri tutumlar ve ekonomik baskı uygulamaları gibi diğer devletlerin egemenliğini ve güvenliğini tehlikeye atan faaliyetlerde bulunmaktadırlar.

Uluslararası hukuk paradoksu: Uluslararası hukuk, devletin faaliyetlerinde yol gösterici olan birtakım norm ve kuralların önemini vurgulayan bir dış politika doktrinidir. Bununla birlikte, pratikte devletler genelde kendi çıkarlarıyla çakıştığı zaman veya kendi çıkarları doğrultusunda aksiyon alma kabiliyetlerinin kısıtlandığı kanısına vardıklarında uluslararası hukuku ihlal etmektedirler.

Söz konusu paradokslar, dış politika doktrinlerinin ve bunların uluslararası politikadaki uygulamalarının karmaşıklığını ve çelişkili doğalarını ön plana çıkarmaktadır. Bu doktrinler devletin alacağı aksiyonlarda faydalı bir rehberlik sağlasa da her daim kuvvet politikasının gerçeklerine ve uluslararası sistemin karmaşıklığına tabidirler.

Mustafa Kemal Atatürk'ün "Yurtta sulh, Cihanda sulh" prensibi yıllarca Türkiye'nin dış politikasının mihenk taşı olmuştur. Bu prensip, iç istikrar ve güvenliğe olan bağlılığın yanı sıra komşu ülkeler ve diğer uluslarla kurulan barışçıl iliskilerin önemine iliskin inancı da yansıtmaktadır.

Atatürk, bu ilkenin temellerini Birinci Dünya Savaşı ve ardından Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşü sırasında yaşadığı deneyimler ile atmıştır. Atatürk, iç çekişme ve çatışmaların imparatorluğun çöküşünün başlıca nedenleri olduğuna inanmış ve demokrasi ve barış ilkelerine dayalı yeni bir devlet kurmuştur.

Atatürk'ün yurtta sulh ilkesi, Türkiye'de istikrarın sağlanması, ekonomik kalkınmanın desteklenmesi ve insanların bireysel haklarının korunmasını hedefleyen iç politikalara da yansımıştır. Türkiye, tüm bunlarla birlikte ülkeler arasında iş birliği ve karşılıklı saygıyı geliştirmeyi amaçlayan bir dış politika izlemiştir.

Türkiye, son yıllarda komşu ülkelerdeki siyasi istikrarsızlık ve şiddet eylemleri de dâhil olmak üzere, yurt içinde barışın sağlanmasına ilişkin bağlılığına yönelik birtakım önemli zorluklarla karşılaşmıştır. Mevcut hükümet, bölgedeki baskın güç olma hırsıyla ülkenin kurulmasında izlenen değerlerden sapmıştır; bunlara rağmen bozulan bu ilişkileri günümüzde çaresizce düzeltmeye çalışmaktadır.

Atatürk'ün "yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesi; uluslararası ilişkilerde istikrar, güvenlik ve iş birliğinin önemini hatırlatmaktadır. Çatışmanın ve değişkenliğin giderek arttığı bir dünyada Türkiye'nin bu ilkeye bağlılığı; diplomasi, karşılıklı saygı ve barış değerleri gözetilerek nelerin başarılabileceğine dair umut verici bir örnek teskil etmelidir.

Dış politikada meydana gelen paradoksların yanı sıra yakın zamanda Ukrayna'da patlak veren savaş, ABD ile Çin arasındaki gerilim ve küresel çapta süregelen ve gelişmekte olan diğer çatışmalar göz önünde bulundurulduğunda; barışa fazlasıyla ihtiyacımız olduğu aşikardır.

EASTERN EUROPE AND THE BALKANS: LESSONS LEARNED

One of the biggest lessons learned from Eastern Europe and the Balkans, especially Western Balkans (WB), is distinguishing two significant trends directly impacting the WB political and economic environment. Trends such as perception and "stabilitocracy" kept WB outside the European Union (EU) and made it a strategic weakest point in the European continent. Likewise, it made it vulnerable to any malevolent forces.

Additionally, the Liberal International Order (LIO) has proven a fertile ground for building false perceptions and "stabilitocracy" in the region. The primary goal of LIO was to promote democracy. Nevertheless, the Western Balkans created strains rather than options for prosperities because it restrained Western Balkans from being fully integrated into the EU and NATO. These trends are deeply rooted in regional societies and disrupt the Western Balkans' decision-making process and foreign and security policy.

Perceptions Matters

The International community led by the EU and the US perceived Western Balkans as underdeveloped region that lacks democratic culture while keeping the same regional political context that inhibit prosperity and international integration. Hence, the region has continuous political instability and economic stagnation. The perception-building process has historical roots. The historical inception that European powers were only interested in the Balkan region only if their interests were endangered can be traced back to Berlin Congress in 1878. During the Congress, Otto von Bismarck's dictum established the fundamental principles of foreign policy toward the Balkans:

"Disabuse yourselves if you think the Congress has convened solely for Türkiye. San Stefano would have remained unchanged if it had not affected specific European interests." The direct and consequential outcome of the Berlin settlement included the Serbian-Bulgarian War of 1885, the Bosnian crisis of 1908, the two Balkan wars of 1912-1913, and the assassination of Archduke Francis Ferdinand in 1914 (a precondition for WWI). The critical question remains, what does this signify for the regional politicians? It imparts a lesson to Balkan politicians that any decision they make must align with European interests. Otherwise, Europeans possess the power to modify it. Europe's primary interest lies in maintaining peace, which serves as a critical prerequisite for the stability of the present era. We can comprehend the same policy if we fast forward to the '90s. The resurgence of conflict in the Balkans through the violent disintegration of Yugoslavia, right in Europe's backyard, posed a significant threat to the propagation of liberalism! Just like in 1878, European interests were once again under threat. The outcomes manifested as the Dayton Accords in 1995 to stop the Bosnia War, the Kumanovo Agreement to end the Kosovo War in 1999, and the Ohrid Framework Agreement

to address Albanian insurgency in Macedonia 2001. These agreements frost the bilateral disputes. Without solving these disputes, the region constantly looks to the past and allows corrupted politicians to grip the power, feeding off ethno-nationalistic politics.

In this context, it is critical to comprehend that perception matters. Balkan political cultures are perfectly able to interact with Western European political cultures. The critical question remains: What is the difference between corrupted Bulgarian politicians and Western Balkans corrupted politicians? Balkan democratization will be encouraged decisively if Western policymakers and analysts do not have prejudices built on false perceptions. Treating the democracy-building process in the Western Balkans as an issue separate from Europe, based on the perception of the 'war legacies' and 'traditional' violence, is illusionary. These perceptions have contributed to creating a distinct regional governance model named "stabilitocracy".

Stabilitocracy

"Stabilitocracy" is a regime with considerable shortcomings in democratic governance yet enjoys external (the EU and the US) legitimacy by offering some supposed stability. This model or system allows us to keep the same political context in the region. It grants survivability of the same regional corrupted political elites to hold on to power while the EU and the US offer silent or unintentional support. Nevertheless, this particular rule system becomes entrenched deep in the roots of the political culture in contemporary Western Balkans.

A brief history of the term "stabilitocracy" dates back to 2012 when Antoinette Primatarova and Johana Deimel tried to describe Albanian's regime's way of providing stability externally but domestically oscillating between democracy and autocracy (box ya da bold). In 2016 Canadian academic Srda Pavlovic used it to describe Montenegrin's regime that promotes undemo-

cratic practices on which the West has turned a blind eye while simultaneously preaching the virtues of democracy and the rule of law. Further, in 2017 Florian Biber and Marko Kmezic from The Balkans Europe Policy Advisory Group used this term to describe the state of democracy in the Western Balkans and highlight that the problem is not exclusively homemade. Next, Clingendale Institute from the Netherlands examines how EU officials, even US embassies, intentionally or unintentionally promote "stabilitocracy". "Stabilitocracy" benefits the West (the EU and the US) and the Balkan's political elites.

The incomplete transition from social communism to democracy of the Balkan countries is a critical factor in promoting "stabilitocracy" between regional political elites. Many countries in the Balkan region have retained the political culture inherited from pre-democratic regimes. The new democratic systems often employ the same methodologies as the old political cultures. Civil society is excluded from the policymaking process and often marginalized due to the power that can trigger changes in a political context. Hence, the power is concentrated within political parties where often political party agenda identifies as the state's interests.

Further, the Balkan political elites have learned that they will receive approval from the EU and the US if they maintain stability and demonstrate a commitment to reforms. There has not been any emphasis or requests for tangible results or delivery. In Albania, the government took short-term measures that threatened civil liberties and undermined good governance and democracy. In Macedonia (today's North Macedonia) current government continues to further jeopardize judicial independence and promote politicization in public administration. It can be concluded that they prefer to rule by law rather than enforce the rule of law. To all of these activities, the EU and the US turn a blind eye because none of these are endangering the peace; the primary goal is maintained.

Despite the EU's and US's endeavors to foster Western Balkan prosperity, it has proven incapable and counterproductive. During the era of Liberal Hegemony, the Europeans developed a sense of "conformism," which gave birth to a distinct elite, the "Brusselians. "These are bureaucrats from Brussels that are making decisions not appealing to all union's members, Further, academics Robert Eatwell and Matthew Goodwin, in their research about National Populism: The Revolt Against Liberal Democracy from 2018, examined how Brussels managed to gradually defuse the power away from the democratically elected national government and making a decision beyond the realm of democratically accountable politics. Therefore, we have witnessed Brexit and the creation of the V4 (Poland, Czech, Slovaks, and Hungarians) group. Such internal European political discourse promotes "stabilitocracy" in the Western Balkans. To illustrate, the European Commission produces regular reports on Western Balkan democratic progress, which are similar in context. There are focused on technical measures without asking for tangible results or calling out in case of abuse of power.

Three different linkages connect the EU and the US behavior to the "stabil-itocracy". First, the money. Pressure for the liberalization of markets in the

absence of a comprehensive legal framework allowed a small economic elite to realize private gains and build robust networks that influence political decision-making. Second, the power. Strong top-down conditionality stifles domestic deliberation and weakens internal accountability mechanisms, allowing ruling elites to silence domestic opponents. Finally, the glory. Progress towards EU membership and frequent interactions with high-ranking EU and member state officials serve to legitimize ruling elites.

Way forward

Today, the EU faces numerous internal challenges that can lead to implosion. It can be argued that the contemporary EU is the biggest threat to Europe with all its flaws, elitism, and disconnection from factual reality. While the EU is trying to keep the union intact, they are constantly avoiding dealing with its mess in Western Balkans. Therefore, the only way for the Western Balkan countries to break the vicious circle is to stop chasing the EU accession process. They must focus on strengthening the state from the inside. They should stop waiting for the EU or US to do something for them; they should start building their resiliency to the shambles that the global West and global East are leaving behind while reshaping the World Order.

Additionally, the false perceptions and "stabilitocracy" made us forget what actually democracy is all about. Democracy is to deliver to the citizens, not to corrupted elites.

According to James Carse, geopolitics is an infinite game. Thus, as many Western Balkan political elites are trying to sell to the public, membership in NATO and EU or any other alliance is an option, not the end goal. This is characteristic of a finite mindset. Having a finite mindset in the period the World Order is changing is a worse mistake to make in foreign policy.

THE CYPRUS PROBLEM & THE ECONOMY COMPLEX: "IT'S THE ECONOMY STUPID!"

KIBRIS SORUNU VE EKONOMİ KOMPLEKSİ: "İŞİN ASLI EKONOMİ!"

Cyprus is definitely a comparatively small country and a state tucked away in the eastern corner of the Mediterranean. In economic terms its current size and potential is even further constrained by the de facto partition resulting from the massive 1974 military operation and presence by Türkiye that continues to date with the perennial **Cyprus Problem still unresolved.** Thus, even though Cyprus has indeed a rich history and culture throughout the ages spanning more than 3,000 years of recorded history, it is infamously best known globally for its long-running history of ethnic conflict between the two biggest ethnic communities, Greek and Turkish living on the island.

Greeks (Hellenes) arrived on the Island in the aftermath of the long Trojan War at around 1,100 BC when Evagoras son of the King of Salamis a small Island kingdom in the Saronic Bay, landed on the eastern coast of Cyprus and established the namesake of his Island as an important and thriving city- kingdom, Salamis of Cyprus.

Due to various reasons and upheavals the modern city of Varosha was built south of both the ancient city of Salamis and the medieval Venetian city of Famagusta.

After the establishment of the nascent Republic of Cyprus in August 1960 and due to the vastly different aspirations of the two major communities, i.e. Greek and Turkish Cypriots over their common homeland, union of the Island with Greece or partition of the Island between Greece and Türkiye, clashes of various degrees of intensity and scale ensued.

By virtue of these, the Turkish Cypriots withdrew to fortified positions and in the case of old Famagusta, most of them into the old Venetian City just adjacent to the modern city of Varosha with its lengthy beach. The unique combination of the Republic of Cyprus' largest and deepest port in the Eastern Mediterranean that of Famagusta as well as the outside walls where Varosha lied with a thriving agricultural sector and a prosperous new tourism industry, created a long-running economic boom for the area up to the 1974 conflagration without parallel. Contrasting this area to the rest of Cyprus at the time was like dealing simultaneously with two contrasting universes, i.e Varosha and the rest of Cyprus.

The ensuing economic and social shock of the loss of Varosha and its veritable entombment since 1974 to this date almost fifty years after the Turkish military intervention and occupation, imposed new development plans for the rest of Cyprus by the Republic of Cyprus administered by the Greek Cypriots.

New dormant areas of the Island's southern part still governed by the Greek Cypriots under the mantle of the Republic of Cyprus, were boosted thus having reached today enviable levels of development across old and new sectors of a

Kıbrıs kesinlikle Akdeniz'in doğu köşesinde yer alan nispeten küçük bir ülke ve devlettir. Ekonomik açıdan mevcut büyüklüğü ve potansiyeli, 1974'teki büyük askeri harekât ve Türkiye'nin varlığından kaynaklanan fiili bölünme nedeniyle daha da kısıtlanmıştır. Bu sebeple onlarca yıldır Kıbrıs sorunu hala çözümsüzdür. Dolayısıyla Kıbrıs, 3.000 yılı aşkın tarihi boyunca zengin bir tarihe ve kültüre sahip olsa da adada yaşayan en büyük iki etnik topluluk olan Rumlar ve Türkler arasında uzun süredir devam eden etnik catısmalar ile de dünya capında tanınmaktadır.

Yunanlılar (Helenler) uzun süren Truva Savaşı'nın ardından, MÖ 1.100 civarında, Saronik Körfezi'nde küçük bir ada krallığı olan Salamis Kralı'nın oğlu Evagoras'ın Kıbrıs'ın doğu kıyısına ayak basması ve adaya adını veren önemli ve gelişen bir şehir-krallık olan Kıbrıs Salamis'i kurmasıyla bu toprak parçasına ayak basmışlardır.

Çeşitli nedenler ve yaşanan karışıklıklar nedeniyle modern Maraş kenti, hem Salamis antik kentinin hem de ortaçağ Venedik kenti Mağusa'nın güneyinde inşa edilmistir.

1960 yılının ağustos ayında Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra, iki büyük toplumun; yani Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türklerin ortak vatanları, Ada'nın Yunanistan'la birleşmesi veya Ada'nın Yunanistan ve Türkiye arasında bölünmesi konusundaki birbirinden farklı isteklerinden dolayı, çeşitli boyutlarda çatışmalar ortaya çıkmıstır.

Tüm bunların sonucunda ise Kıbrıslı Türkler müstahkem mevkilere ve eski Mağusa örneğinde olduğu gibi, çoğu uzun kumsalıyla modern Maraş şehrinin hemen bitişiğindeki eski Venedik Şehri'ne çekilmişlerdir. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Doğu Akdeniz'deki en büyük ve en derin limanı olan Gazimağusa'nın yanı sıra Maraş'ın bulunduğu dış surların gelişen bir tarım sektörü ve müreffeh yeni bir turizm endüstrisi ile birleşimi, 1974'teki çatışmaya kadar bölge için benzeri olmayan uzun soluklu bir ekonomik patlamaya sebep olmuştur. O dönemde bu bölgeyi Kıbrıs'ın geri kalanıyla karşılaştırmak, Maraş ve Kıbrıs'ın geri kalanı gibi iki zıt evrenle aynı anda uğraşmak gibiydi.

Maraş'ın kaybının yarattığı ekonomik ve sosyal şok ve Türkiye'nin askeri müdahalesi ve işgalinden neredeyse elli yıl sonra 1974'ten bu yana gerçek anlamda bir mezara dönüşmesi sonucunda, Kıbrıslı Rumlar tarafından yönetilen Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Kıbrıs'ın geri kalanı için yeni kalkınma planları dayatılmıştır.

Günümüzde de Kıbrıs Cumhuriyeti çatısı altında Kıbrıslı Rumlar tarafından yönetilen adanın güney kesiminde bulunan atıl durumdaki yeni bölgeler kalkındırılarak turizm, bankacılık, yabancı yatırımlar, fon yönetimi, gayrimenkul gibi hızla değişen ekonomi bünyesindeki eski ve yeni sektörlerde oldukça imrenilecek kalkınma seviyelerine ulaşılmıştır. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 2004 yılında gelişmekte olan Avrupa Birliği'ne ve daha sonra Euro Bölgesi'ne tam üye olarak katılması, ekonomisini ve toplumunu büyüme ve risk yönetimi gibi önemli endekslerde yeni bir platoya yerleştirmiş ve böylece yabancı yatırımlar için cazibesini artırmıştır.

1974'teki olaylardan bu yana geçen nesiller ve toplumu mülteciler ve mülteci olmayanlar olarak ikiye bölen büyük bir sosyal/ekonomik şok, Kıbrıslı Rumlar arasında herkesi giderek daha fazla etkileyen patlayıcı bir karmaşaya sebep olmuştur.

Literatürde bugüne kadar hiç dikkat çekmemiş olan unsur ise, uzun süredir devam eden siyasi sorunun, yani günümüzde Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki neredeyse tüm önemli faaliyetleri etkileyen ve 1974'ten bu yana sadece Ada'nın güney kesimiyle sınırlı olan meşhur "Kıbrıs sorununun" sebep olduğu yeni "endüstridir".

Uzun süreli ve hiç bitmeyecekmiş gibi görünen varlığı nedeniyle, Kıbrıs Sorunu kaçınılmaz olarak kendi başına bir endüstri haline gelmiştir ve binlerce insan bu endüstri ile yolunu bulmaktadır ve "Sorun" üzerinden hayatlarını geçindirmektedir.

"Sorun" teşkil eden unsurun, hükûmetin hem yürütme hem de yasama organlarında faaliyet gösteren ve kendilerini "siyasetçi" olarak tanımlayan kişilerin elinde olduğu gerçeğini de sindirmek gerek. Yani, her ikisi de yasalar üretiyor ve uygun gördükleri şekilde bu yasalar çerçevesinde faaliyet gösteriyorlar. Dolayısıyla, KC'deki siyasi partilerin, siyasi olgunluğa erişmiş ülkelerdeki diğer siyasi partiler için önemli ihlaller olarak görülebilecek konularda kendilerini denetlemelerine, kontrol altında tutmalarına ya da cezalandırmalarına gerek duyulmamıştır. Dolayısıyla, olgun bir siyasi/hükûmet gözlemcisinin dikkatli ve katı bakışları karşısında aynı işleyiş tarzı, kontrolden çıkmış sözde kurumsal "yolsuzluğun" tüm temel bileşenlerine sahip olacaktır!

Uzun süredir devam eden bu sorun, Kıbrıs'ta tüm Kıbrıslıları etkileyen bir yaşam biçimi haline gelmiştir ve her büyük toplumun, sorunlara ilişkin çözümlerin aciliyet derecelerinin neden azaldığına dair kendince bir cevabı vardır.

Kıbrıs sorunundan ağır derecede etkilenen ve 1974 Türk askeri harekâtından sonra bu etkilerin daha da belirginleştiği nesiller, bölünmüşlükten başka bir gerçekliğe şahit olamadan gelip geçmişlerdir.

"Politikacı" olmanın, her iki tarafta da gelir/verimlilik endeksinde üst sıralarda yer alan pek çok Kıbrıslı için gözde bir kariyer yolu haline gelmesi şaşırtıcı değildir. Bunun yanı sıra, Kıbrıs'ta yasalar çok değişken bir kavramdır. Bunların doğrudan uygulanması da düzenli bir uygulamadan ziyade bir teoridir. Her iki toplumda da bilinen ve bilinmeyen "politikacılar", hiçbir "yetkili" onları denetleyemeden neredeyse bir gecede olağanüstü servetler elde etmişlerdir. Adada yasaların uygulanması, pratikte mümkün olsa bile alışılmadık derecede yavaş bir süreçtir.

Kıbrıs'ta bugüne kadar uluslararası alanda tanınan tek devlet olan Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Anayasası'nın ruhu ve lafzı, Cumhurbaşkanı'na öyle aşırı ayrıcalıklar tanımaktadır ki Cumhurbaşkanı

fast-changing economy, i.e tourism, banking, foreign investments, funds management, real estate being prevalent. The 2004 accession of the Republic of Cyprus as a full member of the burgeoning European Union and later, of its Eurozone, have indeed placed its economy and society on a new plateau in the important indices of growth and risk management and thus, its enhanced attraction of foreign investments.

The passing of generations since the 1974 events coupled with a massive social/economic shock that divided society into separate groups of refugees and not, created an explosive cocktail among Greek Cypriots that has been increasingly affecting all.

What has not received any attention to date in the literature, is the new "industry" that has been created by the long-running political problem, i.e. the notorious "Cyprus Problem" that has affected all activity in almost all important activities in the Republic of Cyprus nowadays constrained since 1974 only to the southern part of the Island.

Due to its lengthy and seemingly never-ending presence, the Cyprus Problem has inevitably become an industry unto itself with thousands of people engaged in it and living off the "Problem".

Add to that the fact that the "Problem" is in the hands of self-proclaimed "politicians" who operate both in the executive as well as in the legislative branches of government. This means they both, make laws and operate within them as they see fit. Thus, political parties in the RoC basically, never need to monitor, contain or punish themselves for what would seem to others in politically-mature countries, as substantive transgressions. Thus, the same modus operandi to the careful strict gaze of a mature political/governmental observer would have all the essential

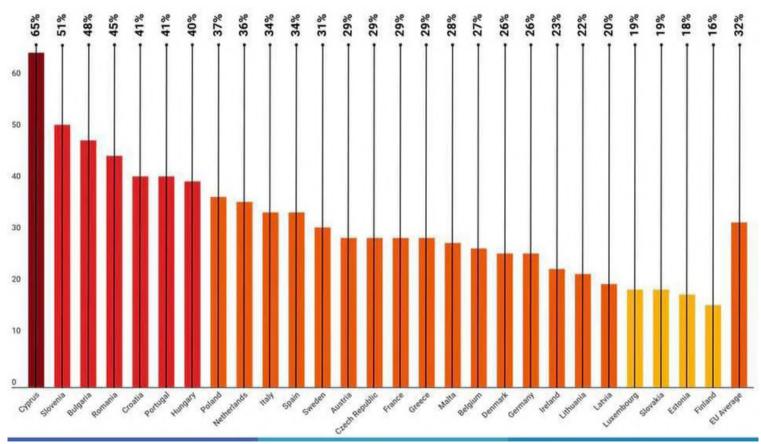
ingredients of pseudo-institutional "corruption" beyond control!

The long running Problem has become notoriously, a way of life in Cyprus affecting all Cypriots with each major community having its own narrative on why the urgency of a resolution has subsided.

Generations affected by the grave impact of the Cyprus Problem and markedly so after the 1974 Turkish military operation have come and gone with great numbers knowing no other reality but that of division.

It is not surprising that being a "politician" has become a favourite career track for many Cypriots on both sides ranking high on the income/productivity index. Aside from that, laws in Cyprus are a very malleable concept. Their outright application is also a theory rather than regular practice. Known and unknown "politicians" in both communities have created large fortunes almost overnight without any "authorities" pursuing them. Application of laws on the Island is an unusual slow process even if it actually happens.

The very spirit and letter of the Constitution of the Republic of Cyprus the only internationally-recognized state in Cyprus to date, result in such extreme privileges bestowed upon the President that he appears and is in practice actually, almost the absolute "monarch" with a permanent net of impunity along with it. The extensive bureaucracies engaged in both communities in administering order and daily tasks of government are an inalienable part of the labyrinth-like Cyprus Problem. Their monthly incomes and also status depend on the continuation of the Cyprus Problem even if its resolution would reunite the Island with all its attached benefits in the years to come.

neredeyse mutlak bir "hükümdar" gibi görünmektedir ve uygulamada da bu ayrıcalıklarla birlikte sürekli bir dokunulmazlık ağına sahiptir. Her iki toplumda da düzenin sağlanması ve hükümetin günlük işlerinin yürütülmesinde görev alan kapsamlı bürokrasiler, labirenti andıran Kıbrıs sorununun ayrılmaz bir parçasıdır. Aylık gelirleri ve statüleri, çözümü Adayı gelecek yıllarda tüm faydalarıyla birlikte yeniden birleştirecek olsa bile Kıbrıs sorununun devam etmesine bağlıdır.

Yukarıdakilere, vatandaşların/bürokratların haklarının vs. herhangi bir büyük değişiklik olmaması nedeniyle bunları sunan aracılar olan siyasi partiler vs. tarafından desteklendiği gerçeğini de unutmamak gerek. Bahsi geçen zümreye dahil olma kriterleri, üretkenlik ve başarılan görevlerin işaretlenmesi kriterleriyle dolu bir ortamda olduğu gibi kesinlikle meritokratik değildir.

Adil olmak ve günümüzün bölünmüş Kıbrıs'ının yukarıda bahsi geçen analizinde dengeyi korumak adına, kısır döngünün bir şekilde kırılması ve karmaşık Kıbrıs sorununun gerçek bir çözüme kavuşturulması için derin teşviklere dayalı gerçek bir itici güç meydana gelmesi gerekmektedir.

Yukarıdaki kargaşaya, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin uluslararası kabul görmüş Münhasır Ekonomik Bölgesi'ndeki (MEB) önemli doğal gaz rezervlerinin de eklenmesi, Kıbrıs'a ve halkına uzun yıllar sürecek gerçek bir servet beklentisi getirmiştir. AB'nin geri kalanına yetişmek için Kıbrıs Türk toplumunun özel ihtiyaçları konusunda bir çözüm yoluyla bir düzenleme yapılabilir ve böylece gerekli tüm yatırımların, çalışmaların vb. hızlandırılması için doğal gaz gelirinden daha fazla pay alması sağlanabilir. Bu da Kıbrıs Türk ekonomisinde ihtiyaç duyulan yatırımları önemli ölçüde hızlandıracak ve Kıbrıs Rum ekonomisi ile esitlik hedefine ulasılmasını sağlayacaktır.

Yakın zamanda gerçekleşen Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde adaylar ve siyasi partiler, Kıbrıslıların rasyonel bir uzlaşmanın faydalarını anlamalarını sağlayacak uygulanabilir ve adil bir çözüm için doğal bir gayret göstermeden oy topladıkları için, seçmenlerin özgür iradesinin gereken ilgiyi görmesine ve etkisini hissettirmesine izin verilmesi konusunda şüpheci ve karamsar olunmaktadır.

Sonuç olarak, Kıbrıs'taki çözüm matrisi; (a) BM ve AB gibi aktif ve iyi niyetli barış güçlerinin varlığı aracılığıyla güvenliğin sağlanması, (b) çözümün ve büyük çaplı yeniden inşa çabaları ile ekonominin canlandırılması, (c) yeni bir kurumsal mimari yoluyla, çözüm sonrası Kıbrıs'ın siyasi ekonomisi üzerinde gerekli tüm kontrol ve dengelerin bulunduğu temsili bir federal demokraside mevcut siyasi yapının sıkı kontrolünün gevşetilmesi, böylece geçmişte yapılan eski hataların, yani her iki tarafta varlığını gösteren veya yabancı politikalardan entegre edilen fanatik milliyetçiliğin, uzun süredir acı çeken ada devletini ve tüm halkını yeniden raydan çıkarmaması unsurlarından oluşmaktadır.

Sonuc

"İt's the economy stupid" (işin aslı ekonomi) ifadesi 1992 Amerikan başkanlık seçimleri sırasında Başkan Clinton'ın seçilme arayışı sırasında ortaya çıkmış ve Clinton'ın görevdeki George H.W Bush'a karşı yarıştığı sırada kampanya stratejisti James Carville tarafından kullanılmıştır.

Her ne kadar bu akılda kalıcı terim aslında sadece kampanya çalışanlarının kendi aralarında kullanması için tasarlanmış olsa da, içerik olarak o kadar spesifik ve doğru hale geldi ki, ikinci cümlesi Clinton seçim kampanyası için anında fiili bir slogan haline gelmiştir. Sloganın güzelliği ve etkili oluşu, seçmen kitlelerine eldeki gerçek meselelerin özünü sunma konusunda son derece etkili bir yöntem olmasıydı.

Daha önce de belirtildiği üzere, altmış yıldan uzun bir süredir devam eden ve artık kök salmış olan Kıbrıs sorunu, ilgili tarafların politikacılarının zihninde, ilgili tüm ülkelerde gelip giden politikacılar, bürokratlar ve halktan oluşan başlı başına bir endüstri haline gelmiştir.

Bu "endüstri", ilgili politikacılara kendilerini göstermeleri için bir yol sunmaktadır. Bugüne kadar onlarca yıldır gündeme gelen çok sayıda ve kafa karıştırıcı anlaşmazlıklarla uğraşan her ülkede büyük bürokrasilerin meydana gelmesine sebep olmuş ve bu bürokrasileri ayakta tutmuştur. Her iki toplumdan da nesiller donmuş ihtilafin içine doğmuş ve daimi "Kıbrıs sorunu" onların içinde yaşadıkları ve işlevlerini yerine getirdikleri bütün bir evren haline gelmiştir. Çoğu insan, istihdamlarından yaşam tarzlarına kadar birçok farklı şekilde 60 yaş sorunundan doğrudan veya dolaylı olarak etkilenmektedir.

Daha da detaylandıracak olursak, uzun yıllardır geçimlerini sağlamak için Kıbrıs sorunu ile çeşitli derecelerde ilgilenen binlerce kamu görevlisini, hükümetteki siyasetçileri, parlamentoyu, siyasi parti kadrolarını ve diğer birçok Kıbrıslı Rum'u ele almak gerekir.

Dolayısıyla, kasıtlı olarak hiç bahsedilmeyen husus; bitmek bilmeyen anlaşmazlığın ekonomik yönleridir ve bu da yine kasıtlı olarak ve neredeyse tek başına yalnızca mükemmel bir siyasi mesele olarak tasvir edilmektedir. Ne yazık ki öyle değil!

Bitmek bilmeyen Kıbrıs sorunu "endüstrisinden" yararlananların listesi ne yazık ki sayfalardan dolup taşmaktadır. Burada özellikle Kıbrıs Cumhuriyeti tarafından kontrol edilen ve yönetilen bölgelere atıfta bulunulmaktadır.

Kıbrıs sorununun zirvesinde, ağır siyasi ve ekonomik meselelerde, yani hangi büyük harcamaların ve yatırımların yapılacağı konusunda, çoğunlukla kendi menfaatleri nedeniyle belirleyici bir etkiye sahip olan bazı siyasi liderler, parti başkanları vs. yer almaktadır. Gerçekler ve olaylarla güçlü bir şekilde desteklenen örnekler çoktur.

Add to the above the fact that citizens'/bureaucrats' rights etc. are supported by the political parties etc.who are the agents that offer them due to lack of any major changes. The criteria of becoming engaged in the above are definitely not meritocratic as the case would be in an environment imbued with criteria of productivity and marked tasks achieved.

In all fairness and maintaining balance in the above analysis of present day divided Cyprus the above vicious cycle needs to be broken somehow creating a real impetus based on profound incentives in order to achieve a veritable resolution of the ever complex Cyprus Problem.

The addition to the above mayhem of considerable reserves of natural gas in the internationally accepted Exclusive Economic Zone (EEZ) of the Republic of Cyprus has brought upon Cyprus and its People the real prospect of a long-running bonanza for many, many years. In catching up with the rest of the EU an arrangement through a solution can be established on the special needs of the Turkish Cypriot community for it to have an enhanced absorption of the natural gas income in order to speed up all needed investments, works etc. This will significantly accelerate the needed investments in the Turkish Cypriot economy that will allow it to aim for parity with the Greek Cypriot Economy.

Having witnessed the recent

Presidential Elections in the Republic of Cyprus with candidates and political parties collecting votes without the natural vigour for a workable and fair solution that would allow Cypriots to understand the merits of a rational compromise, one remains sceptical and pessimistic over the voters' free will allowed to take its due weight and make its impact felt.

At the end, the matrix of a solution in Cyprus consists of, (a) Security via the arbiter of the presence of active and bona fide peacekeepers, i.e UN & EU (b) the economy boosted by the solution and massive reconstruction effort, (c) through a new institutional architecture, a loosening of the tight grip of the existing political structure in a representative federal democracy with all the requisite checks and balances over the political economy of a post-solution Cyprus so that the old sins of the past, i.e. extreme nationalism on either side or imported cannot derail again the long-tormented Island state and all of its people.

Conclusion

The phrase, "It's the economy stupid" originated amidst the 1992 American Presidential Election with President Clinton seeking election victory and was coined by his campaign strategist James Carville when Clinton was running against the incumbent George H.W Bush.

Although, the catchy term was really intended to be used by the campaign staff among themselves only, it became so specific and accurate in substance that its second phrase became instantly a de facto slogan for the Clinton Election campaign. Its beauty and effectivenes was its accutely effective mode of delivering to the electorate audiences the substance of the real issues at hand.

As aforementioned the long-running and well-rooted by now Cyprus Problem, in the minds of politicians of the sides involved after sixty long years has truly become an industry unto itself consisting of politicians, bureucrats and the public that come and go in all countries involved. This "industry" delivers a way to be upstaged to politicians involved. It has created and sustains to this day large bureucracies in each country engaged in the many and perplexing disputes that come to the fore for many decades to date. Generations have been born from both communities into the frozen conflict and the perennial "Cyprus Problem" has become their complete universe within which they live and function. Most people are directly or indirectly affected by the 60-year old Problem in many different ways from their employment to their very lifestyles.

To drive this point further, consider the thousands of public servants, politicians in government, Parliament, political party cadres and many other Greek Cypriots who are to varying degrees engaged with the Cyprus Problem for their livelihood for many years.

Thus, what is purposely never mentioned are the economic aspects of the never-ending dispute which is also purposely and almost singularly portrayed as only a political issue par excellence. It is sadly not so!

The list of the beneficiary agents of the eternal Cyprus Problem "Industry" is unfortunately very long indeed. Particular reference is here made to the areas controlled and governed by the Republic of Cyprus.

At the Cyprus Problem pinnacle lie certain political leaders, party chiefs etc whose own effective influence is frequently of a determining impact on weighty political abd economic issues, i.e. what sizeable expenses and investments are indeed made and frequently, because of mainly self-serving, vested interests. Examples strongly supported by facts and events, abound.

The hugely expensive adventure in the 90s of Greek Cypriot politicians who rushed to order and cheerfully paid for the supply from Russia, batteries of the S-300 missiles allegedly to beef up air defenses against Türkiye's military aggression but was finally lightheartedly cancelled, remains indeed a case study in support of the argument. Simply put, the Cyprus Problem "politicians" in an extremely peculiar frenzy proceeded with their authorization to buy the above missiles exceeding a billion Euros in cost without ever bothering for a minute to ponder the feasibility of actually and

Kıbrıslı Rum politikacıların 90'lı yıllarda Türkiye'nin askerî saldırganlığına karşı hava savunmasını güçlendirmek amacıyla Rusya'dan S-300 füzelerinin bataryalarını aceleyle ithal etmeye çalışmaları ve parasını seve seve ödemeleri, ancak sonunda gönülsüzce bu siparişlerin iptal edilmesi, günümüzde de bu argümanı destekleyen bir örnektir. Basitçe ifade etmek gerekirse, Kıbrıs sorunu "politikacıları" son derece tuhaf bir çılgınlık içinde, bu süper silahı gerçekten ve gerçekçi bir şekilde Kıbrıs'a getirmenin ve fiilen kullanmanın fizibilitesini bir dakika bile düşünme zahmetine katlanmadan, maliyeti bir milyar euroyu aşan yukarıdaki füzeleri satın alma yetkisiyle ilerlemislerdir.

Siyasi "liderler" için hala cevaplanmamış sorularla dolu bu destanın iç karartıcı sonucunda füzeler nihayetinde Yunanistan'a bağıslanmıştır...

Yerel politikacılar bir gecede mutabık kalınan yollarla olağanüstü servetlerin üzerine konmuşlardır ancak bu destanın tamamını araştırmak için hiçbir soruşturma başlatılmadı.

"Politikacılar" tarafından gerçekleştirilen benzer soygunların listesi utanç verici derecede uzundur. Son birkaç yıldır siyasi yolsuzlukları ortaya çıkarmaya ve bunlarla mücadele etmeye odaklanan AB ve diğer uluslararası kuruluşlar, kısa bir süre önce Kıbrıs Cumhuriyeti hükûmeti tarafından sunulan ve pasaportlarını (aslında AB pasaportlarını!) çok büyük "ücretler" karşılığında dünyanın en çok aranan bazı kişilerine satan "altın pasaportlar" planına ilişkin geniş kapsamlı soruşturmalar başlatmıştır!

Eş zamanlı olarak, kısa bir süre önce emekli olan Kıbrıs Cumhurbaşkanı'nın ailesiyle birlikte Suudi Arabistan Krallığı'na ait bir özel jetle Seyşel Adalan'na, belli ki uluslararası bankacılık sistemi tarafından tespit edilmesini önlemek için milyonlarca euro ile doldurulmuş birkaç büyük çanta ile lüks seyahatler yaptığı belgelenmiştir!

Varlık sebepleri, sözüm ona, bitmek bilmeyen Kıbrıs sorununa halklarının yararına bir çözüm bulmak olan siyasetçilerin bu tür davranışlarının kapsamını ve derinliğini kavramak gerçekten şok edici.

Yukarıda bahsedilen hususlara, mart 2013'te Kıbrıs Cumhuriyeti'nde bankacılık sektörünün neredeyse tamamen çöktüğü bir dönemde siyasetçilerin yara almadan kurtulduğu aşağıdaki çirkin olay da eklendiğinde, trajik bir hikâye daha vuku bulmaktadır.

AB'nin onayladığı "tasarruf kesintisinden" sadece dakikalar önce, Başkanlarının bir gecede neleri kabul ettiklerine dair hiçbir fikri olmayan Kıbrıs'taki talihsiz vatandaşların banka hesaplarının yağmalanmasından önce, Başkan'dan aşağı siyasi liderler, yerel bankaların saçmalıklarını finanse etmek amacıyla hayatları boyunca biriktirdikleri tasarrufların yok olduğunu görmeden saatler önce, tuhaf bir şekilde çok büyük mevduatlarını bankacılık sisteminden çıkarmayı başarmışlardır.

Esasında bankaların müşterilerinin mevduatlarını akılalmaz bir şekilde yönetmeleri ve bunun sonucunda ortaya çıkan büyük zararlar basitçe müşterilerine, yani Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yerel vatandaşlarına yansıtılmıştır!

Bu "politikacılar" uzun süredir devam eden Kıbrıs sorununa bulunacak bir çözümden ne kadar kolay ya da hızlı ve ne ölçüde etkileneceklerdir? Oldukça büyük ölçüde! Birçoğunun özgeçmişleri gerçekten de çok zayıf ve görünen o ki sınırlı

bir beceri havuzları var. Böylesine geniş kapsamlı bir olaydan sonra her şey büyük ölçüde değişecek ve radara yakalanmadan geçen ve esasen geçim kaynağı olan pek çok faaliyet, bunlara bağlı kazançlı avantajlar ve göz doldurma amaçlı eylemlerle birlikte sona erecektir.

İvedi bir çözüm, onların affedilmez derecede lüks ve ayrıcalıklı yasam tarzlarını kaçınılmaz olarak sona erdirecektir.

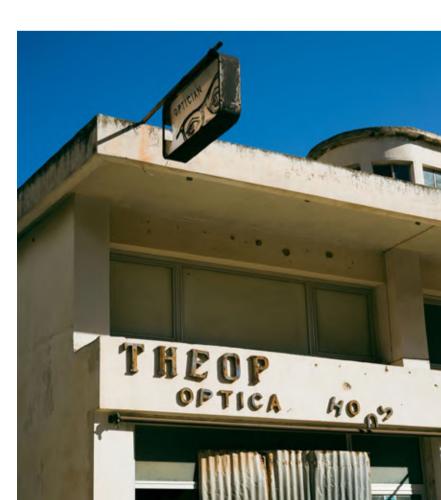
Dolayısıyla, sorunun çözümüne karşı, çözüm sonrası yeni kurulan bir devlette her şey değişeceği için kayda değer bir endişe yaratan yerleşik bir kabulleniş ve olumsuz bir tepki vardır. Kayırmacılık sona erecektir. Tüm ayrıcalıklar ve dokunulmazlıklar bir anda duracaktır.

Bu, hiçbir zaman ön plana çıkarılmayan ve yanlış olan önemli bir konudur. Neredeyse yarım asır sonra hala bölünmüş durumda olan talihsiz Kıbrıs'ta siyasi yolsuzluk seviyeleri gerçekten de büyük ölçekli olup, ölçülebilir ve belgelenmiş bir halde kayda geçmiştir.

Aklı başında olan bir gözlemci, "Uluslararası Şeffaflık Örgütü" tarafından Kıbrıs ("Kıbrıs Cumhuriyeti") hakkında sağlanan yolsuzluk ve yolsuzluğun çok çeşitli biçimleri hakkındaki veri ve endekslere göz atabilir. Maalesef ki Kıbrıs siyasi yolsuzluk seviyelerinde en üst sıralarda yer almaktadır ve bunun göbek bağı, hiç şüphesiz, yerel siyasi taraflaşmalar ve çıkarlarla örtülü bir iblis olan Kıbrıs sorunu ve azmettiriciler için nispeten kalıcılık kazanmış bir muafiyet örtüsüdür.

Dolayısıyla, sorumluluktan kaçan, ruhları ve ahlakı zedeleyen ve en azından kendisine ve vatandaşlarına, yani herkese saygı duyan normal bir devlet olma umutlarını köretlen, yolsuzluğa bulaşmış kurumlarımız, aktörlerimiz ve uygulamalarımız vardır! Hem Kıbrıslı Rumlar hem de Kıbrıslı Türkler.

"Sonuç olarak Kıbrıs sorunu ekonomisidir aptalca olan!"

realistically bringing this super weapon to Cyprus and putting it to actual use.

Remembering the depressing conclusion of this saga still infested with questions for the political "leaders" that remain unanswered, the missiles were ultimately donated to Greece.

Local politicians became extremely wealthy overnight in ways documented but no investigation was ever commissioned to probe all in this saga.

The list of similar heists by "politicians" is shamefully lengthy. The EU and other international organizations focused during the last few years on ex-

posing and battling political corruption, recently launched far reaching investigations of the "Golden passports" scheme offered by the Republic of Cyprus government that literally sold its passports (essentially EU passports!) to some of the world's most wanted in exchange for very large "fees!"

Simultaneously, the recently retired President of Cyprus was documented of taking lavish trips with his family on a Saudi Arabian Kingdom private jet to the Seychelles loaded with several large bags stuffed with millions of Euros obviously to avoid detection of them through the international banking system!

It is indeed shocking to fathom the extent and depth of such behavior by politicians whose raison d'etre is, supposedly, to reach a solution in the never-ending Cyprus Problem for the benefit of their peoples.

Adding also to the aforementioned the following outrageous incident whereby in March 2013 amidst the near total collapse of the banking sector in the Republic of Cyprus politicians escaped unscathed, is another telling tragic story.

Political leaders from the President down just minutes before the EU-sanctioned "savings' haircut" but in reality, the looting of hapless citizens' bank accounts in Cyprus who had no clue what their President had agreed to overnight, managed to get their peculiarly very large deposits out of the banking system literally, hours before they saw their lifetimes' savings disappear in order to finance the local banks' chennaniganisms.

Essentially, the banks' disastrous management of their clients' deposits and the resulting huge losses was simply passed on to their clients, i e the local citizens of the Republic if Cyprus!!!

How easily or swiftly and to what extent would these "politicians" be affected by a solution to the long-running Cyprus Problem? To a great extent indeed! Most of them have indeed very poor CVs indicating limited aptitude. All would change substantially after such a widely-ranging event and many actions below the

radar that are essentially, their very livelihood, would cease along with lucrative perks and frills attached to them.

> An imminent solution would bring their inexcusably lavish and privileged lifestyles to an end inevitably.

> > Thus, there is indeed a built-in kneejerk and negative reaction to a solution of the Problem that creates considerable worrying since everything in a newly-founded post solution state would change. Cronyism would cease. All perks and impunity would come to a screeching halt.

This is a major issue that is never brought to the fore and wrongly so. Levels of political corruption are indeed sizeable, measurable and documented in hapless Cyprus that remains divided after almost half a

century.

An astute observer can simply look at the data and indices provided by "Transparency International" on Cyprus ("Republic of Cyprus") on corruption and its multitude of forms it operates

in. Shamefully, Cyprus ranks high on levels of political corruption and the main birthplace and sustenance of this is, without any doubt, the monster-like Cyprus Problem draped with local political colors and expediencies coupled with an almost permanent veil of impunity for the instigators.

Thus, we have our own obvious corruption-infested institutions, actors and prac-

BILKENT INTERNATIONAL 2023 FESTIVAL COMMENCES

BİLKENT ULUSLARARASI 2023 FESTİVALİ BAŞLADI

Foreign students studying at Ankara Bilkent University organized the Bilkent International 2023 Festival.

The festival was attended by students from Albania, Kosovo, Iran, Kazakhstan, Indonesia, Azerbaijan, Palestine, Bahrain, and Türkiye.

Ankara Bilkent Üniversitesi'nde öğrenim gören yabancı uyruklu öğrenciler, Bilkent Uluslararası 2023 Festivali düzenledi.

Festivale; Arnavutluk, Kosova, İran, Kazakistan, Endonezya, Azerbaycan, Filistin, Bahreyn ve Türk öğrenciler katıldı.

TRADITIONAL SPRING RECEPTION HELD AT THE GERMAN EMBASSY IN ANKARA

ANKARA'DA, ALMANYA BÜYÜKELÇİLİĞİ GELENEKSEL BAHAR RESEPSİYONU DÜZENLENDİ

The traditional "Spring Reception" took place in the garden of the German Embassy in Ankara, hosted by Dr. Philipp Schmidt, Press Secretary of the Embassy of the Federal Republic of Germany.

In his opening speech, Secretary Schmidt stated that this reception served as a farewell event for him, as he announced the appointment of Björn Meusel as the new Press Counselor of the German Embassy.

Almanya Federal Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği Basın Müsteşarı Dr. Philipp Schmidt'in ev sahipliğinde geleneksel "bahar resepsiyonu" Almanya Büyükelçiliği bahçesinde düzenlendi.

Açılış konuşmasını yapan Müsteşar Schmidt, bunun kendisi için bir veda resepsiyonu olduğunu belirterek yerine Almanya Büyükelçiliği yeni Basın Müşaviri Björn Meusel'in atandığını söyledi.

DEFENSE INDUSTRY COOPERATION BETWEEN TÜRKİYE AND UGANDA

SAVUNMA SANAYİİNDE TÜRKİYE - UGANDA İŞ BİRLİĞİ

Akya Endüstri Savunma Sanayi AŞ Yönetim Kurulu Başkanı Hakan Akidil'in ev sahipliğinde, Türkiye-Uganda savunma sanayii iş birliği görüşmeleri Ankara'da yapıldı.

Görüşmelere, Uganda Büyükelçisi Nusura Tiperu, Büyükelçi Asistanı Yusuf Mubarak ile davetliler katıldı.

Yapılan görüşmelerde toplantının amacının, Uganda ile Türkiye arasındaki ikili ilişkileri geliştirmek ve savunma sanayiindeki girişim ve iş hacmini artırmak olduğu belirtildi.

Ankara played host to a significant meeting on defense industry collaboration between Türkiye and Uganda, chaired by Hakan Akidil, the Chairman of Akya Industrial Defense Industry Inc.

Distinguished guests in attendance included Nusura Tiperu, the Ambassador of Uganda, Yusuf Mubarak, the Ambassador's Assistant, and other esteemed invitees.

The purpose of the talks, as outlined during the discussions, aimed at strengthening the bilateral relations between Uganda and Türkiye while fostering growth in entrepreneurial initiatives and expanding the business volume within the defense industry.

232ND ANNIVERSARY OF THE ADOPTION OF THE CONSTITUTION OF MAY 3, 1791 CELEBRATED IN ANKARA

3 MAYIS 1791 ANAYASASI'NIN KABULÜNÜN 232. YIL DÖNÜMÜ ANKARA'DA KUTLANDI

Hosted by the ambassadors of Poland and Lithuania, a reception was held in Ankara to commemorate the 232nd anniversary of the adoption of the Constitution of May 3, 1791.

The reception was attended by Ambassador Maciej Lang of Poland, Ambassador Ricardas Degutis of Lithuania, Deputy Minister of Foreign Affairs and Ambassador Mehmet Kemal Bozay, who also serves as the European Union (EU) Presidency Ambassador, Ambassador Vasyl Bodnar of Ukraine, as well as numerous ambassadors, foreign mission representatives, and distinguished guests."

Polonya ve Litvanya'nın Ankara Büyükelçilerinin ev sahipliğinde, 3 Mayıs 1791 Anayasası'nın kabulünün 232. yıl dönümü nedeniyle bir resepsiyon düzenlendi.

Resepsiyona, Polonya'nın Ankara Büyükelçisi Maciej Lang ile Litvanya'nın Ankara Büyükelçisi Ricardas Degutis'in yanı sıra Dışişleri Bakan Yardımcısı ve Avrupa Birliği (AB) Başkanı Büyükelçi Mehmet Kemal Bozay, Ukrayna'nın Ankara Büyükelçisi Vasyl Bodnar, büyükelçiler, yabancı misyon temsilcileri ile çok sayıda davetli katıldı.

ITALIAN DESIGN DAY: "SUSTAIN-IT 2ND EDITION: ENLIGHTENING QUALITY" CONFERENCE AND EXHIBITION

İTALYAN TASARIM GÜNÜ "SUSTAIN-IT 2. BASKI: AYDINLATAN KALİTE" KONFERANS VE SERGİSİ

The conference and exhibition, titled "SUSTAIN-IT 2nd Edition: Enlightening Quality," took place at the Embassy of Italy in Ankara. The event was attended by Ambassador Giorgio Marrapodi, Italian Design Ambassador Bahar Gedikli, and the participating students from METU (Middle East Technical University).

Following the speeches, Ambassador Marrapodi presented plaques of appreciation to the contributors of the exhibition."

İtalya'nın Ankara Büyükelçiliği'nde gerçekleştirilen konferansa Büyükelçi Giorgio Marrapodi'nin yanı sıra İtalyan Tasarım Elçisi Bahar Gedikli ile projeye katılan ODTÜ öğrencileri katıldı.

Büyükelçi Marrapodi, konuşmaların ardından sergiye katkıda bulunanlara plaket verdi.

TURKISH-JAPANESE FOUNDATION TURKISH MUSIC CHOIR FRIENDSHIP CONCERT

TÜRK JAPON VAKFI TÜRK MÜZİĞİ KOROSU DOSTLUK KONSERİ

Under the hosting of the President of the Turkish-Japanese Foundation, Prof. Dr. Nejat Bora Sayan, the Turkish-Japanese Foundation Turkish Music Choir, conducted by Emine Gürsel, organized a friendship concert.

The concert was attended by Prof. Dr. Nejat Bora Sayan, President of the Turkish-Japanese Foundation, as well as former Minister of Justice Hikmet Sami Türk, ambassadors from Japan, Latvia, Kosovo, and distinguished guests.

During the concert, Rina Okumura-Vaivara, the spouse of Ambassador Peteris Vaivara of Latvia, performed the song "Rüzgâr" (Wind)."

Türk Japon Vakfı Başkanı Prof. Dr. Nejat Bora Sayan'ın ev sahipliğinde, şefliğini Emine Gürsel'in yaptığı Türk Japon Vakfı Türk Müziği Korosu dostluk konseri düzenledi.

Konsere, Türk Japon Vakfı Başkanı Prof. Dr. Nejat Bora Sayan'ın yanı sıra eski Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, Japonya, Letonya, Kosova Büyükelçileri ile seçkin davetliler katıldı.

Konserde, Letonya Büyükelçisi Peteris Vaivara'nın eşi Rina Okumura-Vaivara "Rüzgâr" isimli şarkıyı seslendirdi.

AZERBAIJAN INDEPENDENCE AND ARMED FORCES DAY CELEBRATED IN ANKARA

AZERBAYCAN BAĞIMSIZLIK VE SİLAHLI KUVVETLER GÜNÜ ANKARA'DA KUTLANDI

A reception was held at Ankara JW Marriott Hotel to commemorate Azerbaijan's Independence and Armed Forces Day.

The reception was attended by Ambassador Reşad Memmedov of Azerbaijan, as well as Vice President Fuat Oktay, Chief of the General Staff Yaşar Güler, Force Commanders, mission representatives stationed in Ankara, military attachés, and numerous distinguished guests.

Azerbaycan Bağımsızlık ve Silahlı Kuvvetler Günü nedeniyle Ankara JW Marriott Hotel'de bir resepsiyon düzenlendi.

Resepsiyona, Azerbaycan'ın Ankara Büyükelçisi Reşad Memmedov'un yanı sıra Cumhurbaşkanı Yardımcı Fuat Oktay, Genelkurmay Başkanı Yaşar Güler, Kuvvet Komutanları, Ankara'da görevli misyon temsilcileri, askerî ataşeler ile cok savıda davetli katıldı.

PISCO EVENT HELD AT THE EMBASSY OF PERU

PERU BÜYÜKELÇİLİĞİ'NDE "PİSCO" ETKİNLİĞİ DÜZENLENDİ

Hosted by Ambassador César Augusto De las Casas Díaz and Chargé d'Affaires Patricia Duran Cotrina of the Embassy of Peru, an event was organized to promote Pisco, the soul of Peru.

The event, held at the embassy, was attended by numerous guests.

Pisco, a spirit derived from grapes, was introduced to South America with the arrival of the Spaniards. Renowned and acclaimed worldwide for its exquisite taste and aroma, Pisco carries a rich history and traditions. The first mention of Pisco dates back to the year 1528.

In 1988, following extensive research conducted by the National Institute of Culture on the Peruvian roots of this distillate dating back to the 16th century, Pisco was officially recognized as Peru's Cultural Heritage."

Peru'nun Ankara Büyükelçisi César Augusto De las Casas Díaz ile Peru Büyükelçiliği Maslahatgüzarı Patricia Duran Cotrina'nın ev sahipliğinde, Peru'nun ruhu olan Pisco'nun tanıtımı yapıldı.

Büyükelçilikte yapılan etkinliğe çok sayıda davetli katıldı.

Pisco, üzümü Güney Amerika'ya getiren İspanyolların gelişiyle yapılmaya başlandı.

Enfes tadı ve aromasıyla dünya çapında beğenilen ve ödüllendirilen Pisco, birçok tarih ve gelenek içerir. Pisco'dan ilk kez bahsedildiği yıl 1528'dir.

1988'de Ulusal Kültür Enstitüsü, Pisco'yu 16. yüzyıla kadar uzanan bu damıtmanın Perulu kökleri üzerine bir çalışma yürüttükten sonra Peru'nun Kültürel Mirası olarak tanıdı.

REPUBLIC OF CROATIA NATIONAL AND ARMED FORCES DAY CELEBRATED IN ANKARA

HIRVATİSTAN CUMHURİYETİ ULUSAL VE SİLAHLI KUVVETLER GÜNÜ ANKARA'DA KUTLANDI

A reception was held at the Ankara Divan Hotel, hosted by Ambassador Hrvoje Cvitanović and Defense Attaché Colonel Dražen Keser, to commemorate the National and Armed Forces Day of the Republic of Croatia, as well as its accession to the Schengen and Euro zones.

The reception was attended by ambassadors, military attachés, and numerous distinguished guests."

Hırvatistan Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi Hrvoje Cvitanović ve Savunma Ataşesi Albay Dražen Keser'in ev sahipliğinde, Hırvatistan Milli ve Silahlı Kuvvetler Günü ile Schengen ve euro bölgelerine katılımı nedeniyle Ankara Divan Oteli'nde bir resepsiyon düzenlendi.

Resepsiyona, büyükelçiler, askeri ataşeler ile çok sayıda davetli katıldı.

INTERVIEW WITH TARKAN OZVARDAR: ABOUT DOG TRAINING

TARKAN ÖZVARDAR'LA SÖYLEŞİ: KÖPEK EĞİTİMİNE DAİR

Which dogs can be trained as search and rescue dogs?

It would not be correct to focus upon a specific breed in this regard, but hybrid dogs have also high potential for being search and rescue dogs. However; German Shepherds, Bordor Collies, Labrador Retrievers and Belgian Shepherds are often preferred as search dogs.

How are search and rescue dogs trained?

Training process is very demanding. Steps of the training includes strict obedience, agility and searching skills.

What can a search and rescue dog find?

Search and rescue dogs are bred for the sole purpose of finding survivors.

In which situations are search and rescue dogs used?

They are used in natural disasters and in the search for people lost and trapped in nature, especially for the searching of surviving people trapped under the rubble caused by earthquakes.

Can you exemplify their field of use in saving lives?

My own dog Kömür rescued a human trapped under the rubble for 72 hours during the earthquake in Erciş, Van in 2011.

What do you think about the population of stray animals in Türkiye?

Although exact figures are not clear, it is estimated that over 10 million stray dogs live in Türkiye. This number continues to increase uncontrollably.

What can be done for the nutrition and health of stray animals?

Unfortunately, it is not possible to provide shelter to all stray animals, but we can feed them. Providing shelter and feeding are, as you may have guessed, different concepts. Paw-friendly communities living in big cities can organize on this issue. On the other hand, stray animals living in peripheral areas struggle with starving.

Which social responsibility projects would you recommend for stray animals?

Sterilization and Vaccination are the only proposal to solve this issue.

What steps can be taken to prevent violence against stray animals?

Strict regulation and monitoring by lawmakers and practitioners and the imposi-

Hangi köpekler arama kurtarma köpeği olarak eğitilebilir?

Bu konuda belli bir ırkı işaret etmek doğru olmaz melez köpeklerden de yüksek potansiyelli arama kurtarma köpeği çıkabilmektedir. Ancak genellemede Alman çoban köpeği, border collie, labrador retriever ve Belçika çoban köpekleri arama köpeği olarak sıkça tercih edilir.

Arama kurtarma köpeklerinin eğitimi nasıl yapılır?

Oldukça zorlu bir eğitim süreci vardır. Eğitimde katı itaat, çeviklik ve arama çalışmaları basamak olarak kullanılır.

Bir arama kurtarma köpeği neleri bulabilir?

Arama köpekleri sadece canlı insan bulmak hedefli olarak yetiştirilir.

Arama kurtarma köpekleri hangi durumlarda kullanılır?

Başta deprem sonucunda oluşan enkazların altında kalan canlı insan tespiti olmak üzere doğal afetler ve doğada kaybolan, mahsur kalan insanların bulunmasında kullanılırlar.

Arama kurtarma köpeklerinin hayat kurtardığı bir örnek anlatabilir misiniz?

Kendi köpeğim olan Kömür 2011 yılında Van'ın Erciş ilçesinde gerçekleşen depremde 72 saat boyunca enkaz altında mahsur kalan bir insanı kurtarmıştır.

Türkiye'de sokak hayvanlarının nüfusu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Tam rakamlar net olmasa da Türkiye'de 10 milyonun üzerinde sokak köpeğinin yaşadığı tahmin edilmektedir. Bu sayı kontrolsüz bir şekilde artmaya devam etmektedir.

Sokak hayvanlarının beslenmesi ve sağlığı için ne yapılabilir?

Sokak hayvanlarını beslemek maalesef çok mümkün değil ancak doyurabilmekteyiz. Beslemek ve doyurmak tahmin ettiğiniz gibi farklı kavramlardır. Büyük şehirlerde yaşayan hayvansever topluluklar bu konuda örgütlenebilirken. Periferik bölgelerde yaşayan sokak hayvanları açlıkla mücadele etmektedir.

Sokak hayvanları için hangi sosyal sorumluluk projelerini önerirsiniz?

"Kısırlastır, asılat, yasat" bu konunun cözümü için tek öneridir.

Sokak hayvanlarına karşı şiddetin önlenmesi için ne tür adımlar atılabilir?

Yasa koyucuların ve uygulayıcıların sıkı düzenleme ve takibi ile ağırlaştırılmış cezai yaptırımların uygulanması çözüm olabilir.

Sokak hayvanlarının toplumda kabul görmesi için neler yapılabilir?

En başta çocukluk döneminden başlayan eğitim yetişkin insanların bilinçlendirilmesi özellikle Millî Eğitim Bakanlığı'nın müfredatında bu konunun yer verilmesi.

Deprem sonrası hayvanların psikolojisi nasıl etkilenir?

Tıpkı insanlarda olduğu gibi travma sonrası stres bozuklukları en sık rastlanan davranış problemi olacaktır. Ayrıca, sahiplerini bir şekilde kaybeden hayvanlarda oluşabilecek ayrılık anksiyete gözlemlenebilmektedir.

Hayvan sahipleri, deprem sırasında hayvanlarını nasıl koruyabilirler?

Depremden korunmanın tek yolu önlem almaktır.

How is the psychology of animals affected after an earthquake?

Just like in humans, post-traumatic stress disorders will be the most common behavioral problem. Also, separation anxiety can be observed in animals that have lost their owners in some way.

How can pet owners protect their animals during an earthquake?

The only way to prevent an earthquake is to take precautions.

How can psychological problems of animals after an earthquake be treated?

Through the implementation of behavioral therapies and rehabilitation programs and recovery works.

What do you think about rescue teams working with animals during earthquakes?

Search and rescue dogs constitute key elements of search and rescue teams.

in Türkiye?

We can say that there has been an increase in sensitivity, but we still have a long way to go in establishing such a culture.

What do you think about legal regulations on animal rights?

It is absolutely inadequate and needs to be revised and deterrent punitive investments need to be implemented.

What do you think about the animal trade?

I am not in favor of animal trade in practice, but animals of cattle, small cattle and poultry types are useful in terms of economic dynamics in the world.

What kind of social responsibility projects would you recommend for animal welfare in Türkiye?

First and foremost, animal rights legislation should be regulated, children should be educated and awareness should be provided to adults.

Deprem sonrası hayvanların psikolojik sorunları nasıl tedavi edilebilir?

Davranış terapileri ve rehabilitasyon programlarının uygulanması ve iyileştirme çalısmalarıvla.

Deprem sırasında hayvanlarla çalışan kurtarma ekipleri hakkında neler düşünüyorsunuz?

Arama kurtarma ekiplerinin en önemli parçası arama kurtarma köpekleridir.

Hayvanlar için acil durum hazırlıkları yapmak için neler önerirsiniz?

Tabii ki insanlarda olduğu gibi köpeğimizin de ihtiyaçlarını karşılayacak bir acil durum çantası hazırlayabiliriz.

Türkiye'de hayvanlara karşı tutum nasıl değişti?

Genel çerçevede duyarlılığının olumlu yönde arttığını söyleyebilsek de halen kültürün oturmasında halen yol almamız gerekmektedir.

Hayvan hakları ile ilgili yasal düzenlemeler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Kesinlikle yetersiz revize edilmesi caydırıcı cezai yatırımların gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Hayvanların ticareti hakkında ne düşünüyorsunuz?

Hayvan ticaretine tabii ki de sıcak bakmıyorum ancak dünyadaki ekonomik dinamikler açısından büyük baş, küçük baş ve kümes hayvanlarından istifade edilmektedir.

Türkiye'de hayvanların refahı için ne tür sosyal sorumluluk projeleri önerirsiniz?

En başta hayvan hakları yasasının düzenlenmesi çocukların eğitilmesi, yetişkinlerin bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

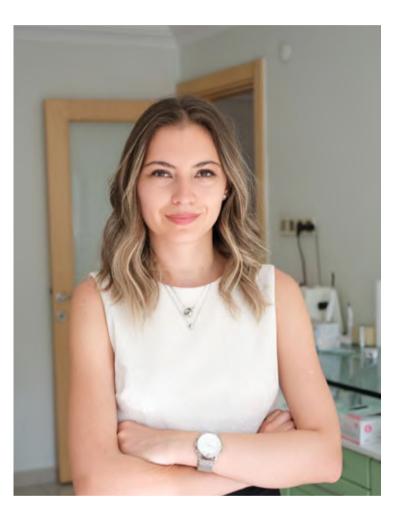

Uzm. Dr. Dt. Nisa Ildız Çelebioğlu

ABOUT ORTHODONTIC TREATMENT

ORTODONTİK TEDAVİ ÜZERİNE

We would like to first get to know you a little better?

I am Nisa Ildiz Çelebioğlu. I was born in 1994 in Ankara. After graduating from TED Ankara College in 2012, I have started to study at Başkent University Faculty of Dentistry in the same year. Following my undergraduate education, I completed my doctorate at Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics and received the title of Doctor of Orthodontics in 2021. I am currently actively working on young and adult orthodontic treatments, preventive and interceptive treatments, orthodontic treatments before orthogonathic surgery and orthodontic treatments with clear aligners.

What is Orthodontics?

Orthodontics literally means "straight teeth". In orthodontic treatments, various methods are used to correct teeth that are crowded or spaced. In addition, the treatment of bite disorders caused by problems between the jaws is also among the subjects of orthodontics.

Are orthodontic treatments only applied to children and young people?

No, it is not. Orthodontic treatment can be applied to individuals of any age with healthy teeth and surrounding tissues. When it comes to the correction of teeth, the age factor does not constitute any limitation regarding the application of orthodontic treatment. However, in some cases, only changing the position of the teeth may not be sufficient to eliminate the existing problem. If there are skeletal problems such as jaw protrusion, retrusion or narrow upper jaw, they should be treated during the growth and development period.

Why is orthodontic treatment necessary?

Orthodontic treatment not only gives you a great smile that you can show freely, but it is also very important for the performance of important functions such as chewing and speaking. At the same time, by eliminating existing orthodontic problems, it is easier for you to provide dental care, preventing tartar formation, gum problems and tooth decay.

How do I know if I need orthodontic treatment?

You have orthodontic problems if you have overlapping teeth, gaps between teeth, teeth that are in a different position or angle than they should be, or if you have a congenital missing tooth. At the same time, orthodontic treatments are also necessary to eliminate the bite problems between your upper and lower teeth. You can find out if you need orthodontic treatment by consulting orthodontic specialists.

Why do orthodontic problems occur?

As with many health problems, the most common cause of orthodontic problems is genetic factors. If you have orthodontic problems or have undergone orthodontic treatment in the past, it is very likely that your child will have similar problems. In addition to genetics, some environmental factors and especially habits play an important role in the development of orthodontic problems. Habits such as finger sucking, lip biting, mouth breathing, which are acquired at a young age and which are not stopped, cause permanent effects on the teeth and surrounding tissues.

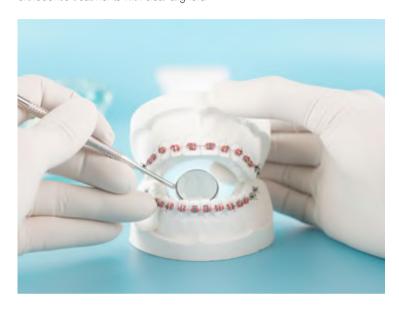
At what age should an orthodontic examination be done?

The ideal age for orthodontic examination is 7-8 years, which is the age of eruption of permanent incisors. At this age, the jaws grow and develop under the guidance of the incisors. More serious possible orthodontic problems that may be encountered in the future can be prevented with some minor preventive and interceptive applications to be made at young ages.

Do I need to wear braces to straighten my teeth?

No. As in every field, materials in the field of dentistry are constantly developing with the advancements in technology. With the emergence of aesthetic concerns, the use of clear aligners as an alternative to metal brackets and wires has increased even more. In addition to being aesthetic, orthodontic treatments with clear aligners are more hygienic in that they can be put on and taken off by the patient during the treatment, and there are no eating and drinking restrictions in orthodontic treatments with clear aligners.

Öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz?

Ben Nisa Ildız Çelebioğlu. 1994 yılında Ankara'da doğdum. 2012 yılında TED Ankara Koleji'nden mezun olduktan sonra aynı yıl Başkent Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ni kazandım. Lisans eğitimimi takiben Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda yapmış olduğum doktoramı tamamlayarak 2021 yılında ortodonti doktoru unvanını aldım. Şu anda genç ve erişkin ortodontik tedavileri, koruyucu ve durdurucu uygulamalar, ortognatik cerrahi öncesi ortodontik tedaviler ve şeffaf plaklarla ortodontik tedavilerle ilgili aktif olarak çalışmalarını sürdürmekteyim.

Ortodonti nedir?

Ortodonti kelime anlamıyla düzgün diş demektedir. Ortodontik tedavilerde de çeşitli yöntemler kullanılarak çapraşık veya boşluklu olan dişlerin düzeltimi sağlanmaktadır. Ayrıca çeneler arası problemlerden kaynaklanan kapanış bozukluklarının tedavileri de ortodontinin konuları arasındadır.

Ortodontik tedaviler yalnızca çocuklara ve gençlere mi uygulanır?

Hayır. Ortodontik tedavi sağlıklı diş ve çevre dokulara sahip her yaşta bireye uygulanabilmektedir. Söz konusu tedavi dişlerin düzeltilmesi olduğunda yaş faktörü ortodontik tedavinin uygulanması ile ilgili herhangi bir sınırlama oluşturamamaktadır. Ancak bazı durumlarda yalnızca dişlerin pozisyonlarının değiştirilmesi mevcut problemin giderilmesi için yeterli olmayabilir. Eğer çene ileriliği, geriliği veya darlığı gibi iskeletsel problemler mevcutsa büyüme ve gelişim döneminde tedavi edilmelidir.

Ortodontik tedavi neden gereklidir?

Ortodontik tedavi sizlere özgürce gülümseyebileceğiniz harika bir gülüş sunmakla kalmaz aynı zamanda çiğneme ve konuşma gibi önemli fonksiyonların doğru şekilde yerine getirilmesi için de oldukça önemlidir. Aynı zamanda mevcut ortodontik problemlerin giderilmesiyle diş bakımınızı sağlamanız kolaylaşarak diş taşı oluşumu, dis eti problemleri ve dis çürüklerinin önüne geçilmesi mümkün olmaktadır.

Ortodontik tedaviye ihtiyacım olduğunu nasıl anlayabilirim?

Üst üste duran dişlere, dişler arasında boşluklara, olması gerekenden farklı bir konumda ya da açıda duran dişlere sahipseniz veya doğuştan eksik bir dişiniz varsa ortodontik problemlere sahipsinizdir. Aynı zamanda alt ve üst dişleriniz arasındaki kapanış problemlerinin giderilmesi için de ortodontik tedaviler gereklidir. Ortodontik tedaviye ihtiyacınız olup olmadığına ortodonti uzmanlarına danışarak öğrenebilirsiniz.

Ortodontik problemler neden oluşur?

Pek çok sağlık sorununda olduğu gibi ortodontik problemlerin de en sık görülme nedeni genetik faktörlerdir. Eğer sizlerde bir ortodontik problem mevcutsa ya da geçmişte ortodontik tedavi gördüyseniz, çocuğunuzda da benzer problemlerin görülmesi çok olasıdır. Genetiğin yanı sıra bazı çevresel faktörler ve özellikle de alışkanlıklar ortodontik problemlerin oluşmasında önemli rol oynamaktadır. Parmak emme, dudak ısırma, ağız solunumu gibi küçük yaşlarda edinilen ve bırakılmayan alışkanlıklar dişlerde çevre dokularda kalıcı etkiler oluşturabilmektedir. Aynı zamanda süt dişlerinin erken çekilmesi ve dişlerde ara yüz çürüklerine bağlı yer kayıpları da çapraşıklık oluşumuna zemin hazırlamaktadır.

Ortodonti muayenesi kaç yaşında yapılmalıdır?

Ortodontik muayene için en ideal yaş daimî kesici dişlerin çıkma yaşı olan 7-8 yaşlardır. Bu yaşlarda çeneler kesici dişlerin rehberliğinde büyüme ve gelişim gösterirler. Küçük yaşlarda yapılacak durdurucu ve önleyici bazı minör uygulamalarla ileride karşılaşılabilecek daha ciddi olası ortodontik problemlerin önüne geçilebilmektedir.

Dişlerimin düzelmesi için tel takmam gerekli mi?

Hayır. Her alanda olduğu gibi diş hekimliği alanındaki materyaller de teknolojideki ilerlemelerle birlikte sürekli olarak gelişmektedir. Estetik kaygıların ön plana çıkmasıyla metal braketlere ve tellere alternatif olan şeffaf plakların kullanımı daha da artmıştır. Şeffaf plaklarla ortodontik tedaviler estetik olmalarının yanı sıra tedavi sırasında hasta tarafından takıp çıkarılabilmeleri açısından hem daha hijyeniktir hem de tel tedavilerinde mevcut olan yeme-içme kısıtlamaları şeffaf plaklar için söz konusu değildir.

OVER THE SEAS FOR 10 YEARS

10 YILDIR DENİZLERİN ÜZERİNDE

MARINBASE, which is not only Türkiye's first and only yacht management company but also one of the most important firms in the European yacht market, hosted its closely-knit team, meticulously managed crew, and cherished partners at their barbecue party named "Mode 10" to celebrate their 10th anniversary.

As the guests enjoyed the DJ performance and toast to MARINBASE's 10-year history, the team's strong bond became evident, truly embodying the #alwaysmarinbase motto. It was a testament to the fact that this team will successfully overcome many more waves at sea.

Türkiye'nin ilk ve tek yat yönetim firması olmasının yanı sıra Avrupa yat pazarının en önemli firmalarından birisi olan MARINBASE, birbirine sıkı sıkıya bağlı ekibini, titizlikle yönettiği mürettebatını ve sonsuz memnuniyetle bağlarını koruduğu iştiraklerini, 10. yıllarını kutlamak amacı ile ''Mode 10" adını verdikleri barbekü partisinde ağırladı.

Misafirler DJ performansı ile eğlenip MARINBASE'in 10 yıllık geçmişine kadeh kaldırırken, ekibin birbirlerine olan bağlılıkları da #alwaysmarinbase mottosunun gerçekçi bir şekilde hayata geçtiğinin ve bu ekibin denizde daha nice dalgayı başarılarla atlatacaklarının göstergesiydi.

DIPLOMATIQUE LIFE DURRTERLY

DIPLOMATIQUE LIFE QUARTERLY